

โครงการจัดทำสื่อ ๖๕ พรรษา
เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
ภาคเรียนที่ ๒ รายวิชาภาษาไทย

สำนักงานโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

โครงการจัดทำสื่อ ๖๕ พรรษา
เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
ภาคเรียนที่ ๒ รายวิชาภาษาไทย

สำนักงานโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คำนำ

ตามที่ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระราชดำริ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ให้จัดทำสื่อการเรียนรู้เป็นชุดการเรียนรู้สมบูรณ์แบบ (Comprehensive Learning Package) สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน โรงเรียนพระปริยัติธรรม สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเน้นการใช้บริบทชีวิตจริงของผู้เรียนและชุมชนเป็นฐานในการเรียน ทำการบูรณาการสาระตามหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับการดำรงชีวิตทั้งปัจจุบันและอนาคต ตามแนวพระราชดำริ ที่ทรงแนะนำให้ใช้โครงการศึกษาทัศน์ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้จัดทำชุดการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) ให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่อิงมาตรฐานและเชื่อมโยงไปสู่สมรรถนะ เน้นการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมผู้เรียนรอบด้าน ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าต่อเนื่องในลักษณะการเรียนรู้ตามความสนใจได้ และเพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้ จึงจัดแยกเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ และแยกเป็นภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ทั้ง ๕ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒
- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒
- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒
- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒
- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒

การนำชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ ครูผู้สอนต้องศึกษาเอกสาร คู่มือการใช้ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และศึกษาคำชี้แจงในเอกสารชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) เพื่อให้ทราบถึงแนวคิด การจัดการเรียน การเตรียมตัวของครู สื่อการจัดการเรียนรู้ ลักษณะชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แนวทางการวัดและประเมินผลของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

หวังว่าชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) และชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับนักเรียน) นี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่อไป

ขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารสถานศึกษา ศิษยานุศิษย์ ครู อาจารย์ นักวิชาการ และทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำเอกสารมา ณ โอกาสนี้

สารบัญ

	หน้า
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ นำชื่นชม นำเชิดชู	๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เจตนาการสื่อสาร (๑)	๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เจตนาการสื่อสาร (๒)	๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง พิจารณโคลงโลกนิติ	๑๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ลิขิตศัพท์น่ารู้	๒๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ตริตรองดูคำโคลง	๒๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ขวนจรรโลงถอดความ (๑)	๓๕
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ขวนจรรโลงถอดความ (๒)	๓๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ขวนจรรโลงถอดความ (๓)	๔๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ขวนจรรโลงถอดความ (๔)	๔๗
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง งามล้ำโคลงโลกนิติ (๑)	๕๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง งามล้ำโคลงโลกนิติ (๒)	๕๕
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง ขวนคิดคุณค่าวรรณศิลป์ (๑)	๕๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ขวนคิดคุณค่าวรรณศิลป์ (๒)	๖๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ยลยิลประสพการณ์ (๑)	๖๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ยลยิลประสพการณ์ (๒)	๗๕
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง สืบสานพรภณนา (๑)	๘๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง สืบสานพรภณนา (๒)	๘๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง เรียงร้อยภาษาแนะนำตน (๑)	๙๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง เรียงร้อยภาษาแนะนำตน (๒)	๙๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง ฝึกฝนเขียนเล่าเรื่อง (๑)	๙๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๑ เรื่อง ฝึกฝนเขียนเล่าเรื่อง (๒)	๙๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๒ เรื่อง ปราชญ์เป็รื่องที่ศนะ	๑๐๔

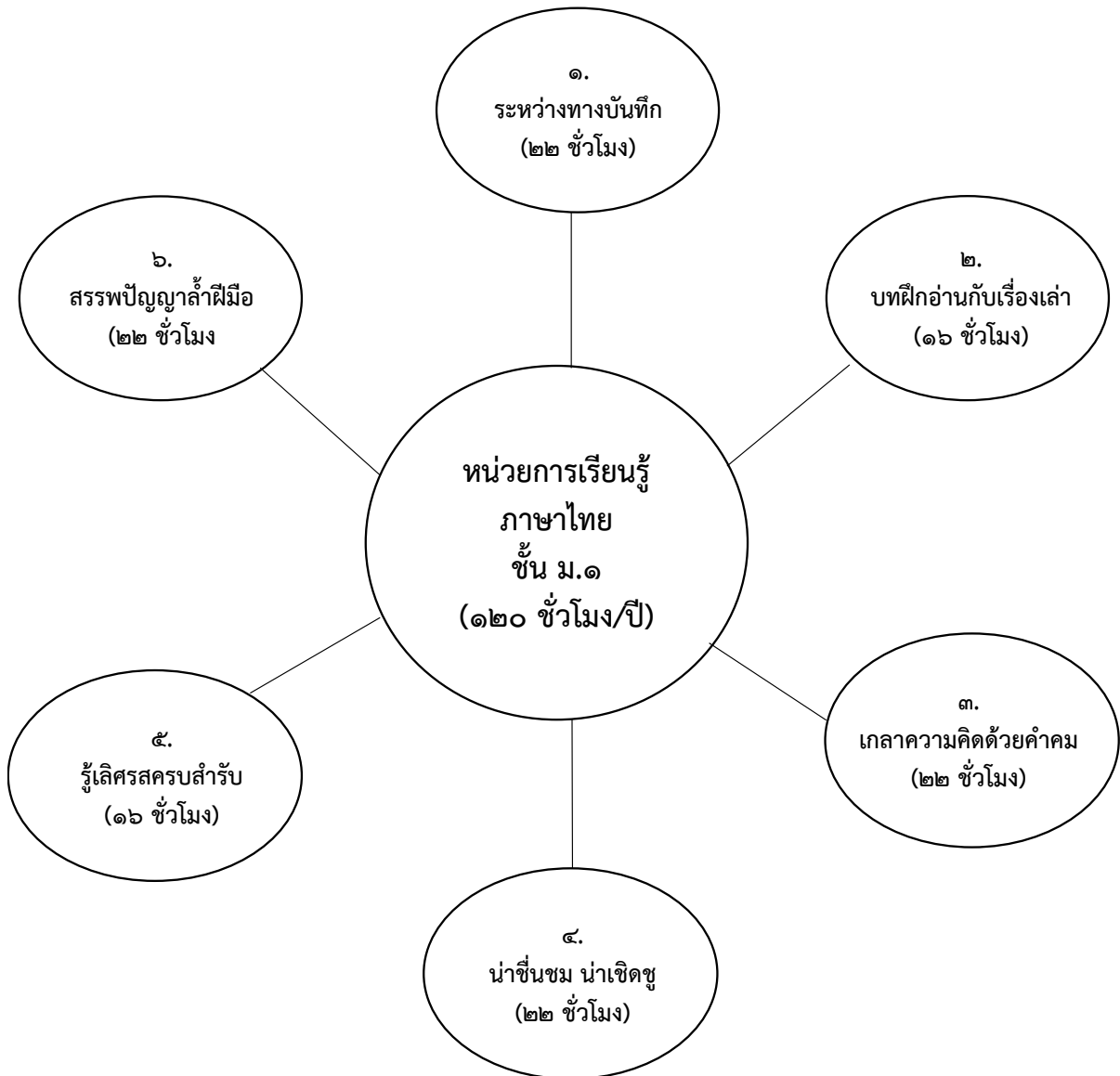
สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ รู้เลิศรศครบสำหรับ	๑๐๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทรรศนะสร้างสรรค์ (๑)	๑๐๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ทรรศนะสร้างสรรค์ (๒)	๑๑๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ครบครันสำหรับ	๑๑๗
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สรรพวิเคราะห์ (๑)	๑๒๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สรรพวิเคราะห์ (๒)	๑๒๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง สรรพวิเคราะห์ (๓)	๑๓๓
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สรรพวิเคราะห์ (๔)	๑๔๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง สรรพวิเคราะห์ (๕)	๑๔๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง เสนาะยานี (๑)	๑๔๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง เสนาะยานี (๒)	๑๕๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง วจิวรรณศิลป์ (๑)	๑๕๕
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง วจิวรรณศิลป์ (๒)	๑๕๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ท้องถิ่นสื่อสาร (๑)	๑๖๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ท้องถิ่นสื่อสาร (๒)	๑๖๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ท้องถิ่นสื่อสาร (๓)	๑๖๕
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ท้องถิ่นสื่อสาร (๔)	๑๖๗

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ สรรพปัญญาล้ำฝีมือ	๑๗๑
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วิเคราะห์ภาษา (๑)	๑๗๒
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง วิเคราะห์ภาษา (๒)	๑๗๖
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง วิเคราะห์ภาษา (๓)	๑๘๓
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำนวณความรู้ (๑)	๑๘๖
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำนวณความรู้ (๒)	๑๙๐
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำนวณความรู้ (๓)	๑๙๖
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๑)	๒๐๙
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๒)	๒๑๓
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๓)	๒๑๗
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๔)	๒๒๑
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๕)	๒๒๕
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๖)	๒๒๙
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง คำและหน้าที่ (๑)	๒๓๕
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง คำและหน้าที่ (๒)	๒๔๐
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง วิธีการเขียนโครงการ (๑)	๒๔๖
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๖ - ๑๘ เรื่อง วิธีการเขียนโครงการ (๒)	๒๔๙
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง เสนอผลงานสร้างสรรค์ (๑)	๒๕๑
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง เสนอผลงานสร้างสรรค์ (๒)	๒๕๔
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒๑ เรื่อง เสนอผลงานสร้างสรรค์ (๓)	๒๕๗
คณะผู้จัดทำ	๒๖๒

โครงสร้างของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แนวทางการจัดการเรียนรู้

ภาคเรียนที่ ๑			ภาคเรียนที่ ๒		
ที่	หน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	ที่	หน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
๑.	ระหว่างทางบันทึก	๒๒	๔.	นำชิ้นชม นำเชิดชู	๒๒
๒.	บทฝึกอ่านกับเรื่องเล่า	๑๖	๕.	รู้เลิศรสครบสำหรับ	๑๖
๓.	เกลาความคิดด้วยคำคม	๒๒	๖.	สรรพบัญญาล้ำฝีมือ	๒๒
รวม		๖๐	รวม		๖๐
รวมตลอดปี ๑๒๐ ชั่วโมง					

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

ศึกษาหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ การอ่านจับใจความ และการวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีเรื่องโคลงโลกนิติ กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน ราชาริราษ ตอน สมิงพระรามอาสา การเขียนรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การเขียนบรรยายประสบการณ์ การเขียนเชิงพรรณนา การเขียนแนะนำตนเอง การเขียนแนะนำสิ่งต่าง ๆ การเขียนเล่าเรื่อง การเขียนโครงการ คำพ้อง คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน คำและหน้าที่ของคำ ภาษาพูดและภาษาเขียน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ทั้งทักษะ การฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน การสรุป และวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์คุณค่า และข้อคิด จากวรรณคดีผ่านการสาธิต สื่อการเรียนรู้ การประชุมกลุ่มย่อย และการจัดแสดงผลงาน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีวิจารณญาณและมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ ภาษาไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสม มีมารยาทในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และการศึกษาค้นคว้า ตระหนัก ถึงประโยชน์ คุณค่า และความสำคัญของภาษาไทยในฐานะเครื่องมือสื่อสาร และตระหนักถึงประโยชน์ คุณค่า และความสำคัญของวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในฐานะมรดกทางวัฒนธรรม แหล่งเรียนรู้สำหรับ พัฒนาความรู้ ทักษะการอ่าน และทักษะชีวิต

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๑/๑ ท ๑.๑ ม.๑/๒ ท ๑.๑ ม.๑/๓ ท ๑.๑ ม.๑/๔ ท ๑.๑ ม.๑/๕

ท ๑.๑ ม.๑/๖ ท ๑.๑ ม.๑/๘ ท ๑.๑ ม.๑/๙

ท ๒.๑ ม.๑/๑ ท ๒.๑ ม.๑/๒ ท ๒.๑ ม.๑/๕ ท ๒.๑ ม.๑/๖ ท ๒.๑ ม.๑/๘

ท ๒.๑ ม.๑/๙

ท ๓.๑ ม.๑/๑ ท ๓.๑ ม.๑/๒ ท ๓.๑ ม.๑/๓ ท ๓.๑ ม.๑/๔ ท ๓.๑ ม.๑/๕

ท ๓.๑ ม.๑/๖

ท ๔.๑ ม.๑/๓ ท ๔.๑ ม.๑/๔ ท ๔.๑ ม.๑/๖

ท ๕.๑ ม.๑/๑ ท ๕.๑ ม.๑/๒ ท ๕.๑ ม.๑/๓ ท ๕.๑ ม.๑/๔ ท ๕.๑ ม.๑/๕

รวมทั้งหมด ๒๘ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๔	นำเสนอ นวัตกรรม	<p>ท ๑.๑ ม.๑/๑</p> <p>ท ๑.๑ ม.๑/๒</p> <p>ท ๑.๑ ม.๑/๓</p> <p>ท ๑.๑ ม.๑/๔</p> <p>ท ๑.๑ ม.๑/๕</p> <p>ท ๑.๑ ม.๑/๖</p> <p>ท ๑.๑ ม.๑/๘</p> <p>ท ๑.๑ ม.๑/๙</p> <p>ท ๒.๑ ม.๑/๑</p> <p>ท ๒.๑ ม.๑/๒</p> <p>ท ๒.๑ ม.๑/๓</p> <p>ท ๒.๑ ม.๑/๖</p> <p>ท ๒.๑ ม.๑/๘</p> <p>ท ๒.๑ ม.๑/๙</p> <p>ท ๓.๑ ม.๑/๑</p> <p>ท ๓.๑ ม.๑/๒</p> <p>ท ๓.๑ ม.๑/๓</p> <p>ท ๓.๑ ม.๑/๔</p> <p>ท ๓.๑ ม.๑/๕</p> <p>ท ๓.๑ ม.๑/๖</p>	<p>☐ การจัดการตนเอง</p> <p>☒ การสื่อสาร</p> <p>☐ การรวมพลังทำงานเป็นทีม</p> <p>☐ การคิดขั้นสูง</p> <p>☐ การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง</p>	<p>- การอ่านออกเสียง</p> <p>- โคลงโลกนิติ</p> <p>- การสื่อสาร</p> <p>- คำพ้อง</p> <p>- การเขียนบรรยาย</p> <p>- ประสพการณ์</p> <p>- การเขียนเชิงพรรณนา</p> <p>- การเขียนแนะนำตนเอง</p> <p>- การเขียนเล่าเรื่อง</p>	<p>โคลงโลกนิติเป็นวรรณคดีคำสอนที่มีคุณค่าเป็นอย่างยิ่งในแง่การประพันธ์และเนื้อหา ซึ่งมีสาระอันเป็นประโยชน์ให้ลึกซึ้งควรและไม่ควรประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิต สามารถนำมาเป็นคติในการใช้ชีวิตได้ทุกยุคทุกสมัย และหากปฏิบัติตนได้ การสื่อสาร หมายถึง</p> <p>กระบวนการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสารโดยผ่านสื่อต่าง ๆ ที่อาจเป็นการพูด การเขียน สัญลักษณ์ อื่นใดไปยังผู้รับสาร ซึ่งมีเจตนาในการสื่อสารได้แก่ เจตนาบอกเล่าเรื่องราว หรือให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง เจตนาถาม เพื่อต้องการข้อมูล เจตนาแนะนำ สิ่ง หรือบอกให้ทำอะไรบางอย่างหนึ่ง เจตนาแสดงความคิดเห็น และเจตนาแสดงอารมณ์ หรือความต้องการต่าง ๆ เป็นต้น ตามนัยย่อมนำความสุขความ</p>	๒๒	๓๐

โครงสร้างรายวิชา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		<p>ท ๔.๑ ม.๑/๑</p> <p>ท ๔.๑ ม.๑/๔</p> <p>ท ๔.๑ ม.๑/๖</p> <p>ท ๕.๑ ม.๑/๑</p> <p>ท ๕.๑ ม.๑/๒</p> <p>ท ๕.๑ ม.๑/๓</p> <p>ท ๕.๑ ม.๑/๔</p> <p>ท ๕.๑ ม.๑/๕</p>			<p>เจริญมาสู่ต้นและสังคม คำพ้อง คือคำที่มีลักษณะ อย่างเดียวกัน ในภาษาไทยมีคำ พ้องเสียง คือ ออกเสียง เหมือนกัน คำพ้องรูป คือ เขียน เหมือนกัน คำพ้องรูป-พ้องเสียง คือ เขียนและออกเสียง เหมือนกัน และคำพ้องความ คือ คำที่มีความหมายเหมือนกัน</p> <p>การเขียนบรรยาย</p> <p>ประสบการณ์เป็นการระบุ</p> <p>สาระสำคัญและรายละเอียด</p> <p>สนับสนุนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตาม ความเป็นจริงที่อาจเป็น</p> <p>ประสบการณ์ตรง หรือได้รับการ บอกกล่าวจากผู้อื่น อาจแทรก ความคิดและข้อสังเกตต่าง ๆ ให้ ผู้อ่านเห็นภาพเหตุการณ์ทั้งหมด ทั้งในด้านสถานที่ บรรยากาศ บุคคลที่ร่วมในเหตุการณ์และ กิจกรรมที่เกิดขึ้น</p> <p>การเขียนเชิงพรรณนาเป็น การเขียนด้วยจุดประสงค์ที่</p>		

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
					<p>กล่าวถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยถ้อยคำพรรณนาที่เพราะเหมาะสมเพื่อให้เห็นภาพ</p> <p>การเขียนแนะนำตนเอง</p> <p>เป็นการเขียนบอกเล่าข้อมูลเกี่ยวกับตัวของเราเอง</p> <p>หรือแนะนำตัวเองให้ผู้อื่นรู้จัก ได้ทราบเกี่ยวกับตัวเราโดยย่อ ซึ่งต้องสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำให้ถูกต้อง เหมาะสมกับผู้อ่าน รวมถึงมีความชัดเจน และ สละสลวย</p> <p>การเขียนเล่าเรื่องอาจเป็นการเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัว หรือเรื่องที่สนใจ การเขียนประเภทนี้ส่วนมากใช้บรรยายโวหารและมีอธิบายโวหารประกอบ การเขียนเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นจริงอาจไม่ต้องวางโครงเรื่องอย่างรัดกุมเช่นเดียวกับการเขียนประเภทอื่น อาจกำหนดโครงเรื่องอย่าง</p>		

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	รู้เลิศรส ครบสำรับ	<p>ท ๑๑ ม.๑/๑</p> <p>ท ๑๑ ม.๑/๒</p> <p>ท ๑๑ ม.๑/๓</p> <p>ท ๑๑ ม.๑/๔</p> <p>ท ๑๑ ม.๑/๕</p> <p>ท ๑๑ ม.๑/๖</p> <p>ท ๑๑ ม.๑/๘</p> <p>ท ๑๑ ม.๑/๙</p> <p>ท ๒๑ ม.๑/๑</p> <p>ท ๒๑ ม.๑/๒</p> <p>ท ๒๑ ม.๑/๓</p> <p>ท ๒๑ ม.๑/๖</p> <p>ท ๒๑ ม.๑/๘</p> <p>ท ๒๑ ม.๑/๙</p> <p>ท ๓๑ ม.๑/๑</p> <p>ท ๓๑ ม.๑/๒</p> <p>ท ๓๑ ม.๑/๓</p>	<p>☐ การจัดการตนเอง</p> <p>☒ การสื่อสาร</p> <p>การรวมพลังทำงาน</p> <p>เป็นทีม</p> <p>☐ การคิดขั้นสูง</p> <p>☐ การเป็นพลเมือง</p> <p>ที่เข้มแข็ง</p>	<p>- การอ่านออกเสียง</p> <p>- ภาพยนตร์เรื่องดาว หวาน</p> <p>- การแต่งคำประพันธ์</p> <p>- พลังของภาษา</p> <p>- การพูดโน้มน้าวใจ</p> <p>- คำประสม</p> <p>- คำซ้อน</p> <p>- คำซ้ำ</p> <p>- การเขียนแนะนำ</p> <p>- การพูดแสดงความคิดเห็น</p>	<p>วรรณคดีไทยจากกาพย์เห่ชม เครื่องคาวหวาน ประกอบด้วย คุณค่าที่ผู้อ่านควรต้องศึกษา ทั้งคุณค่าด้านด้านวรรณศิลป์ อารมณ์และสังคมและวัฒนธรรม</p> <p>การพูดแสดงความคิดเห็น อย่างสร้างสรรค์</p> <p>เป็นการพูดเพื่อแสดงความรู้สึก หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังและดูอย่างสร้างสรรค์ มีเหตุผล มีความสอดคล้องกับ เรื่องที่พูด</p> <p>คำประสม หมายถึง คำที่เกิด จากคำมูลที่มีความหมายต่างกัน อย่างน้อย ๒ คำมารวมกันเกิด เป็นคำใหม่มีความหมายใหม่ ลักษณะความหมายของคำ ประสมมี ๓ ลักษณะ คือ</p>	๑๖	๒๐

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๓.๑ ม.๑/๖ ท ๔.๑ ม.๑/๑ ท ๔.๑ ม.๑/๔ ท ๔.๑ ม.๑/๖ ท ๕.๑ ม.๑/๑ ท ๕.๑ ม.๑/๒ ท ๕.๑ ม.๑/๓ ท ๕.๑ ม.๑/๔ ท ๕.๑ ม.๑/๕			มีความหมายเปรียบเทียบ มีความหมายเฉพาะ ซึ่งแตกต่าง กับความหมาย ของหน่วยค่าเดิม และมีความหมายใกล้เคียง หน่วยค่าเดิม คำซ้อน หมายถึง เป็นการ สร้างคำโดยนำคำมูลที่มี ความหมายเหมือนกัน ใกล้เคียงกัน หรือคำที่ตรงข้าม กันมาวางซ้อนกันทำให้เกิดคำ ใหม่ มีความหมายใหม่ โดยความหมายใหม่ อาจจะ กว้างขึ้น หนักแน่นขึ้น หรือเบา ลงก็ได้ คำซ้ำ หมายถึง คำที่ ประกอบด้วยคำเดียวกัน ๒ คำ ในการเขียนจะใช้เครื่องหมายไม่ ยมกเขียนแทนคำที่ซ้ำ การแต่งคำประพันธ์ “กาพย์ ยานี ๑๑” ควรคำนึงถึงคำที่ นำมาแต่ง ให้มีสัมผัสและมี ความหมายเหมาะสมกับเรื่องที่เรียง ร้อยกันเป็นเรื่องราว		

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๖	สรรพปัญญาถ้าฝีมือ	ท ๑.๑ ม.๑/๑ ท ๑.๑ ม.๑/๒ ท ๑.๑ ม.๑/๓ ท ๑.๑ ม.๑/๔ ท ๑.๑ ม.๑/๕ ท ๑.๑ ม.๑/๖	☐ การจัดการตนเอง ☒ การสื่อสาร ☐ การรวมพลังทำงาน เป็นทีม ☒ การคิดขั้นสูง ☐ การเป็นพลเมือง	- การอ่านออกเสียง - ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา - ภาษาพูดและภาษาเขียน - คำและหน้าที่ของคำ - การเขียนโครงการ	วรรณคดีเรื่อง ราชอิริราช ตอนสมิงพระรามอาสา เป็นวรรณคดีร้อยแก้ว มีเนื้อหา เกี่ยวกับการทำสงครามระหว่าง พม่ากับมอญ ซึ่งในตอนสมิง พระรามอาสา นี้ เป็นตอนที่	๒๑	๒๐
					เพื่อให้คำประพันธ์นี้มีความ ไพเราะ สละสลวย และมีคุณค่า อันเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน การเขียนแนะนำ เป็นการ เขียนบรรยายประเภทหนึ่งที่มี การบรรยายถึงลักษณะ สภาพแวดล้อมและรายละเอียด ต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ ที่จะแนะนำ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้นแก่ ผู้อ่าน การพูดแสดงความคิดเห็น อย่างสร้างสรรค์ เป็นการพูดเพื่อแสดงความรู้สึก หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังและดูอย่างสร้างสรรค์ มีเหตุผล มีความสอดคล้องกับ เรื่องที่พูด		

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ ที่เข้มแข็ง	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๑.๑ ม.๑/๘ ท ๑.๑ ม.๑/๙ ท ๒.๑ ม.๑/๑ ท ๒.๑ ม.๑/๒ ท ๒.๑ ม.๑/๓ ท ๒.๑ ม.๑/๖ ท ๒.๑ ม.๑/๘ ท ๒.๑ ม.๑/๙ ท ๓.๑ ม.๑/๑ ท ๓.๑ ม.๑/๒ ท ๓.๑ ม.๑/๓ ท ๓.๑ ม.๑/๖ ท ๔.๑ ม.๑/๑ ท ๔.๑ ม.๑/๔ ท ๔.๑ ม.๑/๖ ท ๕.๑ ม.๑/๑ ท ๕.๑ ม.๑/๒ ท ๕.๑ ม.๑/๓ ท ๕.๑ ม.๑/๔ ท ๕.๑ ม.๑/๕			เกี่ยวกับกรอกรของ สมิงพระราม ซึ่งเป็นทหารมอญ ให้กับกรุงอวระ (พม่า) การศึกษา วรรณคดีเรื่องนี้นักเรียนจะได้ ศึกษาการใช้ภาษาแบบร้อยแก้ว โวหารต่าง ๆ และคุณค่าด้าน สังคม รวมถึงความรักชาติ รักแผ่นดินเกิด ภาษาพูดและภาษาเขียน เป็นสิ่งที่ใช้สื่อสารใน ชีวิตประจำวัน ในการใช้ต้อง เลือกใช้ตามสถานการณ์ และบริบท ภาษาพูดเป็นการใช้ ภาษาที่ไม่เป็นทางการ ไม่เคร่งครัดด้านกฎเกณฑ์ ส่วน ภาษาเขียนเป็นภาษาทางการ ต้องให้ถูกต้องตามกฎหมาย การศึกษาในเรื่องภาษาพูดและ ภาษาเขียน ช่วยให้สามารถใช้ ภาษาพูด และภาษาเขียน สื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามกาลเทศะ การรู้จักค่าและหน้าที่ของค่า		

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
					<p>จะช่วยให้สามารถใช้คำในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง</p> <p>การทำโครงการเป็นการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง ทดลองจริง เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อตอบปัญหาที่นักเรียนสงสัย หรือต้องการรู้ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ๕ ขั้นตอน ได้แก่ ๑. ตั้งปัญหา ๒. เก็บรวบรวมข้อมูล ๓. ตั้งสมมติฐาน (การเดาคำตอบของปัญหาไว้ก่อนทำ) ๔. ทดลอง และ ๕. สรุปผล</p>	๖๐	๗๐*
รวมตลอดภาคเรียน							
*หมายเหตุ น้ำหนักคะแนน ๗๐ คะแนนเก็บ อีก ๓๐ คะแนน คือ คะแนนสอบกลางภาค ๑๕ คะแนน และสอบปลายภาค ๑๕ คะแนน							

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔
“น่าชื่นชม น่าเชิดชู”

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เจตนาการสื่อสาร (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การสื่อสาร หมายถึงกระบวนการถ่ายทอด ข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสารโดยผ่าน สื่อต่าง ๆ ที่อาจเป็นการพูด การเขียน สัญลักษณ์ อื่นใดไปยังผู้รับสาร ซึ่งมีเจตนาในการสื่อสาร ได้แก่ เจตนาบอกเล่าเรื่องราวหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง เจตนา ถามเพื่อต้องการข้อมูล เจตนาแนะนำ สั่ง หรือบอก ให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เจตนาแสดงความคิดเห็น และเจตนาแสดงอารมณ์หรือความต้องการต่าง ๆ เป็นต้น</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร แนวคำตอบ - เพื่อบอกเล่าเรื่องราวหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง - เพื่อถามเพื่อต้องการข้อมูล - เพื่อแนะนำ สั่ง หรือบอกให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง - เพื่อแสดงความคิดเห็น - เพื่อแสดงอารมณ์หรือความต้องการต่าง ๆ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. บัตรข้อความ (ข้อความแสดงเจตนา ในการสื่อสาร) ๒. ใบงาน “แผนภาพแสดงเจตนาในการสื่อสาร” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “แผนภาพแสดงเจตนาในการสื่อสาร”</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. อธิบายความหมายของเจตนาในการสื่อสารได้ ๒. จำแนกประเภทของเจตนาในการสื่อสารได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนแผนภาพแสดงเจตนาในการสื่อสารได้</p>	<p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนออกมาเลือกบัตรข้อความหน้าชั้นเรียน โดยข้อความในบัตรประกอบด้วยข้อความที่แสดงเจตนา ในการสื่อสาร ได้แก่ - เจตนาบอกเล่าเรื่องราวหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง - เจตนาถามเพื่อต้องการข้อมูล - เจตนาแนะนำ สั่ง หรือบอกให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง - เจตนาแสดงความคิดเห็น</p>	<p>การวัดและประเมินผล การประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการการพูด</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เจตนาการสื่อสาร (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>- เจตนาแสดงอารมณ์หรือความต้องการต่าง ๆ ๒. นักเรียนอ่านข้อความที่ตนเองได้รับให้เพื่อนฟัง ๓. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์หัวข้อความตั้งคำถามมีเจตนาในการสื่อสารอย่างไร ๔. นักเรียนสรุปร่วมกันว่าข้อความทั้งหมดสามารถจำแนกเจตนาในการสื่อสารได้กี่ประเภท ๕. นักเรียนทำใบงาน “แผนภาพแสดงเจตนาในการสื่อสาร”</p> <p>ขั้นสรุป ๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความหมายและประเภทของเจตนาในการสื่อสาร ๒. ครูมอบหมายให้นักเรียนเตรียมเพลงที่ชอบไปจำนวน ๑ เพลงเพื่อใช้ในการทำกิจกรรมในครั้งหน้า โดยแจ้งให้นักเรียนเลือกเพลงที่มีลักษณะเป็นการส่งสารถึงผู้ฟัง</p>	

บัตรข้อความ (ข้อความแสดงเจตนาในการสื่อสาร)

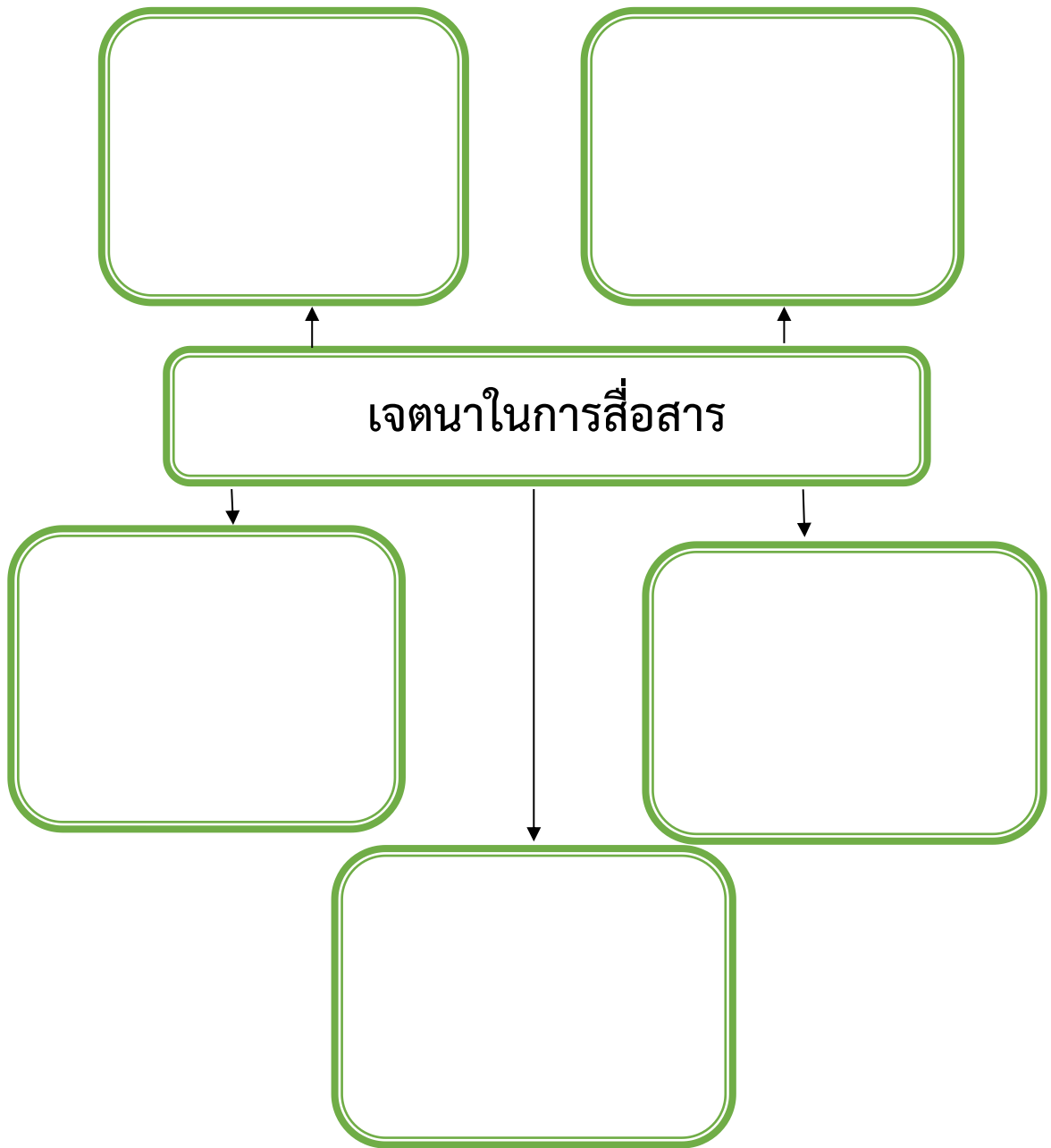
พอเดินผ่านประตูเข้าไป จะเห็นเคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์อยู่ซ้ายมือ	๑
ผู้คนเดินขวักไขว่ต่างคนต่างไม่สนใจกันและกัน	๑
คุณแม่ลุกขึ้นมาทำกับข้าวใส่บาตรแต่เช้าตรู่ทุกวัน	๑
ข้าวหมูแดงร้านไหนอร่อย	๒
พี่ชายเป็นอะไร ถึงเข้าโรงพยาบาล	๒
ที่ห้องสมุดมีหนังสือที่อาจารย์กล่าวถึงหรือเปล่า	๒
ห้ามไปเล่นน้ำโดยไม่มีผู้ใหญ่เฝ้าเด็กขาด	๓
ไปหาหนังสือเกี่ยวกับจังหวัดของเรามาอ่าน แล้วมาเล่าให้เพื่อนฟัง	๓
ฝนตกก็กางร่มเสียหน่อย จะได้ไม่เป็นหวัด	๓
ข่าวนี้น่าสนใจดีนะ ทำให้รู้วิธีการป้องกันอันตรายจากฝุ่นละออง	๔
เหนือ กลาง อีสาน ใต้ ไม่ว่าจะเกิดภาคไหนก็คนไทยเหมือนกัน	๔
เราควรเห็นประโยชน์แก่ประโยชน์ส่วนรวม มากกว่าประโยชน์ส่วนตน	๔
สอบคราวหน้าฉันจะพยายามให้ได้ ๔ ทุกวิชา	๕
ถ้าอยากชกกันก็เชิญ อยากคุยมวยคู่พิเศษอยู่พอดี	๕
เอ๊ะ! อะไรอยู่ในกล่องนี้	๕

หมายเลข

- ๑ เจตนาบอกเล่าเรื่องราวหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง
- ๒ เจตนาถามเพื่อต้องการข้อมูล
- ๓ เจตนาแนะนำ สั่ง หรือบอกให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
- ๔ เจตนาแสดงความคิดเห็น
- ๕ เจตนาแสดงอารมณ์หรือความต้องการต่าง ๆ

ใบงาน
“แผนภาพแสดงเจตนาในการสื่อสาร”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังแสดงเจตนาในการสื่อสาร

เฉลยใบงาน
“แผนผังมโนทัศน์เจตนาในการสื่อสาร”

๑. เจตนาบอกเล่าเรื่องราวหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง
๒. เจตนาถามเพื่อต้องการข้อมูล
๓. เจตนาแนะนำ สิ่ง หรือบอกให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
๔. เจตนาแสดงความคิดเห็น
๕. เจตนาแสดงอารมณ์หรือความต้องการต่าง ๆ

แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูดของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การไม่พูดคุยกััน	ไม่พูดคุย ตลอดระยะเวลาที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๑ - ๒ ครั้ง ในขณะที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๓ ครั้งขึ้นไป ในขณะที่ฟังหรือดู
๒. ความตั้งใจ	ตั้งใจและมีสมาธิในเรื่องที่ฟังหรือดู	ตั้งใจแต่ขาดสมาธิบางครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังหรือดู
๓. การให้เกียรติผู้พูดโดยการปรบมือ	ปรบมือทุกครั้งก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ปรบมือบางครั้งก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ไม่ปรบมือก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง
๔. การแสดงกิริยาที่เหมาะสม	ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสมขณะฟังหรือดู	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๑ - ๒ ครั้ง	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๓ - ๔ ครั้ง
๕. การยกมือถามเมื่อต้องการถาม	ยกมือก่อนถามทุกครั้งเมื่อมีข้อสงสัย	ยกมือก่อนถามบางครั้งเมื่อมีข้อสงสัย	ชักถามโดยไม่ยกมือทุกครั้ง

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เจตนาการสื่อสาร (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การสื่อสาร หมายถึงกระบวนการถ่ายทอด ข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสารโดยผ่าน สื่อต่าง ๆ ที่อาจเป็นการพูด การเขียน สัญลักษณ์ อื่นใดไปยังผู้รับสาร ซึ่งมีเจตนาในการสื่อสาร ได้แก่ เจตนาบอกเล่าเรื่องราวหรือให้ข้อมูล แก่ผู้ฟัง เจตนาถามเพื่อต้องการข้อมูล เจตนา แนะนำ สิ่ง หรือบอกให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เจตนาแสดงความคิดเห็น และเจตนาแสดง อารมณ์หรือความต้องการต่าง ๆ เป็นต้น</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการสื่อสาร ขั้นสอน ๑. นักเรียนทุกคนเลือกบัตรหมายเลข “ประเภทของเจตนา ในการสื่อสาร” ได้แก่ - เจตนาบอกเล่าเรื่องราวหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง - เจตนาถามเพื่อต้องการข้อมูล - เจตนาแนะนำ สิ่ง หรือบอกให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง - เจตนาแสดงความคิดเห็น - เจตนาแสดงอารมณ์หรือความต้องการต่าง ๆ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องไม่ทำให้เพื่อนในชั้นเรียนรู้ว่าตนเองได้บัตร หมายเลขใด</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละคนร้องบทเพลงท่อนใดท่อนหนึ่งที่นักเรียน เลือกไว้ให้เพื่อนในห้องฟัง และให้เพื่อนในห้องร่วมกันวิเคราะห์ ว่าบทเพลงนั้นมีเจตนาใดในการสื่อสาร</p> <p>๓. นักเรียนทำใบงานเรื่อง ประโยคแสดงเจตนาในการสื่อสาร</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. บัตรหมายเลข “ประเภทของเจตนาในการ สื่อสาร” ๒. ใบงาน “ประโยคแสดงเจตนาในการสื่อสาร”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “ประโยคแสดงเจตนาในการสื่อสาร”</p> <p>การวัดและประเมินผล การประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ แต่งประโยคแสดงเจตนาในการสื่อสารได้ ด้านทักษะและกระบวนการ สื่อสารได้ตรงตามเจตนาที่ต้องการสื่อสาร ด้านคุณลักษณะ</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เจตนาการสื่อสาร (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปว่าบทเพลงที่ได้เรียนมานั้นแสดงเจตนาในการสื่อสารได้บ้าง</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
---	--	---

ใบงาน
“ประโยคแสดงเจตนาในการสื่อสาร”

คำชี้แจง ให้นักเรียนยกตัวอย่างเนื้อเพลงตอนใดตอนหนึ่งเพื่อแสดงเจตนาในการสื่อสาร
โดยรวบรวมจากเพื่อนให้ครบ ๕ เพลง

เจตนาบอกเล่าเรื่องราวหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง
.....
เจตนาถามเพื่อต้องการข้อมูล
.....
เจตนาแนะนำ สั่ง หรือบอกให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
.....
เจตนาแสดงความคิดเห็น
.....
เจตนาแสดงอารมณ์หรือความต้องการต่าง ๆ
.....

เฉลยใบงาน
“ประโยคแสดงเจตนาในการสื่อสาร”

คำชี้แจง ให้นักเรียนยกตัวอย่างเนื้อเพลงท่อนใดท่อนหนึ่งเพื่อแสดงเจตนาในการสื่อสาร ประเภทละ ๑ เพลง และรวบรวมจากเพื่อนให้ครบ ๕ เพลง

เจตนาบอกเล่าเรื่องราวหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง
อยู่ในดุลพินิจของครูผู้สอนโดยคำตอบจะสอดคล้องกับเนื้อเพลงของนักเรียน
เจตนาถามเพื่อต้องการข้อมูล
อยู่ในดุลพินิจของครูผู้สอนโดยคำตอบจะสอดคล้องกับเนื้อเพลงของนักเรียน
เจตนาแนะนำ สั่ง หรือบอกให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
อยู่ในดุลพินิจของครูผู้สอนโดยคำตอบจะสอดคล้องกับเนื้อเพลงของนักเรียน
เจตนาแสดงความคิดเห็น
อยู่ในดุลพินิจของครูผู้สอนโดยคำตอบจะสอดคล้องกับเนื้อเพลงของนักเรียน
เจตนาแสดงอารมณ์หรือความต้องการต่าง ๆ
อยู่ในดุลพินิจของครูผู้สอนโดยคำตอบจะสอดคล้องกับเนื้อเพลงของนักเรียน

บัตรหมายเลข “ประเภทของเจตนาในการสื่อสาร”

๑	๒	๓	๔	๕
๑	๒	๓	๔	๕
๑	๒	๓	๔	๕
๑	๒	๓	๔	๕
๑	๒	๓	๔	๕
๑	๒	๓	๔	๕
๑	๒	๓	๔	๕
๑	๒	๓	๔	๕
๑	๒	๓	๔	๕

หมายเลข

- ๑ เจตนาบอกเล่าเรื่องราวหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง
- ๒ เจตนาถามเพื่อต้องการข้อมูล
- ๓ เจตนาแนะนำ สั่ง หรือบอกให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
- ๔ เจตนาแสดงความคิดเห็น
- ๕ เจตนาแสดงอารมณ์หรือความต้องการต่าง ๆ

แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูดของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การไม่พูดคุยกััน	ไม่พูดคุย ตลอดระยะเวลาที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๑ - ๒ ครั้ง ในขณะที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๓ ครั้งขึ้นไป ในขณะที่ฟังหรือดู
๒. ความตั้งใจ	ตั้งใจและมีสมาธิในเรื่องที่ฟังหรือดู	ตั้งใจแต่ขาดสมาธิบางครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังหรือดู
๓. การให้เกียรติผู้พูดโดยการปรบมือ	ปรบมือทุกครั้งก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ปรบมือบางครั้งก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ไม่ปรบมือก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง
๔. การแสดงกิริยาที่เหมาะสม	ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสมขณะฟังหรือดู	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๑ - ๒ ครั้ง	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๓ - ๔ ครั้ง
๕. การยกมือถามเมื่อต้องการถาม	ยกมือก่อนถามทุกครั้งเมื่อมีข้อสงสัย	ยกมือก่อนถามบางครั้งเมื่อมีข้อสงสัย	ชักถามโดยไม่ยกมือทุกครั้ง

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

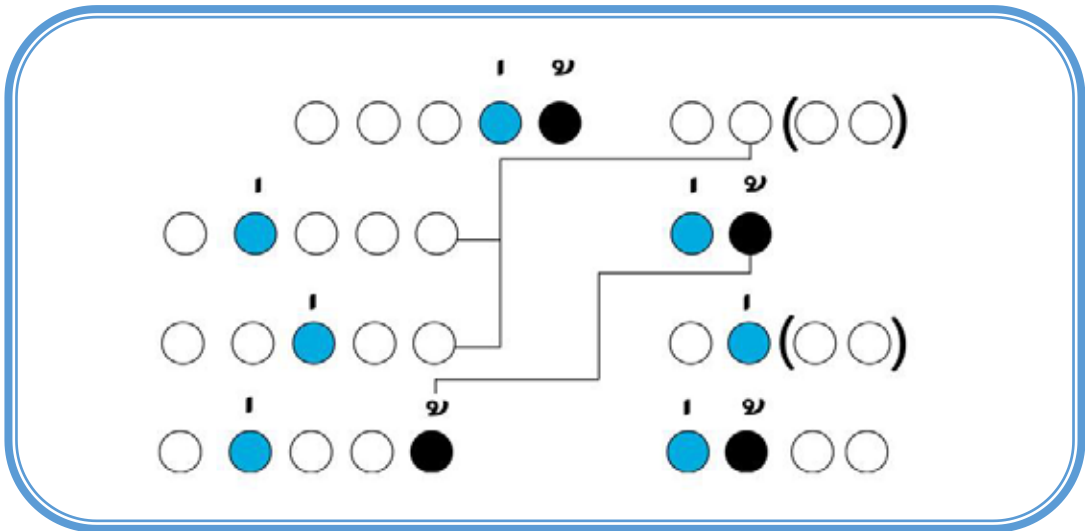
<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง พิจารณาคอลงโลกินิตี รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด โคลงโลกินิตี แต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ มีที่มาจากคัมภีร์ต่าง ๆ ของอินเดียโบราณ ในสมัยรัชกาลที่ ๓ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาดิศรทรงชำระโคลงโลกินิตีทั้งหมด ๕๙๓ บท เป็นคำสอนที่ให้ข้อคิดเตือนใจ</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพที่นักเรียนรู้จัก</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง “โคลงโลกินิตี” ๒. นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามในประเด็นต่อไปนี้ - ใครเป็นผู้ชำระโคลงโลกินิตี - โคลงโลกินิตีมีที่มาจากอะไร - วัตถุประสงค์ในการชำระเรื่องโคลงโลกินิตีคืออะไร ๓. นักเรียนอ่านคำประพันธ์โคลงโลกินิตีพร้อมกัน จากบัตรคำประพันธ์ “โคลงโลกินิตี” ๔. นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ว่าเป็นคำประพันธ์ประเภทใด ๕. นักเรียนดูแผนผังโคลงสี่สุภาพ แล้วช่วยกันบอกฉันทลักษณ์ของโคลงสี่สุภาพ ๖. นักเรียนทำใบงาน “โคลงโลกินิตี”</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “โคลงโลกินิตี” ๒. บัตรคำประพันธ์ “โคลงโลกินิตี” ๓. แผนผังโคลงสี่สุภาพ ๔. ใบงาน “โคลงโลกินิตี”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “โคลงโลกินิตี”</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกที่มาและประวัติผู้แต่งได้ ๒. รู้และเข้าใจฉันทลักษณ์ของโคลงสี่สุภาพ</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ อธิบายลักษณะของโคลงสี่สุภาพได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง พิจารณาคอลงโลกินิตี รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นในแต่ละต้นต่อไปนี้ - นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องใดบ้างในการเรียนวันนี้ - สิ่งที่ได้เรียนรู้มานั้นแสดงเจตนาในการสื่อสารประเภทใด</p>	

บัตรคำประพันธ์ “โคลงโลกนิติ”

ความรู้ผู้ปราชญ์นั้น	นักเรียน
ฝนทั้งเท่าเข็มเพ็ชร	ผ่ายหน้า
คนเกียดเกลียดหน้ายเวียง	วนจิต
กลอุทกในตะกร้า	เปี่ยมล้นถามิ

แผนผังโคลงสี่สุภาพ

ใบความรู้ “โคลงโลกนิติ”

ครรโลงโลกนิตินี้	นมนาน
มีแต่โบราณกาล	เก่าพร้อม
เป็นสุกีสติสาร	สอนจิต
กลดั่งสร้อยสอดคล้อง	เว้าไว้ในกรรม

โคลงที่มีเนื้อหาสอนและให้คติเตือนใจข้างต้นนี้ เรียกว่า โคลงโลกนิติ (โลก-กะ-นิต) แต่งไว้เป็นโคลงสี่สุภาพ มีที่มาจากคัมภีร์ต่าง ๆ ของอินเดียโบราณ ต่อมาในรัชกาลที่ ๓ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงปฏิสังขรณ์วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหารตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๗๔ และมีพระราชประสงค์ให้จารึกสุภาพคำสอนลงบนแผ่นศิลา ประดับไว้ภายในวัดพระเชตุพนฯ เพื่อให้ผู้คนจดจำข้อคิดที่ดั่งามและนำไปปฏิบัติให้เกิดผล พระองค์จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาติศรทรงชำระโคลงโลกนิตีสำนวนเก่าและจารึกไว้ที่วัดพระเชตุพนฯ พร้อมทั้งบันทึกไว้ในสมุดไทยด้วย

จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๓๔

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาติศร

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาติศร เป็นพระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย กับเจ้าจอมมารดานิม ประสูติเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๓๓๖ ทรงเป็นหลานตาของเจ้าพระยาพระคลัง (หน) กวีเอกในรัชกาลที่ ๑ ตั้งแต่รัชกาลที่ ๒ จนถึงรัชกาลที่ ๔ ทรงว่าราชการกรมพระอภัยมณี ซึ่งเป็นงานราชการเลขานุการและงานดูแลหนังสือของหลวง และยังทรงว่าราชการกรมนา ในรัชกาลที่ ๔ จนกระทั่งสิ้นพระชนม์ใน พ.ศ. ๒๔๐๒ ทรงเป็นต้นราชสกุล เดชาติวงศ์ ผลงานพระนิพนธ์ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาติศร ได้แก่

๑. โคลงโลกนิติ ทรงชำระโคลงโลกนิตีสำนวนเก่า แล้วทรงพระนิพนธ์เพิ่มเติมเป็นสำนวนที่ได้รับความนิยมแพร่หลายมาก และใช้เป็นหนังสือเรียนของเด็กไทยมานานหลายสมัย
๒. โคลงภาพต่างภาษา เป็นโคลงต้นบาทกฤษณ จารึกบนแผ่นศิลาได้รูปคนต่างชาติ ๔ ชาติ ประดับไว้ที่ศาลารายรอบวัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร
๓. โคลงนิราศเสด็จไปทัพเวียงจันทน์ ทรงพระนิพนธ์ในโอกาสตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวไปปราบเจ้าอนุวงศ์เมืองเวียงจันทน์
๔. ฉันท์ดุขฎิสังเวยสรรเสริญ พระพุทธมหายาน ตรีรัตนปฏิมากร พระพุทธบุษยรัตน์ ฉันท์ดุขฎิสังเวยกล่อมพระมหาเศวตฉัตร พระที่นั่งไพศาลทักษิณ พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย พระที่นั่งอนันตสมาคมพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท
๕. ฉันท์กล่อมมงคลเชนทรชานีเผือกพลาย
๖. ประกาศพระราชพิธีต่าง ๆ

จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๕๖

ใบงาน “โคลงโลกนิติ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. โคลงโลกนิติ อ่านว่าอย่างไร

.....

๒. ใครเป็นผู้ชำระเรื่องโคลงโลกนิติ

.....

๓. โคลงโลกนิติถูกจารึกไว้ ณ สถานที่ใด

.....

๔. โคลงโลกนิติมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องใด

.....

๕. โคลงโลกนิติแต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทใด

.....

๖. เติมวรรณยุกต์เอก วรรณยุกต์โท และโยงสัมผัสตามข้อบังคับของโคลงสี่สุภาพในแผนภูมิต่อไปนี้

○ ○ ○ ○ ○	○ ○ (○ ○)
○ ○ ○ ○ ○	○ ○
○ ○ ○ ○ ○	○ ○ (○ ○)
○ ○ ○ ○ ○ ○	○ ○ ○ ○

๗. เติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามข้อบังคับของโคลงสี่สุภาพ

๑) หนึ่งบาทมี บาท

๒) แต่ละบาทมี วรรค

๓) วรรคหน้ามี คำ

๔) วรรคหลังบาทที่ ๑, ๒ และ ๓ มีวรรคละ คำ

๕) วรรคหลังบาทที่ ๔ มี คำ

๖) คำเอกมี แห่ง

๗) คำโทมี แห่ง

๘) คำสร้อยมีท้ายบาทที่ และ บาทที่

๙) คำท้ายบาทที่ ๑ สัมผัสกับคำท้ายวรรคหน้าบาทที่ และบาทที่

๑๐) คำท้ายบาทที่ ๒ สัมผัสกับคำท้ายวรรคหน้าบาทที่

เฉลยใบงาน “โคลงโลกนิติ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. โคลงโลกนิติ อ่านว่าอย่างไร

โคลง - โลก - กะ - นิด

๒. ใครเป็นผู้ชำระเรื่องโคลงโลกนิติ

สมเด็จพระยาเดชาดิศร

๓. โคลงโลกนิติถูกจารึกไว้ ณ สถานที่ใด

วัดพระเชตุพนฯ (วัดโพธิ์)

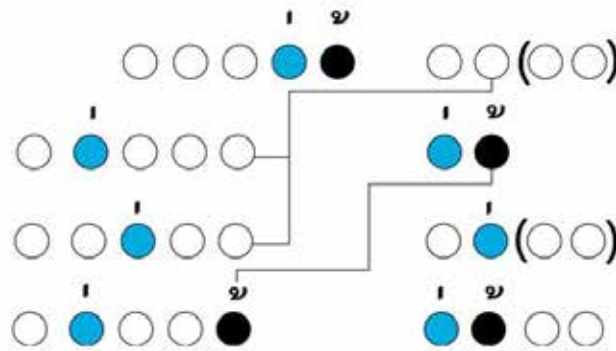
๔. โคลงโลกนิติมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องใด

เป็นโคลงที่มีเนื้อหาสอนและให้คติเตือนใจ

๕. โคลงโลกนิติแต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทใด

โคลงสี่สุภาพ

๖. ให้เติมวรรณยุกต์เอก วรรณยุกต์โท และโยงสัมผัสตามข้อบังคับของโคลงสี่สุภาพในแผนภูมิต่อไปนี้

๗. ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามข้อบังคับของโคลงสี่สุภาพ

๑) หนึ่งบาทมี๔..... บาท

๒) แต่ละบาทมี๒..... วรรค

๓) วรรคหน้ามี๔..... คำ

๔) วรรคหลังบาทที่ ๑, ๒ และ ๓ มีวรรคละ๒..... คำ

๕) วรรคหลังบาทที่ ๔ มี๔..... คำ

๖) คำเอกมี๗..... แห่ง

๗) คำโทมี๔..... แห่ง

๘) คำสร้อยมีท้ายบาทที่๑..... และ บาทที่๓.....

๙) คำท้ายบาทที่ ๑ สัมผัสกับคำท้ายวรรคหน้าบาทที่.....๒..... และบาทที่๓.....

๑๐) คำท้ายบาทที่ ๒ สัมผัสกับคำท้ายวรรคหน้าบาทที่๔.....

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ลิขิตศัพท์นำรู้ รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด คำพ้อง คือคำที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน ในภาษาไทยมีคำพ้องเสียง คือ ออกเสียง เหมือนกัน คำพ้องรูป คือ เขียนเหมือนกัน คำพ้องรูป-พ้องเสียง คือ เขียนและออกเสียง เหมือนกัน และคำพ้องความ คือ คำที่มี ความหมายเหมือนกัน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนอ่านคำที่ครูเขียนบนกระดานแล้วบอกว่าคำดังกล่าว มีความเหมือนหรือแตกต่างกันในเรื่องใด คำที่เขียน : ซาดิ ซาด ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๔ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ - ๒ ศึกษาไปความรู้ “คำพ้อง” กลุ่มที่ ๒ - ๓ ศึกษาไปความรู้ “คำที่มีความหมาย ใกล้เคียงกัน” ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการศึกษาไปความรู้ ของกลุ่มตนเอง และเพื่อน ๆ ช่วยกันสรุปความรู้ที่เพื่อน นำเสนอ ๓. นักเรียนจับคู่กับเพื่อนทำแต่ละกลุ่มทำใบงาน “แผนภาพ ความคิดสรุปความรู้เรื่องคำพ้อง และคำที่มีความหมาย ใกล้เคียงกัน”</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. ใบความรู้ “คำพ้อง” ๒. ใบความรู้ “คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน” ๓. ใบงาน “แผนภาพความคิดสรุปความรู้เรื่องคำพ้อง และคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน”</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายลักษณะของคำพ้องแต่ละประเภท ด้านทักษะและกระบวนการ ระบุคำพ้องประเภทต่าง ๆ ได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน สมรรถนะที่ต่อการให้เกิดขึ้นผู้เรียน ความสามารถการสื่อสาร</p>	<p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “แผนภาพความคิดสรุปความรู้เรื่อง คำพ้อง และคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน” การวัดและประเมินผล การประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการการพูด</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ลิขิตศัพท์น่ารู้ รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
	<p>ขั้นสรุป นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้เรื่อง “คำพ้อง” และ “คำที่มี ความหมายใกล้เคียงกัน”</p>	

ใบความรู้ “คำพ้อง”

คำพ้อง

คำพ้อง คือ คำที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน ในภาษาไทยมี**คำพ้องเสียง** คือ ออกเสียงเหมือนกัน **คำพ้องรูป** คือ เขียนเหมือนกัน **คำพ้องรูป-พ้องเสียง** คือ เขียนและออกเสียงเหมือนกัน และ **คำพ้องความ** คือ คำที่มีความหมายเหมือนกัน

คำพ้องเสียง

เรื่องที่น่าสนใจถึงคำพ้องเสียง คือ คำว่า *ชาติ* กับ *ชาติ* ซึ่งออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนต่างกันและมีความหมายต่างกัน ในภาษาไทยมีคำพ้องเสียงมากเพราะมีการรับคำจากภาษาอื่นเข้ามาใช้ในภาษาไทย เช่น คำว่า*ชาติ* แปลว่า การเกิดเผ่าพันธุ์ ประเทศ รับมาจากภาษาบาลีสันสกฤต พ้องเสียง กับคำว่า *ชาติ* ซึ่งเป็นวัตถุสีแดงทำจากออกไซด์ของตะกั่วที่จับบนภาชนะโลหะ แต่ที่ใช้กันโดยมากเป็นสีสำเร็จรูปที่นำเข้ามาจากเมืองจีน คำว่า*ชาติ* แปลว่า สีแดง ก็ได้ คำนี้ยังไม่ทราบที่มา คำภาษาบาลีสันสกฤตมักมีหลายพยางค์เมื่อรับมาใช้ในภาษาไทยอาจตัดให้สั้นลงทำให้ออกเสียงเหมือนคำอื่นจึงกลายเป็นคำพ้องเสียง

ตัวอย่าง

คำ	ความหมาย	ตัวอย่างการใช้
ชาติ	วัตถุสีแดงชนิดหนึ่ง ใช้ทำยาไทย และทำสีทา สิ่งของ, สีแดงสดอย่างใดอย่างหนึ่ง	สีแดงชาติ, กาชาติ สำนวนที่ว่า ชาติไม่ดีทาสีไม่แดง
ชาติ	๑.การเกิด ๒.ประเทศ, เผ่าพันธุ์ ประชาชนที่เป็นพลเมือง ของประเทศ	ชาตินี้, ชาติหน้า ชาตินิยม, ชาติพันธุ์, ประเทศชาติ
กาญจน์	ทองคำ	เมืองกาญจน์
กาน	ควั่น, ตัดเพื่อให้แตกใหม่	กานไม้สัก, กานมะม่วง
กานต์	ที่รัก	จันทร์กานต์ แปลว่า ที่รักของ พระจันทร์
กานท์	บทกลอน	กลอนกานท์
การ	งาน, ชูระ	ทำการใหญ่ต้องรอบคอบ
การณ	เหตุ, เค้ามูล	เหตุการณ, แผลงการณ สังเกตุการณ
กาล	เวลา, คราว, ครั้ง	ฤดูกาล, ตลอดกาล
ภาพ	๑. ดำ, รอยดำหรือรอยแดงที่ผุด ตามร่างกายคนป่วยหรือคนตาย ๒. ความตาย	ภาพโรค พระภาพ

คำพ้อง (ต่อ)

คำ	ความหมาย	ตัวอย่างการใช้
เกษียณ	หมด, สิ้นสุด	เกษียณอายุราชการ, วัยเกษียณ
เกษียน	ข้อความที่เติมไว้บนหัวกระดาษ หรือท้ายหนังสือราชการ, เขียน	เกษียนหนังสือ, เกษียนไว้ให้แล้ว
เกษียร	น้ำนม	เกษียรสมุทร
จันท์	ดูร้าย	น้ำจันท์ หมายถึง เหล้า
จัน	ชื่อพรรณไม้	ผลจันสุกมีสีเหลืองมีกลิ่นหอมกินได้, เครื่องหมายดอกจัน
จันท์	ชื่อพรรณไม้หอมมีหลายชนิด ใช้ทำยาและเครื่องปรุงเครื่องหอม	จันท์กะพ้อ, จันท์แดง
จันท์	พระจันทร์, วันลำดับที่ ๒ ของสัปดาห์	จันท์เทศ จันทรคราส, จันทรคติ วันจันทร์

หนังสือวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๘๕ - ๘๙

ใบความรู้ “คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน”

คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

พิจารณาคำแต่ละชุดต่อไปนี้

อย่าง บ้าง เผล

ดู มอง แล เหลือบ ชำเลียงดู อ่าน ส่อง

ไม้ดอก ไม้ใบ ไม้ประดับ ไม้ใบประดับ ไม้กระถาง

คำในแต่ละกลุ่มข้างต้นเป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกันหรือมีความหมายใกล้เคียงกันคำเหล่านี้บางคำอาจใช้แทนกันได้ แต่ส่วนมากมักใช้ในบริบทที่ต่างกัน เช่น คำว่า *อย่าง บ้าง เผล* ต่างมีความหมายว่าทำให้สนุกด้วยไฟโดยตรง แต่มีรายละเอียดของวิธีทำให้สนุกต่างกัน ดังนี้

อย่าง เป็นคำกลาง ๆ วิธีอย่างมักนำของที่ต้องการอย่างวางบนตะแกรง ของที่อย่าง อาจมีขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ก็ได้ เช่น *อย่างไก่ครึ่งซีก อย่างหมูทั้งตัว อย่างเนื้อ*

บ้าง เป็นวิธีย่างโดยใช้ไฟอ่อน ๆ ของที่บ้างมักมีขนาดเล็กหรือบาง สุกหรือไหม้ได้ง่าย เวลาบ้างจำต้องกลับของนั้นบ่อย ๆ ของที่บ้างจึงมักเสียบไม้ เช่น *บ้างขนมปัง บ้างปีกไก่ บ้างหมูสะเต๊ะ บ้างลูกชิ้น บ้างบาปี้คว บ้างกล้วยน้ำว้า บ้างปลา*

เผล เป็นวิธีทำให้สุกโดยใช้ไฟแรง โดยนำสิ่งที่จะเผลลงไปในไฟ เช่น *เผลพริก เผลหอม เผลอาจใช้เวลาค่อนข้างนาน เช่น เผลโอ่ง เผลเครื่องดินปั้นให้เป็นเครื่องปั้นดินเผา เวลาเผล อาจไม่จำเป็นต้องใช้ตะแกรง หรือไม่ต้องเสียบไม้ เช่น เผลเหล็ก เผลถ่าน เผลเผือก เผลมัน*

ของบางอย่างอาจทำให้สุกได้มากกว่า ๑ วิธี เช่น หมู ปลา อาจใช้ว่า *ย่างหมูหรือย่างหมู หมูย่างหรือหมูย่างก็ได้* อาจใช้ว่า *ย่างปลา บ้างปลา หรือเผลปลา* ก็ได้ เมื่อใช้คำต่างกันจะได้ภาพต่างกัน เมื่อใช้ว่า *หมูย่าง* จะได้ภาพหมูชิ้นโต ๆ ย่างนานกว่าจะสุก เช่น *คอหมูย่าง ขาหมูย่าง* แต่เมื่อใช้ *หมูย่าง* จะได้ภาพหมูชิ้นเล็ก ๆ บาง ๆ เสียบไม้สุกเร็ว *ปลาบึ่ง* จะได้ภาพปลาตัวขนาดไม่ใหญ่นัก เช่น *ปลาทุบั้ง* แต่ *ปลาเผล* ได้ภาพปลาตัวโต ๆ ไม่ทอดเกล็ด และมีโคลน เกลือ หรือสิ่งอื่นหุ้ม เช่น *ปลาช่อนเผลเกลือ* ส่วน *ปลาย่าง* จะได้ภาพปลาขนาดกลาง ๆ ย่างไฟอ่อน ๆ เช่น *ปลาตุ๋นย่าง* เป็นต้น

การศึกษาคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันจะช่วยให้เลือกสรรคำได้ประณีตและใช้ได้ถูกต้องตรงความหมายที่ต้องการ และผู้รับสารเข้าใจได้ชัดเจน

คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (ต่อ)

ลองพิจารณาคำอีกชุดหนึ่ง คือ คำว่า *ดู มอง แล เหลือบ ข้าเลื่อง อ่าน ส่อง* ซึ่งเป็นกริยาส่งสายตาไปที่สิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้เห็นสิ่งนั้น แต่มีลักษณะบางประการต่างกัน ดังนี้

ดู เป็นการใช้สายตารับภาพเพื่อจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่ เพื่อความเพลิดเพลินหรือเพื่อความรู้ เช่น *ดูโทรทัศน์ ดูหนัง ดูละคร* เพื่อให้เข้าใจหรือจดจำรายละเอียดต่าง ๆ เช่น *ดูหนังสือ ดูแผนที่* เพื่อระวังรักษาให้ปลอดภัย เช่น *ดูบ้าน ดูเด็ก* เพื่อตรวจสอบความเรียบร้อย เช่น *หัวหน้าห้องดูว่านักเรียนนั่งที่เรียบร้อยแล้ว จึงบอกให้ทำความสะอาดคุณครู*

มอง เป็นการใช้สายตารับภาพเพราะรู้สึกว่ามีสิ่งผิดปกติหรือสิ่งที่ดึงดูดความสนใจ เช่น *บางคนไม่ชอบแต่งตัวแปลก ๆ เพราะกลัวคนมอง ครูมองมาทางนักเรียนที่แอบกินขนม*

แล เป็นการใช้สายตารับภาพอย่างไม่ตั้งใจ มักใช้ในความปฏิเสธ เช่น *เธอตั้งใจแต่งตัวสวยให้เขาสนใจ แต่เขาก็ไม่แล* หรือใช้ร่วมกับคำอื่น เช่น *แลดู เหลือบดู เหลียวแล*

เหลือบ เป็นการรับภาพโดยบังเอิญ เช่น *เหลือบไปเห็นคนมาแอบอยู่ข้างประตู* ใช้สายตารับภาพทางด้านที่ไม่อยู่ตรงหน้า เช่น *เหลือบดูเพื่อนที่นั่งอยู่ข้าง ๆ*

ข้าเลื่องดู เป็นการใช้หางตารับภาพ ขยาดตา มักใช้กับการดูผู้ใดผู้หนึ่ง เมื่อไม่ต้องการให้ผู้นั้นรู้ว่าตนกำลังดู เช่น *ข้าเลื่องดูคนที่นั่งข้าง ๆ ว่าเป็นคนที่รู้จักหรือไม่* ดูสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ให้ผู้อื่นรู้ว่ากำลังดู เช่น *ข้าเลื่องดูเอกสารในมือเพื่อน*

อ่าน ใช้กับการดูหนังสือ ตัวเลข หรือเครื่องหมายเพื่อให้รู้ให้เข้าใจว่าสิ่งนั้นคืออะไร หมายความว่าอย่างไร เช่น *อ่านหนังสือ อ่านลายแทง อ่านเครื่องหมายจราจร*

ส่อง เป็นการใช้สายตารับภาพที่ผ่านมาจากกล้อง เช่น *กล้องส่องทางไกล กล้องดูนก กล้องตาเดียว กล้องสองตา* เพื่อให้เห็นชัดเจนขึ้นเพราะสิ่งที่จะดูนั้นเล็กมากเกินไป อยู่ไกลเกินไป หรืออยู่ในที่ที่ไม่อาจเห็นได้ด้วย การดูปกติ เช่น *แพทย์ส่องดูแผลในลำไส้* เป็นต้น

เมื่อพบคำที่มีความหมายคล้ายกัน นักเรียนควรหัดสังเกตว่า คำนั้น ๆ เหมือนกันอย่างไร ต่างกันอย่างไร เช่น บางคำใช้กับสิ่งที่ต่างกัน เช่น *ชี้ ชับ โดยสาร* บางคำมีน้ำหนักหรือความรุนแรงต่างกัน เช่น *ตำหนิ ดู ว่า ต่ำ* บางคำใช้กับคนที่มีฐานะต่างกัน เช่น *กิน รับประทาน ฉับ เสวย* การสังเกตอย่างนี้ จะทำให้นักเรียนใช้คำในภาษาถูกต้องมากขึ้น

หนังสือวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๗๕ - ๑๗๗

ใบงาน
“แผนภาพความคิดสรุปความรู้
เรื่องคำพ้อง และคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดสรุปความรู้ เรื่องคำพ้อง และคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน”

แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูดของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การไม่พูดคุยกััน	ไม่พูดคุย ตลอดระยะเวลาที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๑ - ๒ ครั้ง ในขณะที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๓ ครั้งขึ้นไป ในขณะที่ฟังหรือดู
๒. ความตั้งใจ	ตั้งใจและมีสมาธิในเรื่องที่ฟังหรือดู	ตั้งใจแต่ขาดสมาธิบางครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังหรือดู
๓. การให้เกียรติผู้พูดโดยการปรบมือ	ปรบมือทุกครั้งก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ปรบมือบางครั้งก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ไม่ปรบมือก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง
๔. การแสดงกิริยาที่เหมาะสม	ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสมขณะฟังหรือดู	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๑ - ๒ ครั้ง	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๓ - ๔ ครั้ง
๕. การยกมือถามเมื่อต้องการถาม	ยกมือก่อนถามทุกครั้งเมื่อมีข้อสงสัย	ยกมือก่อนถามบางครั้งเมื่อมีข้อสงสัย	ชักถามโดยไม่ยกมือทุกครั้ง

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด</p> <p>โคลงโลกนิติเป็นวรรณคดีคำสอนที่มีคุณค่า เป็นอย่างยิ่งทั้งในแง่การประพันธ์และเนื้อหา ซึ่งมีสาระอันเป็นประโยชน์ให้หลักอันควรและไม่ควรประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิต สามารถนำมาเป็นคติในการใช้ชีวิตได้ทุกยุคทุกสมัย และหากปฏิบัติตามได้ตามนั้น ย่อมนำความสุขความเจริญมาสู่ตนและสังคม</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ทริตรองดูคำโคลง รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด</p> <p>โคลงโลกนิติเป็นวรรณคดีคำสอนที่มีคุณค่า เป็นอย่างยิ่งทั้งในแง่การประพันธ์และเนื้อหา ซึ่งมีสาระอันเป็นประโยชน์ให้หลักอันควรและไม่ควรประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิต สามารถนำมาเป็นคติในการใช้ชีวิตได้ทุกยุคทุกสมัย และหากปฏิบัติตามได้ตามนั้น ย่อมนำความสุขความเจริญมาสู่ตนและสังคม</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>นักเรียนเล่นเกมทายสำนวนไทย โดยนักเรียนอาสาสมัครอ่านสถานการณ์จากบัตรสถานการณ์สำนวนไทยให้เพื่อนฟัง จากนั้นนักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ว่าตรงกับสำนวนไทยใด</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน แต่ละกลุ่ม แต่ละกลุ่มทำใบงาน “ถอดคำประพันธ์โคลงโลกนิติ” แล้วออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ว่าคำประพันธ์ที่เพื่อนำเสนอตรงกับสำนวนไทยว่าอย่างไร และสามารถนำไปปรับใช้ใน การดำเนินชีวิตได้อย่างไร</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนวันนี้</p>	<p>แหล่งเรียนรู้</p> <p>ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>๑. บัตรสถานการณ์สำนวนไทย</p> <p>๒. ใบงาน “ถอดคำประพันธ์โคลงโลกนิติ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>การทำใบงาน “ถอดคำประพันธ์โคลงโลกนิติ”</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>-</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>๑. ถอดคำประพันธ์ตามบทที่กำหนดได้</p> <p>๒. เปรียบเทียบสำนวนไทยจากโคลงโลกนิติได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ</p> <p>วิเคราะห์การนำความรู้จากโคลงโลกนิติไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>๑. ไม่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>บทเรียน</p> <p>๑. ถอดคำประพันธ์โคลงโลกนิติ</p> <p>๒. เปรียบเทียบสำนวนไทยจากโคลงโลกนิติได้</p>	<p>ผลการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ทริตรองดูคำโคลง รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ตรีตรองคู่คำโคลง รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญที่ได้เรียนจากบทประพันธ์</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญที่ได้เรียนจากบทประพันธ์</p>	
<p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

บัตรสถานการณ์สำนวนไทย

๑.

คนสองคนทำตนเป็นคนมั่งมีหรือมีความรู้สูงเพื่ออวดคนอื่น ๆ แต่ทั้งสองคนนี้ต่างรู้สึกันดีว่า
แท้จริงแล้ว อีกคนหนึ่งก็ไม่มีเงิน อีกคนหนึ่งก็ไม่มีความรู้เลยอะไรเลย

เฉลย ไก่เห็นตีนงูเห็นนมไก่

๒.

พ่อแม่ที่มีลูกสาวคนเดียว ทั้งสวยและน่ารัก จึงไม่ยอมให้ใครเข้ามาจีบได้โดยง่าย
เพราะหวงและดูแลลูกสาวไม่ให้คลาดสายตา หนุม ๆ ต่างก็กลัวและไม่กล้าฝาดานของพ่อแม่

เฉลย ไข่ในหิน

๓.

มีรายได้น้อย แต่จำเป็นต้องใช้รถ ก็ควรหาซื้อรถในราคาที่สามารถผ่อนใช้ได้
อย่าไปคิดอยากได้รถราคาแพงเกินฐานะ หรือเกินความสามารถที่จะซื้อได้
เพราะนอกจากจะทำให้ต้องเหนื่อยยากในการทำมาหาเงินมาซื้อแล้ว ยังก่อให้เกิดภาวะเครียด
หรืออาจก่อหนี้สินโดยไม่จำเป็นอีกด้วย

เฉลย นกน้อยทำรังแต่พอตัว

๔.

เห็นเขาเล่นหุ้นแล้วรวย ก็แหกกันอยากเล่นบ้าง ทั้ง ๆ ที่ไม่มีความรู้ ที่สุดก็ต้องสิ้นเนื้อประดาตัว

เฉลย แมงเม่าบินเข้ากองไฟ

๕.

เห็นเขามีเสื้อผ้าราคาแพงใส่ ก็อยากใส่บ้าง เห็นเขามีมือถือรุ่นใหม่ ก็อยากมีบ้าง
ทั้ง ๆ ที่ตัวเองรายได้น้อย จึงต้องไปกู้หรือหารายได้ในทางไม่สุจริต
จนสร้างความเดือดร้อนแก่ตนและคนใกล้ชิด

เฉลย เห็นช้างขี้ ขี้ตามช้าง

๖.

คนที่อาศัยพักพิงบ้านเขาอยู่แล้ว คิดทำมีดีมีชอบให้เกิดขึ้นภายในบ้านนั้น
ทำให้เจ้าของบ้านที่ให้อาศัยต้องเดือดร้อน

เฉลย กินบนเรือน ขี้รดบนหลังคา

๗.

นี่เธอ ดูผู้ชายคนนั้นซิ เจ้าของบริษัทใหญ่เลยนะ การศึกษาก็ดี แต่ไม่น่าเชื่อว่าจะล้มละลายได้

เฉลย ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด

๘.

เอาเข้าจริงก็ไม่กล้าสู้กันตัวต่อตัวหรอก จะมีเรื่องกันที่ก๊ยกพวกไปรุมคนอื่น

เฉลย หมาหมู่

๙.

พ่อของเขาเป็นคนมองการณ์ไกล ไม่อยากให้ครอบครัวลำบากจึงได้ลงทุน
สร้างหอพักให้คนเช่าเอาไว้ แครายได้จากค่าเช่าห้องก็อยู่ได้สบาย ๆ

เฉลย เสือนอนกิน

๑๐.

สามีภรรยาอยู่ด้วยกันก็ต้องมีกระทบกระทั่งกันเป็นเรื่องธรรมดา
แต่เวลาทะเลาะกันก็ควรจะหันมาคุยกัน ไม่ใช่หอบผ้าหอบผ่อนหนีมาแบบนี้

เฉลย ลี้นกับพิน

ใบงาน
“ถอดคำประพันธ์โคลงโลกนิติ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนถอดคำประพันธ์ที่กำหนดให้และวิเคราะห์ว่าคำประพันธ์ดังกล่าวตรงกับสำนวนใด

มิตรพาลอย่าคบให้	สนิทนัถ
พาลไซ้มิตรอย่ามัก	กล่าวไถล
ครั้นคราวเคียดคุมชก	เอาโทษใส่หน้า
รู้เหตุสิ่งใดไซ้รู้	ส่อลั่นกลางสนาม

ถอดคำประพันธ์

.....
.....
.....

สำนวนไทย

.....
.....

การนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

.....
.....
.....

รู้น้อยว่ามากรู้
กลกบเกิดอยู่ใน
ไปเห็นชเลไกล
ชมว่าน้ำบ่อน้อย

เริงใจ
สระจ้อย
กลางสมุทร
มากล้าลือกเหลือ

ถอดคำประพันธ์

.....
.....
.....

สำนวนไทย

.....
.....

การนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

.....
.....
.....

เฉลยใบงาน “ถอดคำประพันธ์โคลงโลกนิติ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนถอดคำประพันธ์และเปรียบเทียบว่าคำประพันธ์ดังกล่าวตรงกับสำนวนใด

๑.

มิตรพาลอย่าคบให้	สนิทนัถ
พาลไซ้มิตรอย่ามัก	กล่าวไถ่
ครั้นคราวเคียดคุมชก	เอาโทษใส่หน้า
รู้เหตุสิ่งใดไซ้รู้	ส่อสิ้นกลางสนาม

ถอดคำประพันธ์

อย่าคลุกคลีชิดใกล้กับเพื่อนที่เป็นคนเลวให้มากนัก เพราะคนเลวจะไม่มีความเป็นเพื่อน
นึกเคืองเราเมื่อใดก็จะหาเรื่องเรา รู้ความลับใดของเราก็จะเอาไปเปิดเผยให้คนอื่น ๆ รู้หมด

สำนวนไทย

คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล

การนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

การเลือกคบเพื่อน

๒.

รู้น้อยว่ามากรู้	เริ่งใจ
กลกบเกิดอยู่ใน	สระจ้อย
ไปเห็นขเลไกล	กลางสมุทร
ชมว่าน้ำบ่อน้อย	มากล้ำลึกเหลือ

ถอดคำประพันธ์

คนที่ตำหนิคนอื่นว่ามีรู้น้อย แต่หลงระเรีงว่าตนมีความรู้มาก เหมือนกบที่อยู่บ่อน้ำ
ไม่เคยออกไปดูมหาสมุทร ก็หลงระเรีงว่าน้ำในบ่อนี้มาก

สำนวนไทย

กบในกะลา

การนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

การปฏิบัติตนว่าไม่ควรไปตำหนิผู้อื่น

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ขวมนจรโรลงถอดความ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด โคลงโลกนิติเป็นวรรณคดีคำสอนที่มีคุณค่า เป็นอย่างยิ่งทั้งในแง่การประพันธ์และเนื้อหา ซึ่งมีสาระอันเป็นประโยชน์ให้หลักอันควร และไม่ควรประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิต สามารถนำมาเป็นคติในการใช้ชีวิตได้ทุกยุคทุกสมัย และหากปฏิบัติตนได้ตามนั้น ย่อมนำความสุขความเจริญมาสู่ตนและสังคม</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. ถอดคำประพันธ์ตามบทที่กำหนดได้ ๒. เปรียบเทียบสำนวนไทยจากโคลงโลกนิติได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์การนำความรู้อจากโคลงโลกนิติไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๓ กลุ่ม ทำกิจกรรม “บอกใบ้ หายสำนวน” โดยแต่ละกลุ่มเลือกบัตรสำนวนไทย กลุ่มละ ๑ ใบ - กบในกะลา - คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล - ฝนทั่งให้เป็นเข็ม แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนสมาชิกเพื่อออกมาใบ้ทำทางจาก สำนวนที่ได้รับหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนในชั้นช่วยกันตอบ</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๓ กลุ่ม แต่ละกลุ่มเลือกบัตรคำ ประพันธ์โคลงโลกนิติ กลุ่มละ ๑ ใบ ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มถอดคำประพันธ์จากบัตรคำประพันธ์ และวิเคราะห์ว่าคำประพันธ์ดังกล่าวตรงกับสำนวนไทยว่า อย่างไร และสามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างไร แล้วมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. กิจกรรม “บอกใบ้หายสำนวน” ๒. บัตรคำประพันธ์โคลงโลกนิติ</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำงานจากบัตรคำประพันธ์โคลงโลกนิติ</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ชวนจรรโลงถอดความ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>		<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ได้เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนเลือกโคลงโลกินิตที่ชอบมากที่สุด ๑ บท แล้วมา นำเสนอหน้าชั้นเรียน พร้อมบอกเหตุผลที่ชอบ</p>		

บัตรคำประพันธ์
“โคลงโลกนิติ”

๗๖ พระสมุทรสุดลীগลับ สายดิ่งทิ้งทอดมา เขาสูงอ่าวจวดวา จิตมนุษย์นี้ไซ้รู้	คณนา หยิ่งได้ กำหนด ยากแท้หยิ่งถึง
---	---

๘๗ รักกันอยู่ขอบฟ้า เสมออยู่หอแห่งเดียว ซังกันปล้ำเหลียว เหมือนขอบฟ้ามาป้อง	เขาเขียว ร่วมห้อง ตาต่อ กันนา ป่าไม้มาบัง
--	--

๑๓๐ สนิมเหล็กเกิดแต่เนื้อ กินกัดเนื้อเหล็กจน บาปเกิดแต่ตนคน บาปยอมทำโทษซ้ำ	ในตน กร่อนขร้า เป็นบาป ใส่ผู้บาปเอง
---	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ขวณจรรโลงถอดความ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด โคลงโลกนิติเป็นวรรณคดีคำสอนที่มีคุณค่า เป็นอย่างยิ่งทั้งในแง่การประพันธ์และเนื้อหา ซึ่งมีสาระอันเป็นประโยชน์ให้หลักอันควร และไม่ควรประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิต สามารถนำมาเป็นคติในการใช้ชีวิตได้ทุกยุค ทุกสมัย และหากปฏิบัติตนได้ตามนั้น ย่อมนำความสุขความเจริญมาสู่ตนและสังคม</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับสำนวนไทยที่นักเรียนรู้จัก ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๓ กลุ่ม แต่ละกลุ่มเลือกบัตรคำ ประพันธ์โคลงโลกนิติ กลุ่มละ ๑ ใบ ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มถอดคำประพันธ์จากบัตรคำประพันธ์ และวิเคราะห์ว่าคำประพันธ์ดังกล่าวตรงกับสำนวนไทยว่าอย่างไร และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร แล้วมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ขั้นสรุป นักเรียนเลือกโคลงโลกนิติที่ชอบมากที่สุด ๑ บท แล้วมานำเสนอหน้าชั้นเรียน พร้อมบอกเหตุผลที่ชอบ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ บัตรคำประพันธ์โคลงโลกนิติ ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล -</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. ถอดคำประพันธ์ตามบทที่กำหนดได้ ๒. เปรียบเทียบสำนวนไทยจากโคลงโลกนิติได้ ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์การนำความรู้จากโคลงโลกนิติไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม น่าเชื่อถือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ขวนจรโหลงถอดความ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ได้เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

บัตรคำประพันธ์ “โคลงโลกนิติ”

๑๘๕	นกน้อยชนน้อยแต่ รังแตงจูเมียฝัว มักใหญ่ย่อมคนหวั ทำแต่พอตัวไซ้	พอตัว อยู่ได้ ไฟเพ็ด อย่าให้คนหยัน
-----	---	---

๑๘๖	เห็นท่านมีอย่าเคลิ้ม เรายากหากใจงาม อุตส่าห์พยายาม เอาเยี่ยงอย่างเพื่อนบ้าน	ใจตาม อย่าคร้าน การกิจ อย่าท้อทำกิน
-----	--	--

๒๓๑	คุณแม่หนาหนักเพียง คุณบิทรดุจอา- คุณพี่ฟ้างศิขรา คุณพระอาจารย์อ้าง	พสุธา กาศกว้าง เมรุมาศ อาจสู้สาคร
-----	---	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ชวนจรรโลงถอดความ (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด โคลงโลกนิติเป็นวรรณคดีคำสอนที่มีคุณค่า เป็นอย่างยิ่งทั้งในแง่การประพันธ์และเนื้อหา ซึ่งมีสาระอันเป็นประโยชน์ให้โลกอันควรและไม่ควรประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิต สามารถนำมาเป็นคติในการใช้ชีวิตได้ทุกยุคทุกสมัย และหากปฏิบัติตนได้ตามนั้น ย่อมนำความสุขความเจริญมาสู่ตนและสังคม</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับภาพจากโคลงโลกนิติ</p> 	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ภาพจากโคลงโลกนิติ ๒. ใบงาน “ภาพจากโคลงโลกนิติ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “ภาพวาดจากโคลงโลกนิติ”</p>
<p>ด้านความรู้ ๑. ถอดคำประพันธ์ตามบทที่กำหนดได้ ๒. เปรียบเทียบสำนวนไทยจากโคลงโลกนิติได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์การนำความรู้จากโคลงโลกนิติไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ว่าตรงกับสำนวนไทยอย่างไร และมีความหมายว่าอย่างไร</p> <p>ขั้นสอน ๑. แบ่งนักเรียนเป็น ๔ กลุ่ม แต่ละกลุ่มทำใบงาน “ภาพจากโคลงโลกนิติ” จากนั้นนำมาเสนอหน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญจากใบงาน “ภาพจากโคลงโลกนิติ”</p>	<p>การวัดและประเมินผล ประเมินมารยาทในการอ่านและการเขียน</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ชวนจรรโลงถอดความ (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนแต่ละคนจัดทำแผนภาพความคิดสรุปสาระสำคัญ จากใบงาน “ภาพจากโคลงโลกนิติ”</p>	

ใบงาน
“ภาพจากโคลงโลกนิติ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้วระบุข้อคิดและการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต
พร้อมวาดภาพประกอบ

๑.

ก้านบัวบอกกลีตื้น	ชลธาร
มารยาทส่อสันดาน	ชาติเชื้อ
โฉดฉลาดเพราะคำขาน	ควรทราบ
หย่อมหญ้าเหี่ยวแห้งเรื้อ	บอกร้ายแสดลงดินฯ

ข้อคิดจากโคลงบทนี้

.....

.....

การนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

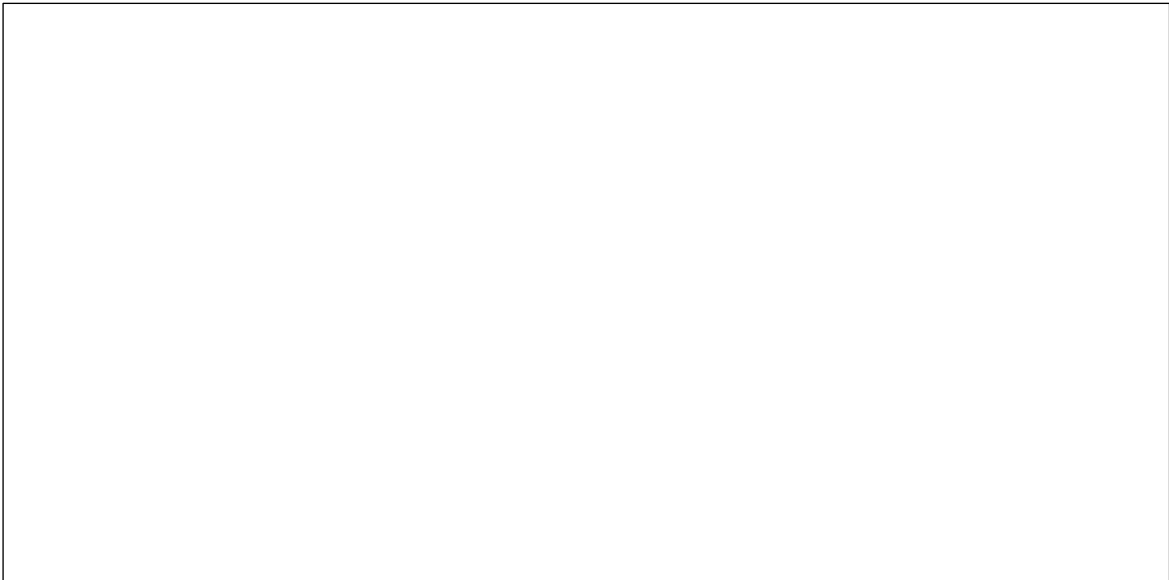
.....

.....

.....

.....

ภาพประกอบ

๒.

โคควายวายชีฟได้
เป็นสิ่งเป็นอันยัง
คนเด็ดดับสูญสัง-
เป็นชื่อเป็นเสียงได้

เขาหนึ่ง
อยู่ไซร์
ขาร่าง
แต่ร้ายกับดี

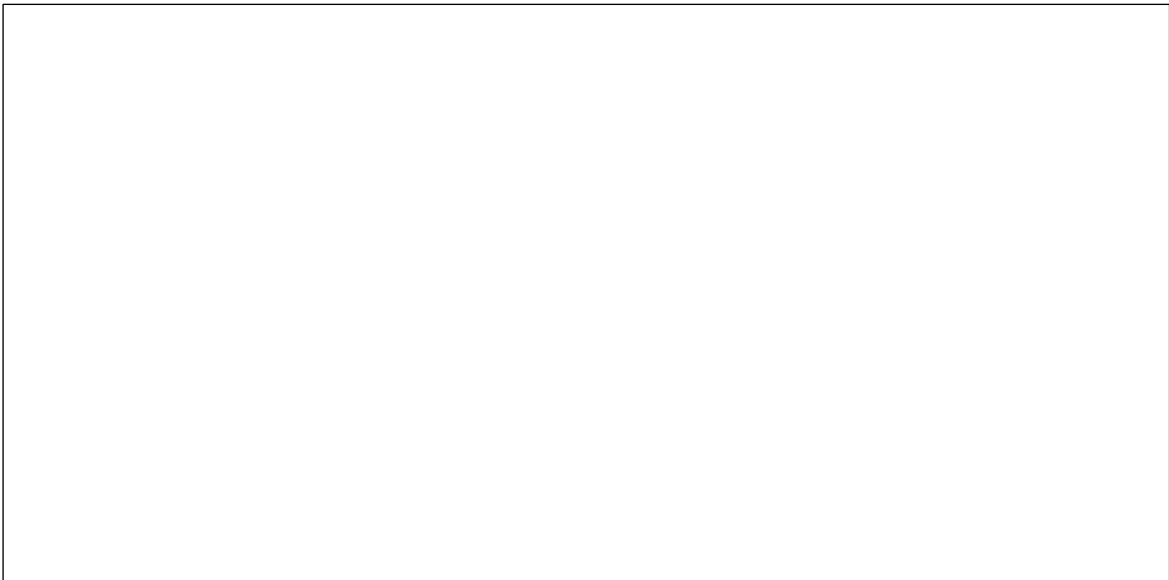
ข้อคิดจากโคลงบทนี้

.....
.....

การนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

.....
.....
.....
.....

ภาพประกอบ

เฉลยใบงาน “ภาคจากโคลงโลกนิติ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้วระบุข้อคิดและการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต พร้อมวาดภาพประกอบ

๑.

ก้านบัวบอกกลิ่น	ชลธาร
มารยาทส่อสันดาน	ชาติเชื้อ
โฉดฉลาดเพราะคำขาน	ควรทราบ
หย่อมหญ้าเหี่ยวแห้งเร็ว	บอกร้ายแผลงดินฟ้า

ข้อคิดจากโคลงบทนี้

ความยาวของก้านบัวสามารถบอกกลิ่นของแหล่งน้ำที่มันอยู่ได้ มารยาทบอกให้ทราบถึงความเป็นไปของชาติตระกูล คำพูดของคนสามารถแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นฉลาด เขลา หรือชั่ว เหมือนกับที่หญ้าเหี่ยวแห้งบอกถึงความไม่สมบูรณ์ของดิน

การนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

การใช้คำพูดที่เหมาะสม

๒.

โคควายวายชีพได้	เขาหนัง
เป็นสิ่งเป็นอันยัง	อยู่ไซ้
คนเด็ดดับสูญสัง-	ขารว่าง
เป็นชื่อเป็นเสียงได้	แต่ร้ายกับดี

ข้อคิดจากโคลงบทนี้

วัวควายเมื่อตายไปเราจะได้เขาและหนังเป็นสิ่งที่เหลือให้เห็นอยู่ในภายหลังแต่คนเราเมื่อตายไปแล้วจะไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่นอกจากความดีและความชั่วที่เคยทำเอาไว้

การนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

การประพฤติตนในสิ่งที่ดีงาม

แบบประเมินมารยาทในการอ่าน และการเขียน

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินมารยาทในการอ่าน และการเขียนของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การไม่พูดคุยกัน	ไม่พูดคุย ตลอดระยะเวลาที่อ่านหรือเขียน	พูดคุย ๑ - ๒ ครั้ง ในขณะที่อ่านหรือเขียน	พูดคุย ๓ ครั้งขึ้นไป ในขณะที่อ่านหรือเขียน
๒. ความตั้งใจ	ตั้งใจและมีสมาธิในเรื่องที่อ่านหรือเขียน	ตั้งใจแต่ขาดสมาธิบางครั้ง	ไม่ตั้งใจอ่านหรือเขียน
๓. การใช้ภาษาเขียนถูกกาลเทศะ	ใช้ภาษาเขียนถูกกาลเทศะ ทุกครั้ง	ใช้ภาษาเขียนถูกกาลเทศะ บางครั้ง	ใช้ภาษาเขียนไม่ถูกกาลเทศะ

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ขวณจรรโลงถอดความ (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด โคลงโลกนิติเป็นวรรณคดีคำสอนที่มีคุณค่าเป็นอย่างยิ่งทั้งในแง่การประพันธ์และเนื้อหา ซึ่งมีสาระอันเป็นประโยชน์ให้หลักอันควรและไม่ควรประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิต สามารถนำมาเป็นคติในการใช้ชีวิตได้ทุกยุคทุกสมัย และหากปฏิบัติตนได้ตามนั้นย่อมนำมาความสุขความเจริญมาสู่ตนและสังคม</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับความหมายของสำนวนไทย พร้อมยกตัวอย่างสำนวนไทยที่นักเรียนรู้จัก</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๓ กลุ่ม แต่ละกลุ่มเลือกบัตรคำประพันธ์โคลงโลกนิติ กลุ่มละ ๑ ใบ ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มถอดคำประพันธ์จากบัตรคำประพันธ์ และวิเคราะห์ว่าคำประพันธ์ดังกล่าวตรงกับสำนวนไทยว่าอย่างไร และสามารถนำไปปรับใช้ในกรดำเนินชีวิตได้อย่างไร แล้วมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ บัตรคำประพันธ์โคลงโลกนิติ</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำงานจากบัตรคำประพันธ์โคลงโลกนิติ</p> <p>การวัดและประเมินผล ประเมินการอ่านออกเสียง</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. ถอดคำประพันธ์ตามบทที่กำหนดได้ ๒. เปรียบเทียบสำนวนไทยจากโคลงโลกนิติได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์การนำความรู้จากโคลงโลกนิติไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>ขั้นสรุป ๑. นักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนวันนี้ ๒. นักเรียนแต่ละคนเลือกโคลงโลกนิติที่ชอบ ๒ บท แล้วอ่านออกเสียงให้ครูฟัง (ปฏิบัตินอกเวลาเรียน)</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ชวนจรรโลงถอดความ (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

บัตรคำประพันธ์ “โคลงโลกนิติ”

เบิกทรัพย์วันละบาทซื้อ	มังสา
นายหนึ่งเลี้ยงพยัคฆา	ไปอ้วน
สองสามสี่นายมา	กำกับ กั้นแฮ
บังทรัพย์สี่ส่วนถ้วน	บาทสิ้นเสื่อตายฯ

เพื่อนกิน สิ้นทรัพย์แล้ว	แขนงหนี
หาง่าย หลายหมื่นมี	มากได้
เพื่อนตาย ถ้ายแทนซี-	วาอาตม์
หากยาก ฝากผีไว้	ยากแท้จักหา

คนใดโง่งพูดไอ้	อิงดั่ง
อวดว่ากล้าอย่าฟัง	สัปปลี
หมาเห่าเล่าอย่าหวัง	จักขบ ไครนา
สองเหล่าเขาหมูนั้	ชาติเชื่อเดี๋ยวกันฯ

เฉลย
แนวคำตอบบัตรคำประพันธ์ “โคลงโลกนิติ”

เบิกทรัพย์วันละบาทซื้อ	มังสา
นายหนึ่งเลี้ยงพยัคฆา	ไปอ้วน
สองสามสี่นายมา	กำกับ กั้นแฮ
บังทรัพย์สี่ส่วนถ้วน	บาทสิ้นเสื่อตาย๓

ถอดคำประพันธ์

การทำกิจการใดก็ตามหากมีคนเบียดบังผลประโยชน์ หรือโกงกินคนโกงกินหนึ่งคน ผลงานของก็ย่อมไม่สมบูรณ์ และยังมีความโกงกินมากกิจการนั้นย่อมไม่สำเร็จ

ตรงกับสำนวน

คตในข้ออยู่ในกระดุก

เพื่อนกิน สิ้นทรัพย์แล้ว	แห้งหนี
หาง่าย หลายหมื่นมี	มากได้
เพื่อนตาย ถ่ายแทนซี-	วาอาตม์
หากยาก ฝากผีไข้	ยากแท้จักหา

ถอดคำประพันธ์

โคลงบทนี้กวีเตือนสติการคบเพื่อน ให้รู้จักระมัดระวัง อย่าประมาทเพราะเพื่อนในคราที่มีความสุขนั้นหาง่ายมาก แต่เพื่อนที่ไปมาหาสู่ในครามีทุกข์นั้นหายากยิ่ง

ตรงกับสำนวน

เพื่อนกินหาง่ายเพื่อนตายหายาก

คนใดโง่งพูดโง่	อิงดั่ง
อวดว่ากล้าอย่าฟัง	สัปปลี
หมาเห่าเล่าอย่าหวัง	จักขบ ไครนา
สองเหล่าเขาหมู่นี้	ชาติเชื้อเดียวกัน๓

ถอดคำประพันธ์

คนที่คุยโวโอ้อวด ชอบพูดข่มขู่ จะไม่กล้าทำจริง เหมือนหมาที่เห่าแต่ไม่กัด

ตรงกับสำนวน

หมาเห่าใบตองแห้ง หรือ หมาเห่าไม่กัด

แบบประเมินการอ่านออกเสียง

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการอ่านออกเสียงของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี	อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธีทุกคำ	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ๑ - ๒ คำ	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ๓ - ๔ คำ	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ๕ - ๖ คำ	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ๗ คำ ขึ้นไป
๒. การอ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ไม่อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ	อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ ๑ - ๒ แห่ง	อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ ๓ แห่ง ขึ้นไป
๓. ความชัดเจนในการอ่าน ๓.๑ อ่านชัดถ้อยชัดคำ ๓.๒ อ่านด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	ความชัดเจนในการอ่านสมบูรณ์ ทั้ง ๒ ข้อ	ความชัดเจนในการอ่านบกพร่อง ๑ - ๒ แห่ง	ความชัดเจนในการอ่านบกพร่อง ๓ - ๔ แห่ง	ความชัดเจนในการอ่านบกพร่อง ๕ - ๖ แห่ง	ความชัดเจนในการอ่านบกพร่อง ๗ แห่ง ขึ้นไป
๔. การเว้นวรรคตอนในการอ่าน	อ่านเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องทุกแห่ง	อ่านเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง ๑ - ๒ แห่ง	อ่านเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง ๓ - ๔ แห่ง	อ่านเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง ๕ - ๖ แห่ง	อ่านเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง ๗ แห่ง ขึ้นไป
๕. การอ่านในเวลาที่กำหนด	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			อ่านจบภายในเวลาที่กำหนด	อ่านไม่จบภายในเวลาที่กำหนด

หมายเหตุ ถ้าอ่านผิดกลับมาอ่านใหม่ แม้จะอ่านถูกก็ไม่ให้คะแนน

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง งามล้ำโคลงโลกนิติ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด โคลงโลกนิติฉบับที่สมเด็จพระยาเดชาดิศร ทรงชำระมีทั้งหมด ๕๙๓ บท เป็นคำสอนที่ให้ข้อคิดเตือนใจ และให้ข้อแนะนำที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของคนในสังคม มุ่งสอนให้เป็นคนดีและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในสังคม สอนให้มีความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และให้อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ วิเคราะห์คำสอนในโคลงโลกนิติได้ ด้านทักษะและกระบวนการ แต่งนิทานคำสอนอิงจากโคลงโลกนิติ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนทบทวนความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของโคลงโลกนิติ และการเปรียบเทียบสำนวน</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๖ กลุ่ม ดังนี้ แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อต่อไปนี้เป็นหัวข้อ ๑ หัวข้อ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สอนให้ทำความดี - สอนให้รู้จักประมาณตน - สอนให้รู้จักพิจารณาคนและรู้จักคบเพื่อน - สอนไม่ทำตามอย่างผู้อื่น - สอนให้มีความกตัญญู - สอนให้เป็นคนมีวาจาอ่อนหวาน <p>๒. นักเรียนแต่งนิทานโดยคำสอนจากข้อ ๑. ๓. นักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบงาน “นิทานคำสอนโคลงโลกนิติ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “นิทานคำสอนโคลงโลกนิติ”</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง งามล้ำโคลงโลกนิติ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป ๑. นักเรียนร่วมกันสรุปคำสอนจากโคลงโลกนิติ ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำนิทานที่ได้แต่งไว้วางแผนแสดงบทบาท สมมติในชั่วโมงต่อไป ใช้เวลานำเสนอประมาณ ๕ นาที (อาจวางแผนและเตรียมการนอกเวลาเรียน)</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง งานล้ำโคลงโลกนิติ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด โคลงโลกนิติฉบับที่สมเด็จพระยา เดชาดิศร ทรงชำระมีทั้งหมด ๕๙๓ บท เป็นคำสอนที่ให้ข้อคิดเตือนใจ และให้ข้อแนะนำ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของคนในสังคม มุ่งสอน ให้เป็นคนดีและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในสังคม สอนให้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และให้ อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนทบทวนคำสอนของโคลงโลกนิติที่เรียนไปแล้ว ขั้นสอน ๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำนิทานที่ได้แต่งไว้มาแสดงบทบาท สมมติ (กลุ่มที่จัดในชั่วโมงที่ผ่านมา) โดยใช้เวลาในการซ้อม การแสดง เวลาประมาณ ๑๐ นาที ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ ขั้นสรุป นักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนวันนี้</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ บทบาทสมมติ ภาระงาน/ชิ้นงาน การแสดงบทบาทสมมติ การวัดและประเมินผล ๑. ประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ๒. ประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ วิเคราะห์คำสอนในโคลงโลกนิติได้ ด้านทักษะและกระบวนการ แสดงบทบาทสมมติ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง งานลำโพงโลกนิติ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูดของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การไม่พูดคุยกััน	ไม่พูดคุย ตลอดระยะเวลาที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๑ - ๒ ครั้ง ในขณะที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๓ ครั้งขึ้นไป ในขณะที่ฟังหรือดู
๒. ความตั้งใจ	ตั้งใจและมีสมาธิในเรื่องที่ฟังหรือดู	ตั้งใจแต่ขาดสมาธิบางครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังหรือดู
๓. การให้เกียรติผู้พูดโดยการปรบมือ	ปรบมือทุกครั้งก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ปรบมือบางครั้งก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ไม่ปรบมือก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง
๔. การแสดงกิริยาที่เหมาะสม	ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ขณะฟังหรือดู	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๑ - ๒ ครั้ง	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๓ - ๔ ครั้ง
๕. การยกมือถามเมื่อต้องการถาม	ยกมือก่อนถามทุกครั้ง เมื่อมีข้อสงสัย	ยกมือก่อนถามบางครั้ง เมื่อมีข้อสงสัย	ชักถามโดยไม่ยกมือทุกครั้ง

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง ขวนคิดคุณค่าวรรณศิลป์ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด โคลงโลกนิติ เลือกใช้ภาษาที่ทำให้ผู้อ่าน เห็นภาพ และเกิดความซาบซึ้งในโวหาร เปรียบเทียบ มีการเลือกสรรถ้อยคำที่ใช้อย่าง ประณีตบรรจง ใช้คำสั้นแต่มีความหมายลึกซึ้ง ไพเราะทั้งเสียง ทั้งจังหวะ และเมื่ออ่านออกเสียง เป็นทำนองเสนาะก็ยิ่งจะได้รับการสรรเสริญค่าประพันธ์ มากยิ่งขึ้น</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายคุณค่าด้านวรรณศิลป์ได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์ของโคลง โลกนิติได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับความหมายของ “คุณค่าทาง วรรณศิลป์” แนวคำตอบ กลวิธีการประพันธ์ที่ตีความ และให้คำเหมาะสมกับ ลักษณะหน้าที่ของคำ ถูกต้องตรงความหมาย เหมาะสมกับ เนื้อเรื่องและมีเสียงสละสลวย ซึ่งผู้อ่านจะเกิดจินตนาการ ตามเนื้อเรื่องได้จะต้องเข้าใจสำนวนโวหารและภาพพจน์ เสมือนได้ยินเสียง ได้เห็นภาพเกิดอารมณ์สะเทือนใจ มีความรู้สึกคล้อยตาม</p> <p>ขั้นตอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๖ กลุ่ม แต่ละกลุ่มศึกษา ใบความรู้ “คุณค่าด้านวรรณศิลป์โคลงโลกนิติ” ๒. นักเรียนจัดทำแผนภาพความคิดความรู้ที่ได้รับ จากใบงาน “คุณค่าด้านวรรณศิลป์โคลงโลกนิติ” จากนั้นนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบความรู้ “คุณค่าด้านวรรณศิลป์โคลงโลกนิติ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำแผนภาพความคิดความรู้ที่ได้รับจากใบงาน “คุณค่าด้านวรรณศิลป์โคลงโลกนิติ”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง ชวนคิดคุณค่าวรรณศิลป์ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนรู้ร่วมกันสรุปความรู้จากใบความรู้ “คุณค่า ด้านวรรณศิลป์โคลงโลกนิติ”</p>	

ใบความรู้ “คุณค่าด้านวรรณศิลป์โคลงโลกนิติ”

๑. การนำธรรมชาติและสิ่งใกล้ตัวมาใช้เป็นความเปรียบ ทำให้เข้าใจง่าย เช่น นำก้านบัวที่สามารถบอกความลึกของน้ำและหย่อมหญ้าที่สามารถบอกสภาพของดินมาเปรียบกับการบอกกิจกรรมารยาทของคนเราที่สามารถพิจารณาได้จากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ผู้ที่ได้รับการอบรมมาดีย่อมมีกิจกรรมารยาทงดงาม ต่างกับผู้ที่ไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนซึ่งมีกิจกรรมารยาทไม่เรียบร้อย

๒. ใช้คู่เปรียบตรงข้าม ทำให้เห็นความหมายที่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด เช่น

รักกันอยู่ขอบฟ้า	เขาเขียว
เสมออยู่หอแห่งเดียว	ร่วมห้อง
ซังกันบ่แลเหลียว	ตาต่อ กันนา
เหมือนขอบฟ้ามาบ้อง	ป่าไม้ มาบัง

บทนี้ใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้าม คือ รัก - ซัง มากล่าวให้เห็นภาพ ถ้าคนเรารักกัน แม้จะอยู่ห่างไกลกันก็รู้สึกเหมือนอยู่บ้านหลังเดียวกันได้ แต่ถ้าซังกันแล้วก็เหมือนขอบฟ้ามาขวางกั้นมีป่าไม้มากันบังไว้ การกล่าวเปรียบเทียบกับคำตรงข้ามนี้ทำให้เข้าใจความหมายและเข้าถึงสาระคำสอนได้อย่างชัดเจน

๓. ใช้คำที่เข้าใจง่าย ถ้อยคำที่ใช้ในโคลงโลกนิติไม่ค่อยมีศัพท์ยาก ทำให้เข้าใจเนื้อหาคำสอนได้รวดเร็ว ดังที่ว่า

รู้่น้อยว่ามากรู้	เริงใจ
กลกบเกิดอยู่ใน	สระจ้อย
ไปเห็นชลไหล	กลางสมุทร
ชมว่าน้ำบ่น้อย	มากล้าลึกเหลือ

บทนี้ใช้คำง่าย ๆ ที่อ่านแล้วเข้าใจได้ทันทีว่าเป็นคำกล่าวตำหนิคนที่มีความรู้่น้อยแต่หลงระเริงว่าตนมีความรู้มาก ซึ่งเปรียบได้กับกบที่อยู่ในสระเล็ก ๆ และไม่เคยเห็นทะเลสาบใหญ่จึงหลงคิดว่าสระที่ตนอยู่นั้นกว้างใหญ่ไพศาล

๔. เล่นคำซ้ำต้นบาท ทำให้เกิดความไพเราะและเน้นย้ำความหมาย เช่นคำว่า “น้ำ” ในบทนี้

น้ำใสใต่ม่นั่ง	เต็มดี
น้ำอบอาอินทรีย์	อย่าพร้อง
น้ำปุนใสเต้ามี่	อย่าขาด
น้ำจิตอย่าให้ซ้อง	ซัดน้ำใจใคร

โคลงบทนี้เป็นคำแนะนำของคนโบราณให้เห็นความสำคัญของน้ำต่าง ๆ ได้แก่ น้ำที่ใช้กินใช้อาบ ควรใสใต่ม่นั่งให้เต็ม น้ำอบที่ใช้ลูบไล้ร่างกายก็อย่าให้พร้องขาด น้ำในเต้าปุนสำหรับกินกับหมาอย่าให้ขาด และน้ำใจซึ่งควรมีอยู่อย่าทำให้ผิดใจกับผู้อื่น โคลงบางบทมีลักษณะเป็นโคลงกระทู้ดังที่ว่า

เพื่อนกิน สิ้นทรัพย์แล้ว	แห่งนี้
หาง่าย หลายหมื่นมี	มากได้
เพื่อนตาย ถ่ายแทนซี-	วาอาตม์
หายาก ฝากผีใช้	ยากแท้จักหา

บทนี้แสดงให้เห็นลักษณะของโคลงกระทู้ที่ตั้งตรงแยกออกจากคำอื่นในวรรคเดียวกันให้เห็นชัดเจนสามารถอ่านกระทู้ได้ว่า “เพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก” ขณะเดียวกันในแต่ละวรรคก็ให้ความหมายได้อย่างลึกซึ้ง ดังในบาทแรกที่ว่า “เพื่อนกินสิ้นทรัพย์แล้วแห่งนี้” คือเพื่อนที่คบกันหากเป็นเพียงเพื่อนกิน เมื่อเราสิ้นทรัพย์เขาก็จะเลิกคบกับเรา เพื่อนแบบนี้มีอยู่มากมาย ส่วนเพื่อนตายนั้นสามารถสละชีวิตเพื่อเราได้ เพื่อนแท้เช่นนี้ย่อมหาได้ยากยิ่ง

โคลงโลกนิติเป็นวรรณกรรมคำสอนที่มีคุณค่า เราสามารถนำข้อคิดต่าง ๆ ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันเพื่อให้ตนเป็นคนดีในสังคมได้ ถึงแม้จะเป็นเรื่องที่ตั้งไว้นานแล้วแต่เนื้อหาคำตอบ และคำเปรียบเทียบกับที่ลึกซึ้งในโคลงโลกนิตินี้ยังมีผู้ยกมาเป็นข้อคิดเตือนใจอยู่เสมอมา

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

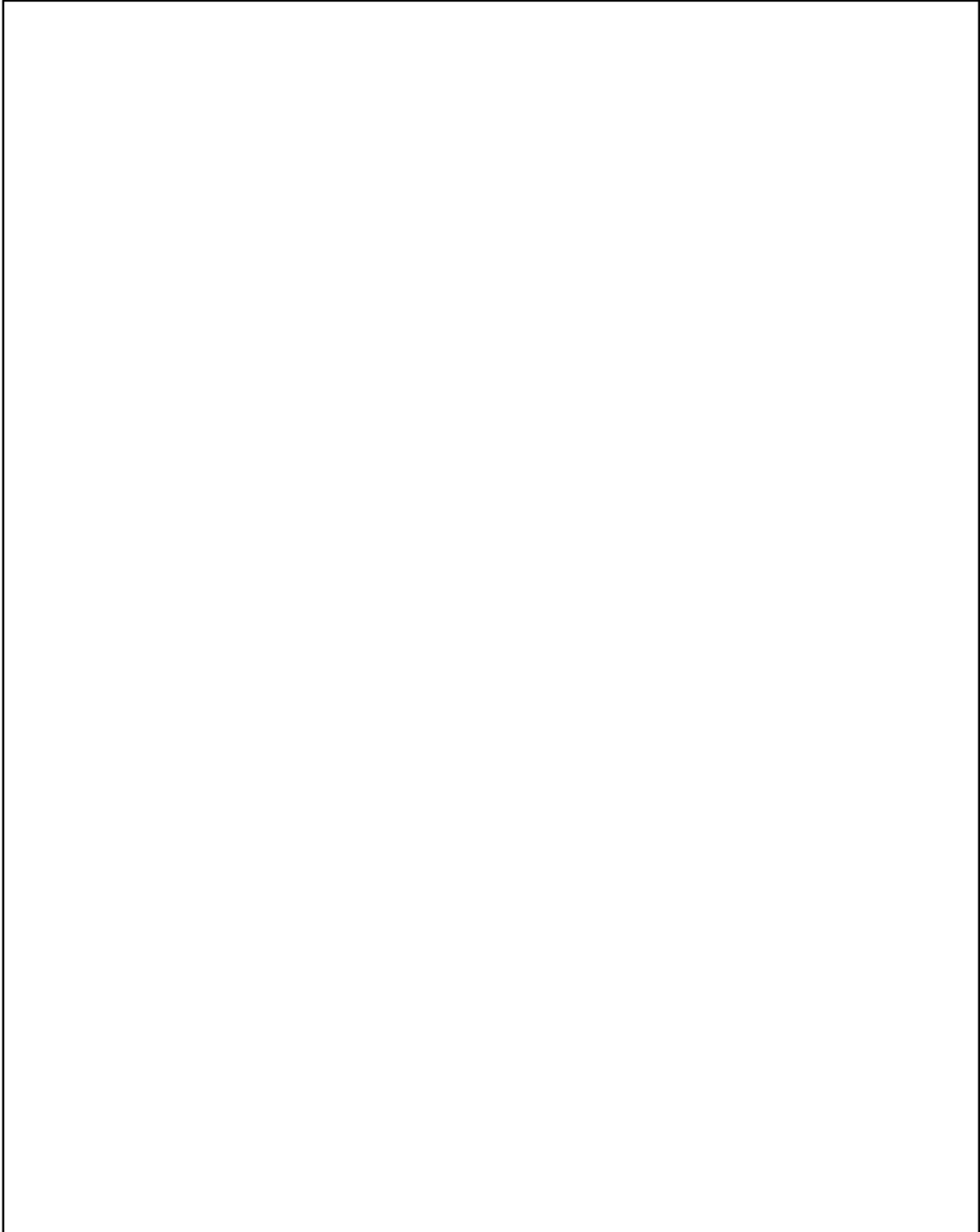
เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นวัตกรรม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ขวนคิดคุณค่าวรรณศิลป์ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด โคลงโลกนิติ เลือกลงใช้ภาษาที่ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพ และเกิดความซาบซึ้งในโวหารเปรียบเทียบ มีการเลือกสรรถ้อยคำที่ใช้อย่างประณีตบรรจง ใช้คำสั้นแต่มีความหมายลึกซึ้ง ไพเราะทั้งเสียง ทั้งจังหวะ และเมื่ออ่านออกเสียงเป็นทำนองเสนาะ ก็ยังจะได้รสของคำประพันธ์มากยิ่งขึ้น</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับคุณค่าทางวรรณศิลป์ของโคลงโลกนิติ</p> <p>ขั้นสอน แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๔-๕ คน แต่ละกลุ่ม ใบงาน “สรุปข้อคิดโคลงโลกนิติเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน” จากนั้นนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดโคลงโลกนิติเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบงาน “สรุปข้อคิดโคลงโลกนิติเพื่อใช้ใน ชีวิตประจำวัน”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “สรุปข้อคิดโคลงโลกนิติเพื่อ ใช้ในชีวิตประจำวัน”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการประเมินการนำเสนอ ผลงาน</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายคุณค่าด้านวรรณศิลป์ได้ ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์ ของโคลงโลกนิติได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ชวนคิดคุณค่าวรรณศิลป์ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

ใบงาน
“สรุปข้อคิดโคลงโลกนิติเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดสรุปข้อคิดที่ได้จากการเรียนเรื่องโคลงโลกนิติที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

แนวคำตอบ ใบงาน “สรุปข้อคิดโคลงโลกนิติเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสรุปข้อคิดที่ได้จากการเรียนเรื่องโคลงโลกนิติที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้
ได้จริงในชีวิตประจำวัน

๑. สอนให้รู้จักจักความดีความชั่ว การที่เราได้รับผลอย่างไรย่อมมีเหตุจากการกระทำของเรา
ทั้งสิ้น ผู้ทำดีย่อมได้รับผลดีตอบแทน ผู้ทำชั่ว ผลที่เกิดจากการทำชื่อนั้น ย่อมกักร้อนใจซึ่งเปรียบ
ได้กับสนิมกักร้อนเนื้อเหล็กให้ผุพังไป

๒. โคลงโลกนิติสอนให้รู้จักประเมินความสามารถและประมาณกำลังของตน นับเป็นคำสอน
ที่สอดคล้องกับแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง ดังคำสอนที่ใช้แนวเทียบกับนกตัวน้อยที่หากินตามกำลังของตนและทำรังแต่พอตัว

๓. โคลงโลกนิติสอนให้รู้จักพิจารณาเลือกคบคน โดยกล่าวเปรียบเทียบว่า ก้านบัว สามารถ
บอกความตื้นลึกของน้ำได้ฉันใด กิริยามารยาทของคนก็สามารถบ่งบอกถึงการอบรมเลี้ยงดูได้ฉันนั้น
คำพูดก็สามารถบ่งบอกให้รู้ว่าคนนั้นพูดฉลาดหรือพูดโง่ เช่น เกี่ยวกับหย่อมหญ้าที่เหี่ยวแห้งย่อมบอก
ให้รู้ว่าดินในบริเวณนั้นไม่ดี

๔. สอนให้อยู่ห่างไกลจากคนชั่ว เพราะหากคบคนชั่วเป็นมิตร เมื่อถึงเวลาผิดใจกันเขาก็อาจ
กล่าวโทษแก่เราได้

๕. สอนไม่ให้ทำตามอย่างผู้อื่น (ในทางไม่ดี) เมื่อเห็นผู้อื่นมั่งมีกว่าก็ไม่ควรโลภ ไม่ควรอยากมี
อยากได้ตามคนอื่น แม้จะอยากจนก็ให้หมั่นทำมาหากิน อย่าเกียจคร้านและท้อแท้ ให้รู้จักใช้ชีวิต
อย่างพอเพียง

๖. สอนให้มีความกตัญญู โคลงโลกนิติสอนให้ระลึกถึงพระคุณบิดามารดาและครู โดยกล่าว
เปรียบเทียบว่าพระคุณของมารดานั้นยิ่งใหญ่เปรียบได้กับแผ่นดิน พระคุณของบิดาเล่าก็กว้างขวางเปรียบ
ได้กับอากาศ พระคุณของพินันสูงเท่ากับยอดเขาพระสุเมรุ และพระคุณของครูบาอาจารย์ก็ล้ำลึก
เปรียบได้กับน้ำในแม่น้ำทั้งหลาย

๗. สอนให้เป็นคนมีวาจาอ่อนหวาน เพราะคนที่พูดจาสุภาพไพเราะย่อมมีเพื่อนมาก
เปรียบได้กับดวงจันทร์ที่มีดาวจำนวนมากรายล้อมประดับ ต่างกับคนพูดจากระด้างหยาบคาย
ทำให้มีไม่ใครปรารถนาจะคบหรือสมาคมด้วย เปรียบได้กับดวงอาทิตย์แสงร้อนแรงที่บดบังแสง
ของดาวดวงอื่น

แบบประเมินการนำเสนอผลงาน

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการนำเสนอผลงานของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของงานนำเสนอ ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามหัวข้อ ๑.๓ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๔ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่ ๑.๕ การตกแต่งนำเสนอ	นำเสนอ ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๕ ข้อ	นำเสนอ ได้ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	นำเสนอ ได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	นำเสนอ ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	นำเสนอ ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พุดเสียงดังชัดเจน ๓.๓ ใช้น้ำเสียงกระตุ้นความสนใจผู้ฟัง	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ใช้น้ำเสียง ได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ใช้น้ำเสียง ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียง ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดง ความคิดเห็น ๔.๒ ใช้กิริยาสุภาพขณะพูด	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน			ปฏิบัติได้ตาม เกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตาม เกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ยลอินทร์สภการณ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การเขียนบรรยายประสบการณ์ เป็นการระบุสาระสำคัญและรายละเอียด สนับสนุนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง ที่อาจเป็นประสบการณ์ตรง หรือได้รับการบอก กล่าวมาจากผู้อื่น อาจแทรกความคิด และข้อสังเกตต่าง ๆ ให้ผู้อ่านเห็นภาพ เหตุการณ์ทั้งหมด ทั้งในด้านสถานที่ บรรยากาศ บุคคลที่ร่วมในเหตุการณ์และกิจกรรมที่เกิดขึ้น</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุหลักการเขียนบรรยายประสบการณ์ได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนบรรยายประสบการณ์ได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักเรียน</p> <p>ขั้นสอน ๑. แบ่งนักเรียนเป็น ๔ กลุ่ม แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “การเขียนบรรยายประสบการณ์” ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำใบงาน “เขียนบรรยายประสบการณ์ ที่น่าสนใจ” และนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปหลักการเขียนบรรยายประสบการณ์</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “การเขียนบรรยายประสบการณ์” ๒. ใบงาน “เขียนบรรยายประสบการณ์ที่ น่าสนใจ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “เขียนบรรยายประสบการณ์ ที่น่าสนใจ”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการเขียนบรรยายประสบการณ์</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเจิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ยลยินประสบการณ์ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>		

ใบความรู้ “การเขียนบรรยายประสบการณ์”

การเขียนบรรยาย เป็นการเขียนเพื่อเล่าเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพเหตุการณ์นั้นทั้งหมด ทั้งในด้านสถานที่ บรรยากาศ บุคคลที่ร่วมในเหตุการณ์และกิจกรรมที่เกิดขึ้น ผู้เขียนควรกล่าวถึงเหตุการณ์ให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้อ่านสามารถติดตามวาดภาพในใจได้ถูกต้อง ผู้เขียนควรอ่านทบทวนข้อมูลของตน เพื่อให้แน่ใจว่าภาพที่เขียนบรรยายนั้นกระจ่างชัดเจนไม่ทิ้งปัญหาให้ผู้อ่านสงสัย

การเขียนบรรยายภาพเหตุการณ์อาจแทรกบทสนทนาของตัวละคร ซึ่งทำให้ผู้อ่านเข้าใจลักษณะอารมณ์ ความคิดของตัวละคร และเข้าใจเรื่องทั้งหมดได้ดี รวมทั้งอาจใช้สำนวนเปรียบเทียบ คำคม หรือสุภาษิต ซึ่งมีความหมายเข้าใจกันดีโดยทั่วไปเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจหรือเห็นภาพเหตุการณ์ที่บรรยายชัดเจนขึ้น

(จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๑๑)

แบบประเมินการเขียนบรรยายประสบการณ์

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการเขียนบรรยายประสบการณ์ของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. การตั้งชื่อเรื่อง ๑.๑ ชื่อเรื่องมีคำที่สื่อความหมายที่ตรงหรือสอดคล้องกับภาพ ๑.๒ ใช้คำ วลี ประโยคหรือข้อความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ตั้งชื่อเรื่องได้ตามเกณฑ์ครบ ๒ ข้อ	ตั้งชื่อเรื่องได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. สาระสำคัญของเรื่อง ๒.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๒.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงสาระสำคัญของภาพ ๒.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับภาพ ๒.๔ ความเป็นเหตุเป็นผล ๒.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้ภาษา ๓.๑ เลือกใช้คำได้ถูกต้องและสละสลวย ๓.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ ๓.๓ เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องและไม่เขียนฉีกคำ	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ครบ ๓ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น ๑ คำ)	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนถูกต้องทุกคำ	เขียนผิด ๑ - ๒ คำ	เขียนผิด ๓ คำ ขึ้นไป
๕. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง ๕.๑ เขียนตัวอักษรอ่านง่าย ๕.๒ สะอาดเรียบร้อย ๕.๓ เขียนได้ตามจำนวนบรรทัดที่กำหนด	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนได้ตามเกณฑ์ครบ ๓ ข้อ	เขียนได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ยลยินประสบการณ์ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การเขียนบรรยายประสบการณ์ เป็นการระบุนสาระสำคัญและรายละเอียด สนับสนุนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงที่อาจเป็นประสบการณ์ตรง หรือได้รับการบอกกล่าวมาจากผู้อื่น อาจแทรกความคิด และข้อสังเกตต่าง ๆ ให้ผู้อ่านเห็นภาพ เหตุการณ์ทั้งหมด ทั้งในด้านสถานที่ บรรยากาศบุคคลที่ร่วมในเหตุการณ์และ กิจกรรมที่เกิดขึ้น</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการเขียนบรรยายประสบการณ์ จากการเรียนรู้ในช่วงที่ผ่านมา ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔ - ๕ คน แต่ละกลุ่มศึกษา ใบความรู้ “ตัวอย่างการเขียนบรรยายประสบการณ์ความประทับใจที่ได้ไปเที่ยวกับเพื่อน” จากนั่นนำเสนอหน้าชั้นเรียน ในประเด็นวิธีการเขียนบรรยายประสบการณ์ ๒. นักเรียนร่วมกันสรุปวิธีการเขียนบรรยายประสบการณ์</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. ใบความรู้ “ตัวอย่างการเขียนบรรยายประสบการณ์ความประทับใจที่ได้ไปเที่ยวกับเพื่อน” ๒. ใบงาน “การเขียนบรรยายประสบการณ์ที่ตนเองประทับใจ” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “การเขียนบรรยายประสบการณ์ที่ตนเองประทับใจ”</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุหลักการเขียนบรรยายประสบการณ์ได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนบรรยายประสบการณ์ได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสรุป ๑. นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการเขียนบรรยายประสบการณ์ ๒. นักเรียนแต่ละคนทำใบงาน “การเขียนบรรยายประสบการณ์ที่ตนเองประทับใจ”</p>	<p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการเขียนบรรยายประสบการณ์</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ยลยินประสบการณ์ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>		

ใบความรู้

“ตัวอย่างการเขียนบรรยายประสบการณ์ความประทับใจที่ได้ไปเที่ยวกับเพื่อน”

ในการไปเที่ยวก็จะมีอยู่หลายรูปแบบ เช่น การไปเที่ยวกับครอบครัว การไปเที่ยวกับเพื่อน การไปเที่ยวกับคนรัก หรือการไปเที่ยวคนเดียว ในวันนี้ผมก็จะมาเล่าความประทับใจที่ผมได้ไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ของผมครับ

วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๓ ผมได้มีโอกาสไปเที่ยวสถานบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพาและหาดจอมเทียน พวกเราออกเดินทางกันตั้งแต่ ๑๐ โมง โดยเราไปเที่ยวสถานบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นที่แรก ในนั้นมีปลามากมาย ทั้งปลาฉลามตัวเล็ก ปลานีโม่ แมงกะพรุน และสิ่งอื่น ๆ อีกมากมาย ช่างในแอร์เย็นมากไม่ร้อน ทำให้พวกเราารู้สึกเพลิดเพลิน และได้ความรู้เพิ่มขึ้นอีกมากมาย หลังจากที่พวกเราเดินชมภายในกันเสร็จ ก็ได้แวะรับประทานอาหาร และไปเล่นน้ำทะเลที่หาดจอมเทียนต่อ หาดจอมเทียนในวันที่ผมไป คนน้อยและสะอาดมาก ผมได้เล่นน้ำกับเพื่อน ๆ อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน และทำให้รู้สึกผ่อนคลายหลังจากที่เล่นน้ำกันเสร็จเพื่อน ๆ และผมก็ได้ไปอาบน้ำและก็เดินทางกลับอย่างปลอดภัย

การไปเที่ยวช่วยให้ร่างกายแข็งแรง ทำให้สุขภาพดีขึ้นเป็นการชาร์จแบตเตอรี่ให้กับร่างกายและสมองของเรา ทำให้เรามีความสุข ทั้งกายและใจ พร้อมช่วยให้สมองทำงานได้ดีขึ้นอีกด้วย ทำให้เรารู้สึกสดชื่น มีแรงพร้อมที่จะเริ่มเรียนหรือทำงานได้อย่างสบาย ๆ รู้แบบนี้แล้ว อย่าลืมนัดเพื่อนไปเที่ยวบ่อย ใช้วันลาพักซัก ๒ - ๓ วัน ไปพักผ่อนร่างกายและสมองให้แข็งแรงสดชื่นกันด้วยนะครับ

แบบประเมินการเขียนบรรยายประสบการณ์

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการเขียนบรรยายประสบการณ์ของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. การตั้งชื่อเรื่อง ๑.๑ ชื่อเรื่องมีคำที่สื่อ ความหมายที่ตรง หรือสอดคล้องกับเนื้อหา ๑.๒ ใช้คำ วลี ประโยค หรือข้อความถูกต้อง ตามหลักการใช้ภาษา	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๒ ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๒. สารสำคัญของเรื่อง ๒.๑ ลำดับความคิด อย่างต่อเนื่อง ๒.๒ นำเสนอเนื้อหา ตรงตามสาระสำคัญ ๒.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์ กัน ๒.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๒.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ครบ ๕ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้ภาษา ๓.๑ เลือกใช้คำได้ถูกต้อง และสละสลวย ๓.๒ ใช้ประโยค สื่อความหมายได้ ๓.๓ เขียนเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้องและไม่เขียน ฉีกคำ	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๔. การเขียนสะกตคำ (เขียนผิดซ้ำ ใ้หน้าเป็น ๑ คำ)	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนถูกต้อง ทุกคำ	เขียนผิด ๑ - ๒ คำ	เขียนผิด ๓ คำ ขึ้นไป
๕. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง ๕.๑ เขียนตัวอักษรอ่านง่าย ๕.๒ สะอาดเรียบร้อย ๕.๓ เขียนได้ตามจำนวน บรรทัดที่กำหนด	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนได้ ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ	เขียนได้ตาม เกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือ ไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) × ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง สืบสานพรภณนา (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การเขียนเชิงพรรณนาเป็นการเขียน ด้วยจุดประสงค์ที่กล่าวถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วย ถ้อยคำพรรณนาที่ไพเราะเหมาะสมเพื่อให้ เห็นภาพ</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับวิธีการเขียนบรรยายประสบการณ์ ที่เรียนเมื่อชั่วโมงที่แล้ว</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนทำกิจกรรม “การเขียนเรียงความ” โดยครูอ่านข้อความ จากนั้นนักเรียนตอบว่าข้อความที่ครูอ่านว่าถูกหรือผิด โดยให้นักเรียน ยืนขึ้น หากคิดว่าข้อความดังกล่าวถูกต้อง ให้นักเรียนเดินไปอยู่ฝั่งขวา ของห้องเรียน แต่ถ้าคิดว่าข้อความดังกล่าวไม่ถูกต้อง ให้นักเรียนเดินไป ฝั่งซ้ายของห้อง นักเรียนที่ตอบผิดต้องนั่งลง ส่วนนักเรียนที่ตอบถูก จะได้เล่นต่อจนครบทุกข้อ</p> <p>ข้อความ - เรียงความมี ๒ องค์ประกอบ ได้แก่ คำนำและเนื้อเรื่อง - คำนำเป็นส่วนแรกของเรียงความ โดยจะมีกี่ย่อหน้าก็ได้ - เนื้อเรื่องเป็นส่วนที่ยาวที่สุดของเรียงความ มีกี่ย่อหน้าก็ได้ - การเขียนคำนำและสรุปสามารถเขียนได้หลายวิธี - เราสามารถลอมมาขึ้นเป็นย่อหน้าคำนำได้ - เราไม่สามารถสรุปเรียงความด้วยกลอนได้</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. กิจกรรม “การเขียนเรียงความ” ๒. ใบความรู้ “การเขียนเชิงพรรณนา”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การเลือกเขียนเรียงความเชิงพรรณนา หัวข้อตามความสนใจ</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ และเข้าใจหลักการเขียนเชิงพรรณนา ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนเรียงความเชิงพรรณนาได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง สิบสถานพรรณนา (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
	<p>- พรรณนาคือการเลือกใช้ถ้อยคำที่มีความหมายไพเราะ</p> <p>- “เข้าแล้ว ท้องฟ้าค่อย ๆ สว่างเรืองขึ้น เรือหางยาวหลายลำแล่นออกมาจากคลอง” ข้อความดังกล่าวสามารถใช้เป็นย่อหน้าคำนำได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เสียสิ้นสงวนศักดิ์ไว้ วงศ์หงส์ เสียศักดิ์สู่ประสงค์ สิ่งรู้ เสียรู้เร่งดำรง ความสัสต์ ไร้ณา เสียสัทย่อยาเสียผู้ ซิพม์วยมรณา <p>ข้อความดังกล่าวสามารถใช้เป็นย่อหน้าคำนำได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ก่อนเขียนเรียงความเราต้องลำดับความคิดด้วยการเขียนโครงเรื่องก่อน <p>๒. นักเรียนศึกษาไปความรู้ “การเขียนเชิงพรรณนา” และตั้งคำถามเรื่องการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา คนละ ๑ คำถามโดยมีตัวเลือก ๒ ตัวเลือก แต่มีเงื่อนไขคือนักเรียนต้องตั้งคำถามที่คิดว่ายากที่สุด</p> <p>๓. ตัวแทนนักเรียน ๔ - ๕ คน ออกมาอ่านคำถามทายเพื่อนในห้อง</p> <p>๔. นักเรียนแต่ละคนเลือกหัวข้อที่ยากเขียนเรียงความเชิงพรรณนา และศึกษาข้อมูลมาก่อน เพื่อนำมาเขียนชั่วโมงต่อไป</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง สืบสานพรภณนา (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>ขั้นสรุป</p>	<p>ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาของการเขียนเรียงความ เชิงพรรณนา</p>	

ใบความรู้ “การเขียนเชิงพรรณนา”

การเขียนเชิงพรรณนา

การเขียนเชิงพรรณนาเป็นการเขียนด้วยจุดประสงค์ที่จะกล่าวถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยถ้อยคำพรรณนาที่ไพเราะเหมาะสมเพื่อให้เห็นภาพ เห็นความเคลื่อนไหว เห็นจำนวน สี ขนาด และได้ยินเสียง เป็นต้น การเขียนเชิงพรรณนาเป็นศิลปะการเขียนประเภทหนึ่งที่คุณเขียนจะสรรหาคำที่สามารถทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการ เช่น คำที่แสดงการเคลื่อนไหว คำที่บรรยายเสียงหรือลักษณะพิเศษต่าง ๆ ดังตัวอย่าง

คำแสดงการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว

เรือแล่นฉิวมาตามคลอง
เขาเดินลิวมาที่รถ
เธอก้าวฉับ ๆ ไปที่ห้องโถง
แม่ค้าขายของที่ระลึกเดินรี่เข้าไปหานักท่องเที่ยว

คำแสดงการเคลื่อนไหวอย่างช้า ๆ

ป่าพุดเนิบ ๆ กับหลานที่มาเยี่ยม
ลมพัดเอื่อย ๆ ทำให้ระเบียงบ้านเย็นทั้งวัน
เขาเดินเรื้อย ๆ ชมสินค้าที่ห้องจัดแสดง
ร้านค้าทยอยกันปิดร้าน

คำแสดงจำนวนมาก

คนเดินซื้อของกันขวักไขว่
บริเวณท่าเรือคูศีกคักตอนเที่ยง ๆ
ตอนเย็นบริเวณสถานีรถไฟคนพลุกพล่านมาก
ไปไม้หล่นเกลื่อนเต็มสนาม

คำแสดงจำนวนน้อย

ขอข้าวหน้อยจะกินกับแกงที่เหลือ
เขาจะรีบไปจึงได้คุยนิดหน้อย
พอตกเย็นสินค้าก็เหลือเพียงเล็กน้อย
ผู้คนบางตัวไปมากแล้ว

คำแสดงลักษณะต่าง ๆ

ผักคะน้าเป็นก่ำ ๆ
แตงกวาเป็นกอง ๆ
มะรุ้มเป็นมัด ๆ
ดอกไม้เป็นช่อ ๆ
ขนมเป็นถุง ๆ
สายบัวเด็ดเป็นท่อน ๆ
ผลไม้ที่ปอกนั้นเป็นชิ้นพอดีคำ

ใบความรู้ “การเขียนเชิงพรรณนา” (ต่อ)

คำแสดงเสียง

น้ำแข็งกระทบแก้วดั่งกริ่งกริ่ง
หนูวิ่งกันุกุกอยู่บนฝ้าเพดาน
ฝนตกจุกจุกฉันต้องหลบเข้าไปในร้านขายของ
มะม่วงสุกหล่นดั่งตุ้ม
น้ำหยดจากก๊อกดั่งดิ่งดิ่ง
ครุฑละเป่านกหวีดดั่งปัด

คำแสดงสี

น้ำพะโล้สีน้ำตาลแดง
สะท้อนสีเขียวสด
กุ่มสีชมพูใส
ชมพูสีแดงคล้ำ
มะม่วงเขียวเสวยสีเขียวเข้ม
มะม่วงน้ำดอกไม้สุกสีเหลืองสดใส
เสื้อสีเขียวใก้
ผ้าโพกผมสีแดงอ่อน
กระโปรงสีเขียวอมชมพู

นอกจากกลวิธีสรรคำแล้ว การเขียนเชิงพรรณนายังนิยมใช้กลวิธีการแฝงความและการใช้สำนวนด้วย

การแฝงความ

ในการเขียนเชิงพรรณนาบางครั้งผู้เขียนจะใช้คำที่แฝงความ คือ ไม่บอกเนื้อความตรง ๆ ในเรื่อง **เที่ยวท่าเรือ** ผู้เขียนกล่าวว่าผู้โดยสารเรือบางคนที่ข้ามฟากจากท่าเรือทิศตะวันออกไปยังท่าเรือทิศตะวันตกเพื่อไปโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้ท่าเรือ “มีแหวดตาเปี่ยมสุข” ผู้เขียนไม่ได้บอกว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ผู้อ่านจึงต้องตีความเองว่า ผู้โดยสารกลุ่มนั้นมีความสุขอาจเป็นเพราะกำลังจะไปต้อนรับสมาชิกที่เพิ่งเกิดใหม่ของครอบครัว หรือจะไปรับผู้ป่วยที่หายดีแล้วกลับบ้าน เป็นต้น

การใช้สำนวน

กลวิธีการเขียนอีกประเภทหนึ่งในการเขียนเชิงพรรณนา คือ การใช้สำนวนเปรียบเทียบ ดังปรากฏในเรื่องที่อ่านข้างต้นตอนหนึ่งว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวเกาหลีมัก “แต่งกายเต็มยศ” สำนวนนี้ไม่ได้หมายความว่านักท่องเที่ยวเหล่านั้นเป็นทหารหรือข้าราชการ แต่มีความหมายเชิงล้อเลียนว่าแต่งกายมากเกินไป ไม่เหมาะกับกาลเทศะนัก เป็นต้น

จากหนังสือวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๒๑-๑๒๔

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การเขียนเชิงพรรณนาเป็นการเขียน ด้วยจุดประสงค์ที่กล่าวถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้วยถ้อยคำพรรณนาที่ไพเราะเหมาะสม เพื่อให้เห็นภาพ</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ู้และเข้าใจหลักการเขียนเชิงพรรณนา ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนเรียงความเชิงพรรณนา</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง สีสันพรรณนา (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับโครงเรื่องโครงเรื่องโครงเรื่อง โดยครูยกตัวอย่างประเด็น “ธรรมชาติที่รัก”</p> <p>แนวการตอบ โครงเรื่อง - คำนำ กลอนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ - เนื้อเรื่อง - ธรรมชาติคืออะไร - ทำไมเราต้องอนุรักษ์ธรรมชาติ - ประโยชน์ของธรรมชาติ - วิธีการดูแลรักษาธรรมชาติ - สรุป เขียนนวนิยายอนุรักษ์ธรรมชาติ</p> <p>ขั้นสอน นักเรียนฝึกเขียนเรียงความเชิงพรรณนาในหัวข้อ “เด็กไทยยุคใหม่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม” และเขียนในใบงาน “การเขียนเรียงความเชิง พรรณนา”</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบงาน “การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการเขียนเรียงความ</p>	

แบบประเมินการเขียนเรียงความ

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการเขียนเรียงความของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. การตั้งชื่อเรื่อง ๑.๑ ชื่อเรื่องมีคำที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับเนื้อหา ๑.๒ สื่อความหมายได้ตรง หรือสอดคล้องกับเนื้อหา ๑.๓ ใช้คำ วลี ประโยค หรือข้อความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
๒. การเขียนเนื้อเรื่อง ๒.๑ นำเสนอประเด็นหลักเพียงประเด็นเดียว ๒.๒ ลำดับความคิดต่อเนื่อง ๒.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน ๒.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๒.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ครบ ๕ ข้อ	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
๓. การเขียนคำนำและสรุป ๓.๑ ใช้คำคม สำนวน ขำวบ ทกลอน หรือภาษาวรรณศิลป์อย่างใดอย่างหนึ่ง ๓.๒ มีประเด็นสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด ๓.๓ นำความคิดหรือข้อความตามความคิดหลักในเนื้อหา ไม่เพิ่มประเด็นใหม่หรือนอกประเด็น ๓.๔ สัดส่วนสมดุลกับเนื้อเรื่อง	คะแนนเต็ม ๔ คะแนน		เขียนคำนำ และสรุป ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๔ ข้อ	เขียนคำนำ และสรุป ได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	เขียนคำนำ และสรุป ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ
๔. การใช้ภาษา ๔.๑ การเลือกใช้คำได้ถูกต้อง ๔.๒ เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง ๔.๓ ใช้คำสุภาพ ๔.๔ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ ๔.๕ ใช้คำได้สละสลวย	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๕ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ
๕. การเขียนสะกุดคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น ๑ คำ)	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนถูกต้อง ทุกคำ	เขียนผิด ๑ - ๒ คำ	เขียนผิด ๓ คำ ขึ้นไป

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง เรียงร้อยภาษาแนะนำตน (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การเขียนแนะนำตนเอง เป็นการเขียน บอกเล่าข้อมูลเกี่ยวกับตัวของเราเอง หรือแนะนำตัวเองให้ผู้อื่นรู้จัก ได้ทราบเกี่ยวกับ ตัวเราโดยย่อ ซึ่งต้องสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำ ให้ถูกต้อง เหมาะสมกับผู้อ่าน รวมถึงมีความ ชัดเจน และสละสลวย</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเล่นเกม “แนะนำตัวพร้อมของฝาก” โดยให้แนะนำชื่อ นามสกุล ชื่อเล่น ตามด้วยของฝากที่มีชื่อคล้องจองกับชื่อเล่น เช่น “สวัสดีค่ะ หูชื่อสุดา ใจดี ชื่อเล่น ส้ม มีของฝากคือ ขนมปังกรอบค่ะ”</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. เกม “แนะนำตัวพร้อมของฝาก” ๒. ใบความรู้ “การเขียนแนะนำตนเอง”</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกหลักการเขียนแนะนำตนเองได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนแนะนำตัวเองได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนศึกษาใบความรู้ “การเขียนแนะนำตนเอง” จากนั้น ร่วมกันแสดงความคิดเห็นจากคำถามต่อไปนี้ - การเขียนแนะนำตนเองมีวัตถุประสงค์ใด - การเขียนแนะนำตนเองเขียนในโอกาสใดบ้าง - การเขียนแนะนำตนเองมีหลักการเขียนอย่างไรบ้าง - ข้อมูลที่นำเสนอในการแนะนำตนเองมีอะไรบ้าง ๒. นักเรียนตอบคำถามดังกล่าวโดยสรุปลงสมุด</p>	<p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบความรู้ “การเขียนแนะนำตนเอง” การวัดและประเมินผล -</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนช่วยกันสรุปหลักการในการเขียนแนะนำตนเอง</p>	

ใบความรู้ “การเขียนแนะนำตนเอง”

การเขียนแนะนำตนเอง เป็นการเขียนบอกเล่าข้อมูลเกี่ยวกับตัวของเราเอง หรือแนะนำตัวเองให้ผู้อื่นรู้จัก ได้ทราบเกี่ยวกับตัวเราโดยย่อ โดยไม่ต้องแนะนำ หรือซักถามบ่อย ๆ ว่าเราเป็นใครมาจากไหน ซึ่งต้องสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำให้ถูกต้อง เหมาะสมกับผู้อ่าน รวมถึงมีความชัดเจนและสละสลวย

แนวทางการเขียนแนะนำตัวเอง

๑. การขึ้นต้น เหมือนการเปิดตัว ควรให้เป็นที่น่าสนใจ
๒. บอกชื่อ-นามสกุล ชื่อเล่น
๓. บอกวัน เดือน ปีเกิด สถานที่เกิด (จังหวัด หรือประเทศ)
๔. สถานภาพทางครอบครัว หรือสมาชิกในครอบครัว มีกี่คน เป็นบุตรคนที่เท่าไร
๕. การศึกษา เรียนจบทางด้านใด หรือเคยเรียนที่โรงเรียนไหนก่อนจะมาเรียนที่ปัจจุบัน
๖. สิ่งที่ชอบ สิ่งที่น่าสนใจ ความสามารถพิเศษ งานอดิเรก เช่น ร้องเพลง วาดรูป ชอบเล่นกีฬาอะไร เป็นต้น หรืออาจจะเพิ่มเรื่องอาหารที่ชอบ แนวภาพยนตร์ที่ชอบก็ได้
๗. คดีเตือนใจ อะไรเป็นสิ่งที่ยึดมั่นในการดำเนินชีวิต มีคำสอนของใครที่ตัวเองยึดถือเป็นคติประจำใจ
๘. การลงท้าย อาจยกบทกลอน บทกวี วาทะของบุคคลสำคัญ ที่คิดว่าเกี่ยวข้องกับตัวเรา มาเป็นบทสรุปให้เกิดความประทับใจได้

หลักการเขียนแนะนำตนเอง

๑. การขึ้นต้นให้ประทับใจ เช่น บทกลอน หรือบทเพลงที่เราชื่นชอบ หรือบอกความเป็นตัวตนของเรา
๒. อธิบายข้อมูลเกี่ยวกับตัวเราให้ชัดเจน โดยข้อมูลสำคัญที่ควรบอก เช่น
 - ๒.๑ ชื่อ-นามสกุล ชื่อเล่น หรือฉายาต่าง ๆ
 - ๒.๒ วัน เดือน ปี ที่เราเกิด
 - ๒.๓ ภูมิลำเนา หรือที่อยู่ปัจจุบัน
 - ๒.๔ สถานภาพทางครอบครัว หรือสมาชิกในครอบครัว
 - ๒.๕ การศึกษา
 - ๒.๖ ประสบการณ์การทำงาน หรือประสบการณ์การท่องเที่ยว
 - ๒.๗ สิ่งที่น่าสนใจเป็นพิเศษ หรือสิ่งที่ชำนาญ หรืองานอดิเรก
 - ๒.๘ ข้อมูลอื่น ๆ ของเราที่ต้องการให้ผู้อื่นทราบ
๓. การลงท้ายให้ประทับใจ เช่น การลงท้ายด้วยคติประจำใจ หรือแนวเพลงที่ชื่นชอบ ซึ่งบอกความเป็นตัวตนของเรา

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง เรียงร้อยภาษาแนะนำตน (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การเขียนแนะนำตนเอง เป็นการเขียนบอกเล่าข้อมูลเกี่ยวกับตัวของเราเอง หรือแนะนำตัวเองให้ผู้รู้จัก ได้ทราบเกี่ยวกับตัวเราโดยย่อ ซึ่งต้องสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำให้ถูกต้อง เหมาะสมกับผู้อ่าน รวมถึงมีความชัดเจน และสะสกลสวย</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับหลักการเขียนแนะนำตนเอง ขั้นสอน ๑. ครูอธิบายประกอบการซักถาม เรื่อง หลักการเขียนแนะนำตนเอง ๒. ครูให้นักเรียนฝึกเขียนแนะนำตนเองลงในใบงาน “การเขียนแนะนำตนเอง” เพื่อขอรับทุนการศึกษาของโรงเรียน โดยกำหนดหัวข้อ ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล วันเดือนปีเกิด อายุ สถานภาพครอบครัว (รายได้ผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง) ประวัติการศึกษาที่ผ่านมา ผลการเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ กิจกรรมและความสามารถพิเศษที่เคยทำ รางวัลที่ได้รับ และกล่าวขอบคุณสำหรับการพิจารณา</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบงาน “การเขียนแนะนำตนเอง” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “การเขียนแนะนำตนเอง” การวัดและประเมินผล แบบประเมินการเขียนแนะนำตนเอง</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกหลักการเขียนแนะนำตนเองได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนแนะนำตัวเองได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปหลักการเขียนแนะนำตนเอง</p>	

ใบงาน
“การเขียนแนะนำตนเอง”

คำชี้แจง นักเรียนเขียนแนะนำตนเองเพื่อขอรับทุนการศึกษาของโรงเรียน ความยาว ๑๕ - ๒๐ บรรทัด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง ผีคนเขียนเล่าเรื่อง (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การเขียนเล่าเรื่องอาจเป็นการเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัว หรือเรื่องที่นำเสนอใจ การเขียนประเภทนี้ส่วนมากใช้บรรยายโวหาร และมีอธิบายโวหารประกอบ การเขียนเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นจริงอาจไม่ต้องวางโครงเรื่องอย่างรัดกุม เช่นเดียวกับ การเขียนประเภทอื่น อาจกำหนดโครงเรื่องอย่างง่าย ๆ เริ่มต้นจากคำนำ หัวข้อเรื่องหรือลำดับเหตุการณ์จนถึงบทสรุป</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับหลักการเขียนบรรยายประสบการณ์และการเขียนเชิงพรรณนา ขั้นสอน ๑. นักเรียนเล่นเกม “ปากกาเสียงทาย” โดยมีขั้นตอนดังนี้ - นักเรียนส่ง “ปากกาเสียงทาย” ให้เพื่อนตามลำดับ - ครูร้องเพลงหรือเปิดเพลงให้นักเรียนคนแรกเริ่มส่งปากกา - หากเพลงหยุดและ “ปากกาเสียงทาย” หยุดที่ใครให้ออกมาเล่าเหตุการณ์ที่ตนเองประทับใจ ๒. นักเรียนเล่าเหตุการณ์ที่ตนเองประทับใจ ๓. นักเรียนร่วมกันอภิปรายว่าเรื่องเล่าที่ดีควรเป็นอย่างไร และเขียนเป็นหลักการในการเขียนเล่าเรื่อง โดยครูอธิบายเพิ่มเติม ๔. นักเรียนทำใบงาน “หลักการเขียนเล่าเรื่อง”</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. เกม “ปากกาเสียงทาย” ๒. ใบงาน “หลักการเขียนเล่าเรื่อง” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “หลักการเขียนเล่าเรื่อง” การวัดและประเมินผล -</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายหลักการเขียนเล่าเรื่องได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนเล่าเรื่องได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปหลักการเขียนเล่าเรื่อง</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเจิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง ฝึกฝนเขียนเล่าเรื่อง (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

ใบงาน
“หลักการเขียนเล่าเรื่อง”

คำชี้แจง ให้นักเรียนอธิบายลักษณะขององค์ประกอบของการเขียนเล่าเรื่อง

องค์ประกอบ	ลักษณะ/แนวทางในการเขียน
ชื่อเรื่อง	
ตัวละคร	
โครงเรื่อง	
ฉาก	
การเปิดเรื่อง	
การคลี่คลายปม	
การปิดเรื่อง	
การใช้โวหาร	
ข้อคิด	

เฉลยใบงาน
“หลักการเขียนเล่าเรื่อง”

คำชี้แจง ให้นักเรียนอธิบายลักษณะขององค์ประกอบของการเขียนเล่าเรื่อง

องค์ประกอบ	ลักษณะ/แนวทางในการเขียน
ชื่อเรื่อง	ชื่อเรื่องต้องกะทัดรัด ได้รับความสนใจ
ตัวละคร	ตัวละครที่น่าสนใจอย่างน้อยควรมีหนึ่งตัว
โครงเรื่อง	โครงเรื่องประกอบด้วยเหตุการณ์ที่น่าสนใจ ตัวละครต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่ชวนท้าทาย และพยายามเอาชนะเหตุการณ์นั้น ผลที่เกิดขึ้นอาจตื่นเต้น เศร้า หรือชวนขบขันก็ได้
ฉาก	สถานที่ ช่วงเวลา และบรรยากาศที่เรื่องนั้นเกิดขึ้น ฉากจะต้องเหมาะสมแก่เรื่อง
การเปิดเรื่อง	การเปิดเรื่องจะต้องเร้าใจ ชวนให้ติดตามเรื่องต่อไป
การคลี่คลายปม	การบรรยายเรื่องควรคลี่คลายไปตามลำดับขั้น เพื่อสร้างความสนใจของผู้อ่านไปเรื่อย ๆ จนถึงเหตุการณ์ที่สำคัญที่สุด ซึ่งเรียกว่า Climax
การปิดเรื่อง	ตอนจบจะต้องคลี่คลายมาจากเหตุการณ์ในเรื่อง เป็นสภาวะอย่างไรอย่างหนึ่งที่ตัวละครต้องประสบในเหตุการณ์นั้น ๆ เช่น ความสุข ความสำเร็จ ความขบขัน ความเศร้า
การใช้โวหาร	เรื่องเล่าควรใช้บรรยายโวหารและพรรณนาโวหาร โดยเลือกใช้คำอย่างพิถีพิถัน ผู้กระษัตริย์ควรมีความหมายตรงตามผู้เขียนต้องการ
ข้อคิด	ควรแทรกข้อคิดอย่างใดอย่างหนึ่ง

แบบประเมินมารยาทในการอ่าน และการเขียน

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินมารยาทในการอ่านและการเขียนของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การไม่พูดคุยกัน	ไม่พูดคุย ตลอดระยะเวลาที่อ่านหรือเขียน	พูดคุย ๑ - ๒ ครั้ง ในขณะที่อ่านหรือเขียน	พูดคุย ๓ ครั้งขึ้นไป ในขณะที่อ่านหรือเขียน
๒. ความตั้งใจ	ตั้งใจและมีสมาธิในเรื่องที่อ่านหรือเขียน	ตั้งใจแต่ขาดสมาธิบางครั้ง	ไม่ตั้งใจอ่านหรือเขียน
๓. การใช้ภาษาเขียนถูกกาลเทศะ	ใช้ภาษาเขียนถูกกาลเทศะ ทุกครั้ง	ใช้ภาษาเขียนถูกกาลเทศะ บางครั้ง	ใช้ภาษาเขียนไม่ถูกกาลเทศะ

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นาสินขม น่าเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๑ เรื่อง ผักผนเขียนเล่าเรื่อง (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การเขียนเล่าเรื่องอาจเป็นการเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัว หรือเรื่องที่นำสนใจ การเขียนประเภทนี้ส่วนมากใช้บรรยายโวหาร และมีอธิบายโวหารประกอบ การเขียนเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นจริงอาจไม่ต้องการโครงเรื่องอย่างรัดกุม เช่นเดียวกับการเขียนประเภทอื่น อาจกำหนดโครงเรื่องอย่างง่าย ๆ เริ่มต้นจากคำถาม หัวข้อเรื่องหรือลำดับเหตุการณ์จนถึงบทสรุป</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายหลักการเขียนเล่าเรื่องได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนเล่าเรื่องได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับประเด็นดังต่อไปนี้ - การเขียนเล่าเรื่องที่ตีเป็นอย่างไร - นักเรียนคิดว่าประเด็นใดบ้างที่ควรปรากฏอยู่ในงานเขียนเล่าเรื่อง หากนักเรียนต้องการเขียนเล่าเรื่องเหตุการณ์ในชีวิตนักเรียนประทับใจ</p> <p>ขั้นสอน นักเรียนเขียนเล่าเรื่องเหตุการณ์ในชีวิตที่ตนเองประทับใจ โดยบูรณาการความรู้ต่าง ๆ มาสร้างสรรค์ผลงาน ดังนี้ - ความรู้เรื่องเจตนาในการสื่อสาร (งานเขียนจะต้องแสดงเจตนาในการสื่อสารประเภทใดประเภทหนึ่ง) - ความรู้เรื่องคำสอนในโลกนิทาน (งานเขียนจะต้องสอดคล้องกับคำสอนในเรื่องโคลงโลกนิติ) - ความรู้เรื่องการเขียนบรรยายประสบการณ์</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบงาน “ เหตุการณ์ประทับใจ ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “ เหตุการณ์ประทับใจ ”</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๑ เรื่อง ฝึกเขียนเขียนเล่าเรื่อง (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

แบบประเมินงานเขียนเล่าเรื่อง

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการเขียนเล่าเรื่องของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. การตั้งชื่อเรื่อง ๑.๑ ชื่อเรื่องมีคำที่สื่อ ความหมายที่ตรง หรือสอดคล้องกับเนื้อหา ๑.๒ ใช้คำ วลี ประโยค หรือข้อความถูกต้อง ตามหลักการใช้ภาษา	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๒ ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๒. สารสำคัญของเรื่อง ๒.๑ ลำดับความคิด อย่างต่อเนื่อง ๒.๒ นำเสนอเนื้อหา ตรงสาระสำคัญ ๒.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์ กัน ๒.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๒.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ครบ ๕ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้ภาษา ๓.๑ เลือกใช้คำได้ถูกต้อง และสละสลวย ๓.๒ ใช้ประโยค สื่อความหมายได้ ๓.๓ เขียนเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้องและไม่เขียน ฉีกคำ	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๔. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น ๑ คำ)	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนถูกต้อง ทุกคำ	เขียนผิด ๑ - ๒ คำ	เขียนผิด ๓ คำ ขึ้นไป
๕. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง ๕.๑ เขียนตัวอักษรอ่านง่าย ๕.๒ สะอาดเรียบร้อย ๕.๓ เขียนได้ตามจำนวน บรรทัดที่กำหนด	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนได้ ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ	เขียนได้ตาม เกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือ ไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) × ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๒ เรื่อง ปรากฏเปรียบเทียบ รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การเขียนเล่าเรื่องอาจเป็นการเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวหรือเรื่องที่นำเสนอใจ การเขียนประเภทนี้ส่วนมากใช้อธิบายโวหาร การเขียนเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นจริงอาจไม่ต้องวางโครงเรื่องอย่างรัดกุมเช่นเดียวกับการเขียนประเภทอื่น อาจกำหนดโครงเรื่องอย่างง่าย ๆ เริ่มต้นจากคำนำ หัวข้อเรื่องหรือลำดับเหตุการณ์จนถึงบทสรุป</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับการเขียนเล่าเรื่องของตนเองว่ามีอุปสรรคหรือปัญหาในการเขียนอย่างไรบ้าง</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนจับคู่อ่านงานเขียนของเพื่อนเพื่อประเมินงานเขียนตามประเด็นดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความน่าสนใจของชื่อเรื่อง - ลำดับเหตุการณ์ที่น่าสนใจ - ใช้สำนวนภาษาที่เหมาะสม - ใช้การเขียนอธิบายได้อย่างเหมาะสม - ให้ข้อคิดที่สอดคล้องกับคำสอนเรื่องโคลงโลกนิติ - เจตนาในการสื่อสารชัดเจน <p>๒. นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้คำแนะนำระหว่างกัน</p> <p>๓. นักเรียนนำผลงานของตนเองมาปรับปรุงตามคำแนะนำของเพื่อน</p> <p>๔. นักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ -</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การประเมินงานเขียน</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการเขียนเล่าเรื่อง</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายหลักการเขียนเล่าเรื่องได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนเล่าเรื่องได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย นำชื่นชม นำเชิดชู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๒ เรื่อง ปรัชญาปรัชญาที่คนะ รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันจัดป้ายนิเทศ ผลงานการเขียนเล่าเรื่อง</p>	

แบบประเมินงานเขียนเล่าเรื่อง

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการเขียนเล่าเรื่องของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. การตั้งชื่อเรื่อง ๑.๑ ชื่อเรื่องมีคำที่สื่อ ความหมายที่ตรง หรือสอดคล้องกับเนื้อหา ๑.๒ ใช้คำ วลี ประโยค หรือข้อความถูกต้อง ตามหลักการใช้ภาษา	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๒ ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๒. สารสำคัญของเรื่อง ๒.๑ ลำดับความคิด อย่างต่อเนื่อง ๒.๒ นำเสนอเนื้อหา ตรงสาระสำคัญ ๒.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์ กัน ๒.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๒.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ครบ ๕ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้ภาษา ๓.๑ เลือกใช้คำได้ถูกต้อง และสละสลวย ๓.๒ ใช้ประโยค สื่อความหมายได้ ๓.๓ เขียนเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้องและไม่เขียน ฝึกคำ	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๔. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น ๑ คำ)	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนถูกต้อง ทุกคำ	เขียนผิด ๑ - ๒ คำ	เขียนผิด ๓ คำ ขึ้นไป
๕. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง ๕.๑ เขียนตัวอักษรอ่านง่าย ๕.๒ สะอาดเรียบร้อย ๕.๓ เขียนได้ตามจำนวน บรรทัดที่กำหนด	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนได้ ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ	เขียนได้ตาม เกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือ ไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) × ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ “รู้เลิศรสครบสำหรับ”

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รู้เลิศรสรบสำรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทรรศนะสร้างสรรค์ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การพูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ เป็นการพูดเพื่อแสดงความรู้สึกหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูอย่างสร้างสรรค์ มีเหตุผล มีความสอดคล้องกับเรื่องที่พูด</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุพลังของภาษาได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนดูวีดิทัศน์การท่องเที่ยว (ครูเลือกวีดิทัศน์จากเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย : https://www.tat.or.th/th ___ หรืออื่น ๆ)</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๕ คน แต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับวีดิทัศน์ที่ได้ดูในขั้นนำ ในประเด็นดังนี้ - จากการใช้วีดิทัศน์ นักเรียนเห็นอะไรบ้าง - ใจความสำคัญของเรื่องที่ดีคืออะไร - ได้ข้อคิดอะไรบ้าง แล้วสามารถนำไปปรับใช้ในกรณีในชีวิตได้อย่างไร</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “พลังของภาษา” จากนั้นสรุปความรู้แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่าเรื่องราวในวีดิทัศน์ที่ได้ดูในขั้นนำสะท้อนถึง “พลังภาษา” อย่างไร</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. วีดิทัศน์การท่องเที่ยว ๒. ใบความรู้ “พลังของภาษา”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

ใบความรู้ “พลังของภาษา”

พลังของภาษา คือ

อำนาจของภาษา ภาษาทำให้คนสื่อสารกันได้ บอกเรื่องราวและความรู้สึกนึกคิดให้กันได้ ภาษาทำให้คนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและเป็นผู้สร้างสังคมด้วย

ภาษาสะท้อนความคิดความเป็นตัวตนของคน คนที่มีจิตใจดี ภาษาที่ใช้ก็จะเป็นภาษาที่สร้างสรรค์ ถ้าคนที่ใช้ภาษาเป็นคนที่จิตใจไม่ดี ภาษาที่ใช้ก็จะเป็นไปในทางทำลาย เช่นกัน

“คนที่มีจิตใจดี ภาษาที่ใช้ก็จะเป็นภาษาสร้างสรรค์
ภาษาก่อประโยชน์ ภาษาสร้างความดี
เป็นวาจาสุจริต ทำให้คนที่ได้ฟังได้อ่านมีความสุข
ประกอบกรรมดี สร้างประโยชน์ให้สังคมมนุษย์
ถ้าคนที่ใช้ภาษาเป็นคนมีจิตใจไม่ดี
ภาษาที่ใช้ก็จะเป็นไปในทางทำลาย
สร้างความเดือดร้อน เป็นวาจาทุจจริต
ทำให้คนรอบข้างเป็นทุกข์ และสังคมเสื่อมสลาย
ภาษาจึงสามารถสร้างสรรค์หรือทำลายสังคมมนุษย์ได้”

(จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, หน้า ๑)

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย รัฐเลิศจรรยาบรรณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ทัศนคติการสร้างสรรค์ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / วัตถุประสงค์รวบยอด การพูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ เป็นการพูดเพื่อแสดงความรู้สึกหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูอย่างสร้างสรรค์ มีเหตุผล มีความสอดคล้องกับเรื่องที่พูด</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายลักษณะของการพูดแสดงความคิดเห็น ด้านทักษะและกระบวนการ พูดแสดงความคิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนจับคู่กับเพื่อน จากนั้นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาหารที่ชอบและอาหารที่ไม่ชอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาหารที่นักเรียนชอบ ชอบเพราะอะไร - อาหารที่นักเรียนไม่ชอบ ไม่ชอบเพราะอะไร <p>ขั้นสอน ๑. แบ่งนักเรียนเป็น ๔ กลุ่ม แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มที่ ๑ และ ๒ ศึกษาใบความรู้ “การพูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์” - กลุ่มที่ ๓ และ ๔ ศึกษาใบความรู้ “การพูดโน้มน้าวใจ” <p>จากนั้นแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>๒. นักเรียนแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้</p> <p>๑) การพูดมีความสำคัญอย่างไร</p> <p>แนวคำถาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลดความขัดแย้ง สร้างความเข้าใจ - เป็นการติดต่อสื่อสารกัน - ทำให้ผู้ฟังประทับใจ - สร้างความร่วมมือ 	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ใบความรู้ “การพูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์” ๒. ใบความรู้ “การพูดโน้มน้าวใจ” <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>-</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รู้เลิศครบสำหรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ทรรศนะสร้างสรรค์ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
	<p>๒) มารยาทในการพูดที่ดีเป็นอย่างไร</p> <p>แนวคำตอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พูดจาไพเราะ - ไม่แย่งกันพูด - พูดสุภาพไม่หยาบคาย - พูดด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล - ไม่พูดแทรกจังหวะผู้อื่น - พูดด้วยหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส - ไม่พูดนินทาว่าร้ายผู้อื่น - เปิดโอกาสให้ผู้พูดซักถามแสดงความคิดเห็น <p>๓) นักเรียนมีวิธีการพูดอย่างไร เพื่อโน้มน้าวใจ ให้คนอื่นคล้อยตาม ตามความเห็นของเรา</p> <p>แนวคำตอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีเป้าหมาย จุดหมายที่ชัดเจน - นำเสียงน้ำฟัง ชัดเจน - บุคลิกน่าเชื่อถือ - สบตาผู้พูด <p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนช่วยกันสรุปความสำคัญของการพูดแสดง ความคิดเห็นและการพูดโน้มน้าวใจ</p>	

ใบความรู้ “การพูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์”

การใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์

๑. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่กำกวม
๒. พูดลำดับความคิดอย่างเป็นระบบ
๓. ใช้สรรพนามบุรุษที่ ๑ ประกอบกับคำกริยาแสดงการเสนอแนวคิด
๔. ใช้ถ้อยคำที่บ่งชี้ว่าเป็นการตั้งข้อสังเกต
๕. ใช้ถ้อยคำที่เชื่อมโยงในการอ้างความคิดเห็นที่มีผู้เสนอมาก่อนแล้ว
๖. ใช้ถ้อยคำเชิงสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดผลดี
๗. ใช้ภาษาให้เหมาะสมแก่กาลเทศะและบุคคล

มารยาทในการแสดงความคิดเห็น

๑. ภาษาในการแสดงความคิดเห็นต้องเป็นภาษาสุภาพ ชัดเจน เข้าใจง่าย เลือกใช้ถ้อยคำให้มีความหมายตรงตามที่คิด มีความสมเหตุสมผล ตรงประเด็น ตรงตามหัวข้อที่กำหนด ไม่ออกนอกเรื่อง
๒. ข้อมูลหลักฐานที่นำมาใช้ประกอบความคิดเห็นต้องเป็นเรื่องจริง ไม่ใช่ข้อมูลเท็จหรือมีจุดประสงค์เพื่อหลอกลวง
๓. ควรใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวล แต่หนักแน่น น่าเชื่อถือ ไม่พูดเสียงดังเกินไป ไม่ห้วนหรือกระด้าง ไม่แสดงอารมณ์โกรธหรือไม่พอใจ
๔. ใช้กริยาท่าทางที่สุภาพ ไม่แสดงท่าทางก้าวร้าว เช่น ยืนเท้าเอว ชี้น้ำอีกฝ่าย หรือทูปโต๊ะ เป็นต้น
๕. ไม่พูดเพื่อเอาชนะ ต้องใช้เหตุผลเป็นสำคัญ ต้องรู้จักควบคุมอารมณ์ และยอมรับฟังเมื่อเหตุผลของอีกฝ่ายหนักแน่นและถูกต้องกว่า
๖. เป็นผู้ฟังที่ดี ตั้งใจฟัง ไม่พูดแทรกหรือพูดขัดจังหวะในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูดแสดงความคิดเห็น

ใบความรู้ “การพูดโน้มน้าวใจ”

การพูดโน้มน้าวใจ หมายถึง การพูดให้ผู้ฟังคล้อยตามไปกับความคิดของผู้พูด ซึ่งต้องมีเหตุผลและหลักฐานที่น่าเชื่อถือประกอบ การพูดจึงจะสัมฤทธิ์ผล

วิธีการพูดโน้มน้าวใจ

๑. กำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน นักเรียนจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนว่าในการพูดครั้งนี้ ต้องการให้ผู้ฟังเกิดการเปลี่ยนแปลงอะไร หรือต้องการเชิญชวนให้ผู้ฟังกระทำการอย่างใด เพื่อจะได้เตรียมเนื้อหาและวิธีการพูดให้สอดคล้องกับความต้องการนั้น

๒. การจัดลำดับเนื้อหาที่จะพูด ควรจะจัดวางให้เป็นระบบ และเรียงลำดับขั้นตอน

๓. วิธีการพูด นักเรียนต้องมีความกระตือรือร้น พูดชัดเจน น้ำเสียงหนักแน่น

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย วัสดุธรรมชาติรอบตัว</p> <p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓</p> <p>เรื่อง ครบครันสำหรับ</p> <p>รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงพระราชทานพจนานุกรมเครื่องสำอางความ พระองค์เป็นกวีที่มีความสามารถและยังให้ความสำคัญกับกวี พระองค์ได้ประกอบพระราชกรณียกิจต่าง ๆ มากมาย</p> <p>กาพย์เห่ชมเครื่องสำอางความแต่งตามแบบ กาพย์เห่ กล่าวคือ แต่งโดยใช้โคลงสี่สุภาพ</p> <p>๑ บท ตามด้วยกาพย์ยามี ๑๑</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับชื่ออาหารที่นักเรียนรู้จัก</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน ศึกษาใบความรู้ “กาพย์เห่ชมเครื่องสำอางความ”</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากใบความรู้ โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด จากนั้นออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้</p> <p>ห้องสมุดโรงเรียน</p> <p>สื่อ</p> <p>ใบความรู้ “กาพย์เห่ชมเครื่องสำอางความ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>แผนภาพความคิด</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>ระบุที่มาและลักษณะคำประพันธ์ของ กาพย์เห่ชมเครื่องสำอางความได้</p>	<p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในวันนี้</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รู้เลิศรสครบสำหรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ สรุปสาระสำคัญและนำเสนอผลการศึกษาได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ครบครันสำหรับ รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
--	---	---

ใบความรู้ “ภาพย์เห็นเครื่องควหาวน”

ที่มา

สันนิฐานว่าพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ ๒) ทรงพระราชนิพนธ์ในสมัยรัชกาลที่ ๑ เพราะมีความบางตอนได้ทรงชมสมเด็จพระศรีสุริเยนทราบรมราชินีเมื่อครั้งยังเป็นสมเด็จพระเจ้าหลานเธอ ซึ่งมีพระหัตถ์ในกระบวนเครื่องเสวยไม่มีผู้ใดจะมีฝีมือเทียบเคียงได้

ลักษณะคำประพันธ์

แต่งเหมือนภาพย์เห็นเรือ ประกอบด้วยโคลงสี่สุภาพ จำนวน ๑ บท และภาพย์ยานี ๑๑

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รู้เลิศศรศรรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สรรพวิเคราะห์ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด ค่าประสม หมายถึง คำที่เกิดจากคำมูลที่มีความหมายต่างกันอย่างน้อย ๒ คำมารวมกันเกิดเป็นคำใหม่ มีความหมายใหม่ ลักษณะความหมายของคำประสมมี ๓ ลักษณะ คือ มีความหมายเปรียบเทียบ มีความหมายเฉพาะ ซึ่งแตกต่างกับความหมายของหน่วยคำเดิมและมีความหมายใกล้เคียงหน่วยคำเดิม</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเล่นเกมสลับตัวอักษร</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๕ - ๖ คน แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “คำประสม” ๒. นักเรียนทำใบงาน “คำประสม”</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. เกม “สลับตัวอักษร” ๒. ใบความรู้ “คำประสม” ๓. ใบงาน “คำประสม”</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกความหมายของคำประสมได้ ๒. บอกลักษณะของคำประสมได้ ๓. ระบุส่วนประกอบของคำประสมได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ ระบุคำประสมที่ใช้ในภาษาไทยได้</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะของคำประสม</p>	<p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “คำประสม”</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รัฐเลศตรบสักรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สรรพวิเคราะห์ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>		

เกม “สลับตัวอักษร”

อุปกรณ์

ป	า	ล	นี้	ำ
---	---	---	-----	---

ท	า	ผี	ว	ก	น
---	---	----	---	---	---

ไ	ย	ท	ก	ริ	พ
---	---	---	---	----	---

แ	ง	ก	ม	ข
---	---	---	---	---

บัตรคำ

น้ำปลา	ผักหวาน	พริกไทย	แกงخم
--------	---------	---------	-------

วิธีการเล่น

- นักเรียนแบ่งเป็น ๔ กลุ่ม เพื่อเล่นเกม “สลับตัวอักษร”
- นักเรียนทำความเข้าใจกติกาในการเล่น
 - แดบอักษรแต่ละแดบจะประสมเป็นคำได้ ๑ คำ (คำประสม)
 - นักเรียนต้องออกเสียงคำให้ตรงกับแดบอักษรให้ถูกต้องและเร็วที่สุด
 - กลุ่มที่ออกเสียงคำได้ถูกต้องกับแดบอักษรและเร็วที่สุด จะได้รับบัตรคำ
 - บัตรคำ ๑ ใบ มีค่ากับ ๑ คะแนน
- ครูแสดงแดบอักษร ครั้งละ ๑ แดบ
- เมื่อสิ้นสุดเกมให้นับจำนวนบัตรคำเพื่อรวมคะแนน
- กลุ่มที่มีจำนวนคะแนนมากที่สุดคือกลุ่มที่ชนะ
- ครูกล่าวชมเชยและให้กำลังใจนักเรียนทุกคน
- นักเรียนนำคำที่ได้ติดบนกระดาน แล้วร่วมกันอ่าน

ใบความรู้ “คำประสม”

ความหมายของคำประสม

การนำคำมูลที่มีความหมายต่างกัน ตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไป มารวมกันแล้วเกิดเป็นคำใหม่ ความหมายใหม่

ลักษณะความหมายของคำประสม

๑. มีความหมายเปรียบเทียบ

หมาวัด	=	ผู้ชายที่มีศักดิ์ต่ำกว่าผู้หญิงที่ตนหมายปอง
ตีนแมว	=	นัย่องเบา
หัวสูง	=	มีรสนิยมสูง
มือใหม่	=	ยังไม่ค่อยชำนาญ

ฯลฯ

๒. มีความหมายเฉพาะ ซึ่งแตกต่างจากความหมายเดิม

เบาใจ	=	ไม่หนักใจ, โล่งใจ
หมาบ้า	=	หมาที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้า
เบาใจ	=	ไม่หนักใจ, โล่งใจ
หน้าอ่อน	=	ดูอายุน้อยกว่าอายุจริง

ฯลฯ

๓. มีความหมายใกล้เคียงกับคำเดิมมาประกอบกัน

งูพิษ	=	งูประเภทหนึ่งที่มีพิษ
ยางลบ	=	ยางที่ใช้สำหรับลบข้อความ
ผ้าเช็ดหน้า	=	ผ้าที่ใช้เช็ดหน้า
เข็มฉีดยา	=	เข็มที่ใช้ฉีดยา

ฯลฯ

ส่วนประกอบของคำประสม

คำประสมที่เป็นนาม

นาม + นาม

ดอกฟ้า	=	หญิงที่สูงศักดิ์
ลูกช้าง	=	สรรพนามแทนตัวผู้พูดเมื่อพูดกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์
หมูกระทะ	=	ชื่ออาหารประเภทหนึ่ง

นาม + กริยา

มือถือ	=	โทรศัพท์ที่ติดตัวไปได้, โทรศัพท์เคลื่อนที่
กล่องดำ	=	กล่องบรรจุข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบินในเครื่องบิน

กริยา + กริยา
กั้นสาด = เฝิงที่ต่อชายคาสำหรับกันฝนไม่ให้สาดเข้าบ้าน
พิมพ์ดีด = อุปกรณ์สำหรับพิมพ์ตัวหนังสือด้วยปลายนิ้วมือ

คำประสมที่เป็นกริยา

กริยา + กริยา
ชักฟอก = ชักถามให้ได้ความชัดเจนว่าได้ทำความผิดไว้หรือไม่
กวาดล้าง = กำจัดให้สิ้นไป

กริยา + นาม
ปิดปาก = ไม่พูด, ทำให้ไม่ได้พูด
เตะคะแนน = ลงคะแนนออกเสียงให้เป็นจำนวนมาก

นาม + กริยา
ตาแข็ง = ไม้่งว่ง
มือใหม่ = ยังไม่ชำนาญ

จากหนังสือบรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๒, หน้า ๓๒ - ๔๒

ใบงาน
“คำประสม”

คำชี้แจง ให้นักเรียนสร้างคำประสมจากคำที่กำหนดให้ ข้อละ ๓ คำ

๑. เครื่อง =

๒. ลูก =

๓. น้ำ =

๔. ก้าว =

๕. ชัด =

๖. ติด =

๗. แข็ง =

๘. ดาว =

๙. ชุ่ม =

๑๐. แม่ =

แนวคำตอบ ใบงาน
“คำประสม”

คำชี้แจง ให้นักเรียนสร้างคำประสมจากคำที่กำหนดให้ ข้อละ ๓ คำ

๑. เครื่อง	=	เครื่องบิน เครื่องมือ เครื่องครัว
๒. ลูก	=	ลูกน้อง ลูกอ๊อด ลูกไม้
๓. น้ำ	=	น้ำลาย น้ำตา น้ำมัน
๔. ก้าว	=	ก้าวหน้า ก้าวกระโดด ก้าวไกล
๕. ชัด	=	ชัดใจ ชัดตา ชัดหู
๖. ติด	=	ติดตา ติดใจ ติดอ่าง
๗. แข็ง	=	แข็งตัว แข็งขัน แข็งข้อ
๘. ดาว	=	ดาวเทียม ดาวร้าย ดาวหาง
๙. ช่ม	=	ช่มใจ ช่มขวัญ ช่มตา
๑๐. แม่	=	แม่น้ำ แม่ยาย แม่บ้าน

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รู้เลิศสรบสำรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สรพวิเคราะห์ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>	<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ค่าประสม หมายถึง คำที่เกิดจากคำมูลที่มีความหมายต่างกัน อย่างน้อย ๒ คำมารวมกัน เกิดเป็นคำใหม่ มีความหมายใหม่ ลักษณะ คือ ความหมายของคำประสม มี ๓ ลักษณะ คือ มีความหมายเปรียบเทียบ มีความหมายเฉพาะ ซึ่งแตกต่างกับความหมายของหน่วยคำเดิม และมีความหมายใกล้เคียงกับหน่วยคำเดิม</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกความหมายของคำประสมได้ ๒. บอกลักษณะของคำประสมได้ ๓. ระบุส่วนประกอบของคำประสมได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ ระบุคำประสมที่ใช้ในภาษาไทยได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนยกตัวอย่างอาหารที่นักเรียนรู้จักคนละ ๑ ชนิด</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔ - ๕ คน แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน” จากนั้นร่วมกันหาคำประสมจากบทประพันธ์ พร้อมระบุความหมายของคำประสมดังกล่าว ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการศึกษานำชั้นเรียน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ประเด็นดังต่อไปนี้ - เนื้อหาของบทประพันธ์ที่จากใบความรู้กล่าวถึงเรื่องใด แนวคำตอบ เรื่องอาหารคาว - นักเรียนพบคำประสมใดบ้างที่เป็นชื่ออาหารและเครื่องปรุง คำตอบ ๑) แกงไก่ ๒) มัสมั่นเนื้อ ๓) ยำใหญ่ ๔) น้ำปลา ๕) ตับเหล็ก ๖) น้ำส้ม ๗) พริกไทย ๘) หมูแฉม</p> <p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. แฉบบหรือกรอง “กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน” ๒. ใบความรู้ “กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>
---	--	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รู้เลิศรสครบสำรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สรรพวิเคราะห (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>๙) พริกสด ๑๐) ใบทองหลาง ๑๑) ก้อยกุ้ง ๑๒) น้ำยา ๑๓) แกงขมิ ๑๔) ลูกเอ็น ๑๕) หมูป่าต้ม ๑๖) แกงคั่วส้ม</p>	

แบบพริ้วกรอง
“ภาพย์เห็นเครื่องควาหวาน”

ไต่ปลาเสสสร้างว่า	ดูจวจากระบิตกระบวน
ใบโศกบอกโศกครวญ	ให้พี่คร่าเจ้าดวงใจ
ผักโถมซื้อเพราะพริ้ง	เป็นโถมน้องฤโถมไหน
ผักหวานชานทรวงใน	ใครครวญรักผักหวานนาง

ใบความรู้
“ภาพย์เห็นชมเครื่องคาวหวาน”

โคลง

แกงไก่มีมันเนื้อ
หอมยี่ห่วยรสฉุน
ชายใดบริโภครส
แรงอยากยอหัตถ์ซ้อน

นพคุณ พี่เอ๋ย
เฉียบร้อน
พิศวาส หวังนา
อกให้หวานแสงๆ

ภาพย์

มันแกวแกวตา
ชายใดได้กลิ่นแกง
ยาใหญ่ใส่สารพัด
รสดีด้วยน้ำปลา
ดับเหล็กลาวกล่อนต้ม
โอชาจะหาไหน
หมูแฉมแหลมเลิศรส
พิศห่อเห็นรางซาง
ก้อยกุ้งปรุงประทีน
รสทิพย์หีบมาโปรย
เทพื้นเนื้อท้อง
นำชดรสครามครัน
ความรักก็เปลี่ยนท่า
กล่อมกล่อมเกลี้ยงกลม
ข้าวหุงปรุงอย่างเทศ
ใครหุงปรุงไม่เป็น
เหลือรู้หมูป่าต้ม
รอยแจ้งแห่งความขำ
ซ้ำซ้ำพลาเนื้อสด
คิดความยามถนอม
ล่าเตียงคิดเตียงน้อง
ลดหลั่นชั้นชอบกล
เห็นห่มรุ่มทรวงเศร้า
เจ็บไกลใจอาวรณ์
รังนกนึ่งน่าชด
นกพรากจากรังรวง
ไตปลาเสแสร้งว่า
ใบโคกบอกโคกครวญ
ผักโถมซื้อเพราะพร้อม
ผักหวานชานทรวงใน

หอมยี่ห่วยรสร้อนแรง
แรงอยากให้ไฟฝันหา
วางจานจัดหลายเหลือตรา
ญ่ปุ่่นล้ำย้ายวนใจ
เจื่อน้ำส้มโรยพริกไทย
ไม่มีเทียบเปรียบมีอนาง
พร้อมพริกสดใบทองกลาง
ห่างห่อหวานป่วนใจโยย
วางถึงลิ้นดินแดโดย
ฤจะเปรียบเทียบทันขวัญ
เป็นมันย่องล่องลอยมัน
ของสวรรค์เสวยรมย์
ทำน้ำยาอย่างแกงขม
ขมไม่วายคลับคล้ายเห็น
รสพิเศษใส่ลูกเอ็น
เช่นเชิงมิตรประดิษฐ์ทำ
แกงคั่วส้มใส่ระกำ
ซ้ำทรวงเศร้าเจ้าตราครดอม
ฟุ้งปรากฏรสเห็นหอม
สนิทเนื้อเจือเสาวคนธ์
นอนเตียงทองท่าเมืองบน
ยลอยากนิทรคิดแนบนอน
รุ่มรุ่มเร้าคือไฟพอน
ร้อนรุ่มรุ่มกลิ่นกลางทรวง
โอชารสกว่าทั้งปวง
เหมือนเรียบร้างห่างห้องหวาน
ดูจวาจากกระบิตกระบวน
ให้พี่เศร้าเจ้าดวงใจ
เป็นโถมน้องฤโถมไหน
ใครครวญรักผักหวานนางๆ

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๓๖ - ๑๓๗

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สารสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ ความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสารสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสารสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสารสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสารสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสารสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รู้เลิศรศรสำหรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด คำสอน หมายถึง เป็นการสร้างคำโดยนำคำมูลที่มีความหมายเหมือนกัน โกล่เคียงกัน หรือคำที่ตรงข้ามกันมาวางซ้อนกันทำให้เกิดคำใหม่ มีความหมายใหม่ โดยความหมายใหม่ อาจจะกว้างขึ้น หนักแน่นขึ้น หรือเบาลงก็ได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกความหมายของคำซ้อนได้ ๒. บอกลักษณะของคำซ้อนได้ ๓. ระบุส่วนประกอบของคำซ้อนได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ ระบุคำซ้อนที่ใช้ในภาษาไทยได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สรรพวิเคราะห (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนศึกษาคำศัพท์ที่ติดอยู่บนกระดาน แล้วร่วมกันตอบคำถามว่า คำศัพท์ที่ติดอยู่บนกระดานเป็นคำชนิดใด</p> <p>ขั้นสอน ๑. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๔ - ๕ คน แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “คำซ้อน” จากนั้นแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนจับคู่กับเพื่อนทำใบงาน “คำซ้อน” แล้วตรวจสอบกับเพื่อน ๆ</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนช่วยสรุปความรู้ในประเด็นต่อไปนี้ - คำซ้อน คืออะไร - คำซ้อนแบ่งออกเป็นกี่ชนิด มีอะไรบ้าง</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. บัตรคำ ๒. ใบความรู้ “คำซ้อน”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “คำซ้อน”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>
--	--	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รู้เลิศรสครบสำหรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง สรรพวิเคราะห์ (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>		

บัตรคำสอน

บ้านเมือง

ปากคอ

เสื้อผ้า

ชั่วดี

ตัดสิน

หน้าตา

ใบความรู้ “คำซ้อน”

ความหมายของคำซ้อน

คำซ้อน หมายถึง คำที่เกิดจากการนำคำตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไปมาเรียงต่อกัน โดยแต่ละคำนั้นมีความสัมพันธ์กันในด้านความหมาย อาจเป็นความหมายเหมือนกัน คล้ายกัน ทำนองเดียวกัน หรือตรงข้ามกันก็ได้ จุดประสงค์ของการซ้อนคำเพื่อให้ได้ความหมายที่ชัดเจน

คำซ้อนที่มีความหมายเหมือนกัน

คำที่นำมาซ้อนกันนั้นหมายถึงสิ่งเดียวกันหรือเป็นอย่างเดียวกัน เช่น

เร็วไว	ทรัพย์สิน
ใหญ่โต	สูญหาย
นุ่มนวล	หยาบช้า

คำซ้อนที่มีความหมายคล้ายกัน

คำที่นำมาซ้อนกันนั้นมีความหมายใกล้เคียงกันหรือเป็นไปในทำนองเดียวกัน เช่น

อ่อนนุ่ม	ใจคอ
เล็กน้อย	ยักซ์มาร
แข็งขา	เขตแดน

คำซ้อนที่มีความหมายตรงข้ามกัน

คำที่นำมาซ้อนกันนั้นมีความหมายหมายคนละลักษณะหรือคนละฝ่ายกัน เช่น

ใกล้ไกล	ชั่วดี	ผิดถูก
สูงต่ำ	ดีเลว	เหตุผล

ชนิดของคำซ้อน

๑. ซ้อนเพื่อเสียง

คำที่มีเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกันมาซ้อนกัน อาจเป็นเสียงสระหรือเสียงพยัญชนะก็ได้ เช่น

เกะกะ	กุกุกจ๊อ	งอแง
จริงจัง	จิ้งจ่า	ซิงซัง

๒. ซ้อนเพื่อความหมาย

คำที่ความหมายเหมือนกัน คล้ายกัน ทำนองเดียวกัน หรือตรงข้ามกันก็ได้

ใบงาน
“คำซ้อน”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับลักษณะของคำซ้อน

คำ	คำซ้อนที่มีความหมาย เหมือนกัน	คำซ้อนที่มีความหมาย คล้ายกัน	คำซ้อนที่มีความหมาย ตรงข้ามกัน
๑. ร้อนแรง			
๒. ใฝ่ฝัน			
๓. เปรียบเทียบ			
๔. ล่องลอย			
๕. คู่คี่			
๖. หยาบคาย			
๗. บั่นทอน			
๘. ไร่นา			
๙. เหตุผล			
๑๐. คินวัน			

เฉลยใบงาน
“คำซ้อน”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับลักษณะของคำซ้อน

คำ	คำซ้อนที่มีความหมาย เหมือนกัน	คำซ้อนที่มีความหมาย คล้ายกัน	คำซ้อนที่มีความหมาย ตรงข้ามกัน
๑. ร้อนแรง		✓	
๒. ใฝ่ฝัน		✓	
๓. เปรียบเทียบ	✓		
๔. ล่องลอย		✓	
๕. คู่คี่			✓
๖. หยาบคาย		✓	
๗. บันทอน	✓		
๘. ไธนา		✓	
๙. เหตุผล			✓
๑๐. คีนวัน			✓

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รัฐพิธีตราสารสำหรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด คำสอน หมายถึง เป็นการสร้างคำโดยนำคำมูล ที่มีความหมายเหมือนกัน ใกล้เคียงกัน หรือคำที่ ตรงข้ามกันมาวางซ้อนกันทำให้เกิดคำใหม่ มีความหมายใหม่ โดยความหมายใหม่อาจกว้างขึ้น หนักแน่นขึ้น หรือเบาลงก็ได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกความหมายของคำซ้อนได้ ๒. บอกลักษณะของคำซ้อนได้ ๓. ระบุส่วนประกอบของคำซ้อนได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ ระบุคำซ้อนที่ใช้ในภาษาไทยได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สรรพวิเคราะห์ (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p> <p>ขั้นนำ นักเรียนอ่านแถบพจนานุกรม “ กพย่ห่ชมเครื่งควา หวน” แล้วช่วยกันคำที่มีความหมายคล้ายกัน</p> <p>คำตอบ ร็อนรุม = อากการตัวร็อนเหมือนไม่สบาย ร้งรง = ที่อยู่อาศัยของสัตว์ประเภทนก</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนจับคู่กับเพื่อนช่วยกันพิจารณาความหมายของ คำซ้อนที่ปรากฏในกพย่ห่ชมเครื่งควาหวนตามที่ได้รับ มอบหมาย ๒. นักเรียนทำใบงานเรื่อง “ การแยกคำซ้อนคำประสม”</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำซ้อนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. แถบพจนานุกรม “ กพย่ห่ชมเครื่งควา หวน” ๒. ใบงาน “ การแยกคำซ้อนกับคำประสม”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “ การแยกคำซ้อนกับคำ ประสม”</p> <p>การวัดและประเมินผล</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
--	--	---	---

แถบบทประพันธ์
“บทกวีที่เห็นเครื่องมือควาน”

เห็นหุ้มรุ้มทรวงเศร้า	รุ้มรุ้มเร้าคือไฟฟอน
เจ้บไกลใจอาวรณ์	ร้อนรุ้มรุ้มกั้มกลางทรวง
รังนนิ่งน่าชด	โอซารสกว่าทั้งปวง
นภพรากจากรังรวง	เหมือนเรียมร้างห่างห้องหวน

ใบงาน
“การแยกคำซ้อนกับคำประสม”

คำชี้แจง ให้นักเรียนแยกคำซ้อน และคำประสมให้ถูกต้อง

เร็วไว บัวใต้น้ำ เล็กน้อย น้ำแข็งใส ใจคอ ไกลไกล มือถือ เหตุผล หมูกระทะ ตับโตไส้พุง เลือกสรร
รถไถดิน กุ้ยม ดอกฟ้า ปากคอก ยักษ์มาร บัณเฑาะว์ ตาแข็ง หูช้าง สูงต่ำดำขาว แม่ย่านาง หยาดน้ำค้าง น้ำขวด
น้ำแข็ง กุ้งหอยปูปลา หนังสือพิมพ์ มือใหม่ เต๋อตร้อน หัวอ่อน ทรัพย์สิน

คำซ้อน

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

คำประสม

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

เฉลยใบงาน
“การแยกคำซ้อนกับประสม”

คำชี้แจง ให้นักเรียนแยกคำซ้อน และคำประสมให้ถูกต้อง

เร็วไว บัวใต้น้ำ เล็กน้อย น้ำแข็งใส ใจคอ ไกลไกล มือถือ เหตุผล หมูกระทะ ตับไตไส้พุง เลือกสรร
รถไถดิน กุ้ยม ดอกฟ้า ปากคอก ยักษ์มาร บัณเฑาะว์ ตาแข็ง หูช้าง สูงต่ำดำขาว แม่ย่านาง หยาบช้ำ น้ำขวด
น้ำแข็ง กุ้งหอยปูปลา หนังสือพิมพ์ มือใหม่ เตือดร้อน หัวอ่อน ทรัพย์สิน

คำซ้อน

เร็วไว เล็กน้อย ใจคอ ไกลไกล
เหตุผล ตับไตไส้พุง เลือกสรร กุ้ยม
ปากคอก ยักษ์มาร สูงต่ำดำขาว
หยาบช้ำ กุ้งหอยปูปลา เตือดร้อน
ทรัพย์สิน

คำประสม

บัวใต้น้ำ น้ำแข็งใส มือถือ
หมูกระทะ รถไถดิน ดอกฟ้า
บัณเฑาะว์ ตาแข็ง หูช้าง แม่ย่านาง
น้ำขวด น้ำแข็ง หนังสือพิมพ์ มือใหม่
หัวอ่อน

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รู้เลิศรสครบสำรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง สรรพวิเคราะห์ (๕) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด คำซ้ำ หมายถึง คำที่ประกอบด้วยคำเดียวกัน ๒ คำ ในการเขียนจะใช้เครื่องหมายไม่ยมกเขียนแทน คำที่ซ้ำ</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกความหมายของคำซ้ำได้ ๒. ระบุรูปแบบของคำซ้ำได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ ยกตัวอย่างและจำแนกรูปแบบของคำซ้ำได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนอ่านแถบพยัญกรณ์ แล้วช่วยกันคำที่มีความหมาย เดียวกัน</p> <p>คำตอบ เรื่อยเรื่อย</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนจับคู่กับเพื่อนศึกษาไปความรู้ “คำซ้ำ” ๒. นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้จากการศึกษาในสมุด ๓. นักเรียนแต่ละคู่ยกตัวอย่างประโยคที่มีคำซ้ำ คู่ละ ๑ ประโยค แล้วให้เพื่อน ๆ ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. แถบพยัญกรณ์ ๒. ไปความรู้ “คำซ้ำ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล -</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิด</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปความหมายและรูปแบบของคำซ้ำ</p>	

แถบพ็รอยกรอง

เรื่อยเรื่อยมารอนรอน	ทิพากรจะตกต่ำ
สนธยาจะใกล้ค่ำ	ค่านิ่งหน้าเจ้าตราตรู
เรื่อยเรื่อยมาเรียงเรียง	นกกบินเฉียงไปทิ้งหมู่
ตัวเดียวมาพลัดคู่	เหมือนพ็อยู่ผู้เดียวดาย
	(กาพย์เห่เรือเจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร)

ใบความรู้ “คำซ้ำ”

ความหมายของคำซ้ำ

คำซ้ำ หมายถึง คำที่ประกอบด้วยคำเดียวกัน ๒ คำ ในการเขียนจะใช้เครื่องหมายไม้ยมก (๓) เขียนแทนคำที่ซ้ำ

รูปแบบของคำซ้ำ

๑. มีความหมายเป็นพหูพจน์ เช่น
เด็ก ๆ น่ารักทุกคน
สาว ๆ ที่บ้านทำงานกันเก่ง
ยายมีความสุขที่อยู่กับหลาน ๆ
เขามีเงินเป็นล้าน ๆ
๒. มีความหมายอ่อนลง เช่น
เขาแต่งตัวเหมือนสาว ๆ
เขาใส่เสื้อสีขาว ๆ
ฉันรู้สึกคล้าย ๆ จะเป็นไข้
๓. มีความหมายเน้น เช่น
ที่นี่ขายแต่ของแพง ๆ
เดินเร็ว ๆ เตียวไม่ทันงาน
กินอาหารมัน ๆ อาจจะทำให้อ้วน
๔. มีความหมายไม่เจาะจง เช่น
เย็น ๆ ฉันจะไปซื้อของ
วันแรก ๆ เขามีอาการหนักมาก
เวลาเรียนหนังสือเขาชอบนั่งที่หลัง ๆ
๕. มีความหมายแยกเป็นส่วน ๆ เช่น
เขาจัดข้อมูลลงเป็นช่อง ๆ
เธอควรทำงานให้เสร็จเป็นเรื่อง ๆ
เราควรพิจารณาเป็นประเด็น ๆ
๖. มีความหมายต่อเนื่องกันเป็นหลายครั้ง เช่น
ฉันคิด ๆ ดูแล้วก็อยากเรียนต่อ
นั่ง ๆ นอน ๆ อยู่ก็เบื่อจึงอยากจะทำงานบ้าง
ฉันเขียน ๆ จนไม่มีอะไรจะเขียนแล้ว

คำซ้ำที่เป็นสำนวน

คำที่มีรูปคำซ้ำบางคำ เช่น ตื้อ ๆ ไหน ๆ เฉย ๆ ไป ๆ มา ๆ งู ๆ ปลา ๆ เปลี่ยนความหมายจากคำเดิมไปเป็นสำนวน เช่น

รถแล่นมาดี ๆ แล้วเครื่องก็ดับไป **ตื้อ ๆ**

ตื้อ ๆ แปลว่า โดยไม่ทราบสาเหตุ

ไป ๆ มา ๆ เราก็ได้มาเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกัน

ไป ๆ มา ๆ แปลว่า ในที่สุด

ไหน ๆ คุณก็มาถึงบ้านเราแล้วก็ควรพักผ่อนสองวัน

ไหน ๆ แปลว่า เมื่อเป็นดังนี้แล้ว

เขาพูด ๆ อยู่แล้วก็หยุดไป **เฉย ๆ**

เฉย ๆ แปลว่า โดยไม่รู้เหตุผล โดยไม่มีสาเหตุ

(จากหนังสือบรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๒, หน้า ๖๓ - ๖๙)

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย รู้เลิศรสครบสำรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การแต่งคำประพันธ์ “กาพย์ยานี ๑๑” ควรคำนึงถึงคำที่นำมาแต่ง ให้มีสัมผัสและมี ความหมายเหมาะสมกับเรื่องที่เรียงร้อยกันเป็นเรื่องราว เพื่อให้คำประพันธ์นั้นมีความไพเราะ สละสลวย และมีคุณค่าอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุฉันทลักษณ์ของกาพย์ยานี ๑๑ ได้ ด้านทักษะและกระบวนการ แต่งกาพย์ยานี ๑๑ ได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง เสนาะยานี (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p> <p>ขั้นนำ นักเรียนร่วมกันสนทนาในประเด็น - เคยแต่งบทร้อยกรองประเภทใดบ้าง - การแต่งบทร้อยกรองต้องมีความรู้เรื่องใด</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน แต่ละกลุ่มศึกษาใบ ความรู้ “กาพย์ยานี ๑๑” ๒. นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดสรุปลักษณะของกาพย์ยานี ๑๑ จากนั้นนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนยกตัวอย่างคำประพันธ์ที่แต่งด้วยกาพย์ยานี ๑๑</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบความรู้ “ ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล -</p>
--	--	---

ใบความรู้ “กาพย์ยานี ๑๑”

ลักษณะคำประพันธ์

กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน แต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี ๑๑ ลักษณะบังคับของกาพย์มีดังนี้

๑. กาพย์ยานี ๑๑ หนึ่งบทมี ๒ บาท คือ บาทเอกและบาทโท บาทหนึ่งมี ๒ วรรค วรรคหน้ามี ๕ คำ วรรคหลังมี ๖ คำ รวมบาทละ ๑๑ คำ (อาจเกินบ้างได้แต่ต้องเป็นคำสระเสียงสั้น)
๒. จำนวนคำ และสัมผัสบังคับเหมือนกลอนสุภาพ (ดังภาพฉันทลักษณ์ด้านล่าง)
๓. สุตท้ายของวรรคแรกสัมผัสกับคำที่ ๓ ของวรรคที่ ๒ (อาจเลื่อนมาสัมผัสกับคำที่ ๑ หรือคำที่ ๒ ก็ได้), คำสุตท้ายของวรรคที่ ๒ สัมผัสกับคำสุตท้ายของวรรคที่ ๓ คำสุตท้ายของวรรคที่ ๓ และสัมผัสหรือไม่สัมผัสกับคำสุตท้ายในวรรคที่ ๔ ก็ได้, สัมผัสระหว่างบทคือคำสุตท้ายของบทต้นสัมผัสกับคำสุตท้ายของวรรคที่ ๒ ของบทถัดไป

แผนผังฉันทลักษณ์

ตัวอย่างกาพย์ยานี ๑๑

มี <u>ส</u> มัน <u>แ</u> ง <u>แ</u> ก <u>ว</u> <u>ต</u> <u>า</u>	ท <u>อ</u> ม <u>ย</u> ี <u>ห</u> ร <u>า</u> ร <u>ส</u> ร <u>อ</u> น <u>แ</u> ร <u>ง</u>
ช <u>า</u> ย <u>ไ</u> ด <u>ไ</u> ด <u>ก</u> ล <u>ิ</u> น <u>แ</u> ง	ร <u>แ</u> ง <u>อ</u> ย <u>า</u> ก <u>ใ</u> ห <u>เ</u> ฝ <u>ใ</u> น <u>ห</u> <u>า</u>
ย <u>า</u> ใ <u>ห</u> ย <u>ุ</u> ใ <u>ส</u> เ <u>ส</u> าร <u>พ</u> <u>ิ</u> <u>ด</u>	ว <u>า</u> ง <u>จ</u> าน <u>จ</u> ั <u>ด</u> ห <u>ล</u> าย <u>ห</u> ล <u>ือ</u> <u>ต</u> <u>ร</u> <u>า</u>
ร <u>ส</u> ดี <u>ด</u> ว <u>ั</u> ย <u>น</u> ้ำ <u>ป</u> <u>ล</u> <u>า</u>	ญ <u>ุ</u> ป <u>ุ</u> น <u>ล</u> ้า <u>ย</u> ้า <u>ว</u> น <u>ใ</u> จ

(กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน, พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

แถบคำประพันธ์

ไต่ปลาเสแสสร้างว่า	ดูจวจากระบิตกระบวน
ไบโสคบอกโสครวญ	ให้พีไคร่าเจ้าดวงใจ
ผักโถมซื้อเพราะพร้อม	เป็นโถมน้องฤโถมไหน
ผักหวานชานทรวงใน	ใคร่ครวญรักผักหวานนาง

(ภาพย์เห็นเครื่องควหวาน)

เฉลยคำตอบ

ไต่ปลาเสแสสร้างว่า	ดูจวจากระบิตกระบวน
ไบโสคบอกโสครวญ	ให้พีไคร่าเจ้าดวงใจ
ผักโถมซื้อเพราะพร้อม	เป็นโถมน้องฤโถมไหน
ผักหวานชานทรวงใน	ใคร่ครวญรักผักหวานนาง

ใบความรู้ “สัมผัสในบทร้อยกรอง”

สัมผัส หมายถึง

ลักษณะคำบังคับที่ใช้ในคำคล้องจอง มี ๔ ชนิด คือ

๑. สัมผัสสระ

คือ คำที่ใช้สระคล้องจองเป็นเสียงเดียวกัน และถ้ามีตัวสะกดมาตราเดียวกัน เช่น

สระอา	มา - จา - ฝา - หา - ป่า
สระโอะ	จน - คน - ฝน - หน - ปัน
สระอา	กราย - ชาย - ลาย - หาย - อาย
สระอี	มี - ฝี่ - สี่ - ชี - ลี

๒. สัมผัสพยัญชนะหรือสัมผัสอักษร

คือ คำที่ใช้พยัญชนะต้นตัวเดียวหรือเสียงเดียวกัน เช่น

ก	กอด	กั้น	กีด	กูด
ค	คน	คั้น	คาย	คุม
ส	สั้น	สูบ	สับ	สาย
อ	อิม	อัน	อัน	อ้าย

๓. สัมผัสนอก

คือ สัมผัสบังคับของบทร้อยกรองทุกชนิด ใช้แต่สัมผัสสระ ไม่ใช้สัมผัสอักษร เช่น

ไต่ปลาเสแสร้ง <u>ว่า</u>	ดูจากรากระปิดกระ <u>บวน</u>
ใบโคกบอกโคก <u>ครวญ</u>	ให้พี่เคร่าเจ้าดวง <u>ใจ</u>
ผักโคมชื่อเพราะ <u>พริ่อง</u>	เป็นโคม <u>น้อง</u> ฤโคม <u>ไหน</u>
ผักหวานชานทรง <u>ใน</u>	ใคร่ครวญรักผักหวานนาง
	(กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน)

๔. สัมผัสใน

คือ คำที่มีเสียงสระหรือเสียงพยัญชนะคล้องจองในวรรคเดียวกัน เช่น

หมู <u>แถม</u> แหลมเลิศรส	พร้อมพริกสดใบทองกลาง
พิศท้อเห็น <u>ราง</u> ซาง	ห่างท้อ <u>หวาน</u> ป่วนใจโยย
ก้อย <u>กุ่ม</u> ประทุษ	วางถึง <u>ลั่น</u> ดินแดโดย
รสทิพย์ <u>หทัย</u> มาโปรย	ฤจะ <u>เปรียบ</u> เทียบทันขวัญ
	(กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน)

ใบงาน
“การแต่งกายพิธี ๑๑”

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งกายพิธี ๑๑ ตามหัวข้อที่นักเรียนสนใจ จำนวน ๑ บท โดยในกายพิธี
ที่แต่งนั้น ต้องมีคำประสม คำซ้อน หรือคำซ้ำอย่างใดอย่างหนึ่งด้วย

หัวข้อที่สนใจ

.....
.....

คำศัพท์สำคัญที่ใช้

.....
.....
.....

กายพิธี ๑๑

เรื่อง

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รัฐเลิศรศรสบสำรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด วรรณคดีไทยประกอบด้วยคุณค่าที่ผู้อ่านควร ต้องศึกษา ทั้งคุณค่าด้านวรรณศิลป์ อารมณ์ และสังคมและวัฒนธรรม</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกหลักการวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี วรรณกรรมได้ ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์คุณค่าของวรรณคดีได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้อ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง วิเคราะห์ศิลป์ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p> <p>ขั้นนำ ๑. นักเรียนฟังบทเห่ กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน (ครูอาจเปิด วิดีโอ หรือครูเป็นผู้ท่องบทเห่) แล้วแสดงความคิดเห็นว่า เมื่อได้ฟังแล้ว นักเรียนรู้สึกอย่างไร เพราะเหตุใดจึงรู้สึกเช่นนั้น</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน แต่ละกลุ่มศึกษา ใบความรู้ “การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดีกาพย์เห่ชม เครื่องคาวหวาน” จากนั้นแต่ละกลุ่มทำใบงาน “การวิเคราะห์ คุณค่าวรรณคดีกาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน” ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการทำใบงานหน้าชั้นเรียน โดยเพื่อน ๆ ช่วยกันแสดงความคิดเห็น</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนช่วยกันสรุปหลักการวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดีวรรณกรรม</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน” ๒. ใบงาน “การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “วิเคราะห์คุณค่า ด้านวรรณศิลป์ และด้านสังคม”</p> <p>การวัดและประเมินผล</p>
---	---	--

ใบความรู้

“การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดีกาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน”

เมื่อนึกถึงอาหารไทยในวรรณคดี คนทั้งหลายมักนึกถึงกาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ซึ่งกล่าวถึงอาหารนานาชนิด โดยพรรณนาอาหารเหล่านั้นให้มีรูปลักษณะ สีกลิ่น รสชาติ ตลอดจนมีกลิ่นหอมชวนให้ลิ้มลอง วรรณคดีเรื่องนี้จึงเป็นที่นิยมนำมากล่าวอ้างในตำราอาหารของไทย อีกทั้งอาหารไทยโบราณหลายชนิดยังมีผู้นำมารื้อฟื้นฝึกปรุงกันใหม่ เพราะมีชื่อเป็นที่รู้จักจากวรรณคดีเรื่องนี้ด้วย

๑. คุณค่าด้านวรรณศิลป์ คือ การพิจารณาถ้อยคำสำนวนที่ใช้ว่ามีความงาม ไพเราะจับใจอย่างไร เช่น การเล่นคำ เล่นเสียง การใช้ภาพพจน์

๒. คุณค่าด้านอารมณ์ คือ การอ่านหนังสือทำให้อารมณ์เบิกบาน เพลิดเพลิน สนุกสนาน วรรณคดีและวรรณกรรมบางเรื่องทำให้อ่านเกิดอารมณ์สะเทือนใจ มีความสุข ความทุกข์ ไปตามบทประพันธ์นั้น ๆ

ตัวอย่างการเล่นเสียงวรรณยุกต์และเสียงพยัญชนะ

เห็นหุ่มหุ่มทรวงเศร้า	หุ่มหุ่มเร้าคือไฟพอน
เจ็บไกลใจอาวรณ์	ร้อนหุ่มหุ่มกลุ่มกลางทรวง

การเล่นเสียงวรรณยุกต์ในคำว่า “หุ่ม” “หุ่ม” “หุ่ม” และเสียงพยัญชนะในคำว่า “ร้อน” “หุ่ม” “หุ่ม” โดยเฉพาะคำว่า “หุ่มทรวงเศร้า” “หุ่มหุ่มเร้า” และ “กลุ่มกลางทรวง” ซึ่งบ่งบอกอารมณ์ทุกซอกอย่างหนักหน่วงของกวี

ตัวอย่างการใช้สำนวนความเปรียบ บ่งบอกความพิเศษของอาหารแต่ละอย่างได้ชัดเจน โดยมีนัยประหวัดถึงนางที่รักตามขนบของวรรณคดีไทยด้วย เช่น

ขนมจีบเจ้าจีบห่อ	งามสมส่อประพิมพาย
นิกน่องนุ่งจีบถวย	ชายพกจีบกลีบแนบเนียน

กวีพรรณนาว่าการห่อขนมจีบนั้นสวยงามและประณีตเหมือนการจับจีบผ้าถุงของนาง นอกจากใช้ความเปรียบแบบอุปมาว่าสิ่งหนึ่งเหมือนสิ่งหนึ่งแล้ว ยังเล่นคำว่า “จีบ” ในคำว่า “ขนมจีบ” กับ “ชายพกจีบ” ด้วย จึงทำให้บทพรรณานี้ทั้งไพเราะและคมคาย

๓. คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม หมายถึง วิถีชีวิตของคนในสังคมเกี่ยวกับความเป็นอยู่ ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี

ภาพสะท้อนวัฒนธรรมอาหารการกิน

ในบทเห่ชมเครื่องคาว ผู้อ่านจะได้รู้จักอาหารหลากหลายชนิด ซึ่งเป็นที่นิยมในสมัยรัชกาลที่ ๒ บางชนิดยังเป็นอาหารที่เราานิยมและรู้จักกันดีในปัจจุบัน เช่น มัสมั่น หมูแฉม ก้อยกุ้ง แกงคั่ว เป็นต้น อาหารไทยเป็นทั้งประณีตศิลป์และวิจิตรศิลป์ คนไทยได้ชื่อว่าเป็นเลิศในเรื่องฝีมือในการปรุงอาหาร นอกจากอาหารจะอร่อยแล้ว ยังมีการตกแต่งอย่างวิจิตรเพื่อให้นำรับประทานทั้งรูปลักษณะและสีกลิ่นด้วย

ใบงาน
“วิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์และด้านสังคม”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกภาพยนตร์ยี่ ๑๑ ในภาพยนตร์เรื่องควหาวน จำนวน ๑ บท แล้ววิเคราะห์
คุณค่าจากบทที่เลือก

คุณค่าด้านวรรณศิลป์

.....
.....
.....

คุณค่าด้านอารมณ์

.....
.....
.....

คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม

.....
.....
.....

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รู้เลิศศรศรบสำรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง วิวัฒนาการศิลป์ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด กายปะแทมเครื่องคาวหวาน กวีพรรณนาสะท้อนถึงฝีมือการปรุงอาหารอย่างหาที่เปรียบได้ยาก ซึ่งนอกจากแสดงว่าผู้ปรุงจะมีมือเป็นเลิศในการทำอาหารแล้ว ผู้แต่งก็มีฝีมือในการพรรณนาให้ได้อรรถรสเป็นอย่างดี</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุอาหารที่ปรากฏในกาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวานได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ ๑. วิเคราะห์อาหารในท้องถิ่นของตนเองได้ ๒. เปรียบเทียบอาหารจากวรรณคดีท้องถิ่นของตนเองได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นนำ นักเรียนทบทวนคุณค่าด้านวรรณศิลป์ ด้านอารมณ์ และด้านสังคมและวัฒนธรรม จากวรรณคดีเรื่องกาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนช่วยกันบ่งชี้อาหารคาว จากบทอ่าน “กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน”</p> <p>คำตอบ มีทั้งหมด ๑๗ ชนิด คือ แกงส้มมัน ยาใหญ่ ตับเหล็กลาวก หมูแฉม แกงอ่อม ก้อยกุ้ง แกงเทพ ขนมน้ำยา แกงขมิ้น ข้าวหุง แกงคั่วสมมุติ ปลา เนื้อ ถั่วฝักยาว รังนกหนึ่งไตปลา และแสรวัว)</p> <p>๒. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๕ คน แต่ละกลุ่มวิเคราะห์ตามประเด็นต่อไปนี้โดยทำเป็นแผนภาพความคิด</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาหารคาวทั้ง ๑๗ ชนิด นักเรียนรู้จักกี่ชนิด - อาหารในวรรณคดีกาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน มีความเหมือนหรือแตกต่างกับอาหารที่มีในท้องถิ่นของนักเรียน (เปรียบเทียบวรรณกรรมกวีในปัจจุบันของแต่ละที่) <p>ให้ระบุเหตุผล ว่าถ้าเหมือน เหมือนอย่างไร และถ้าแตกต่างแตกต่างอย่างไร จากนั้นออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ บทอ่าน “กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน แผนผังมโนทัศน์</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รัฐเลิศศครบส่ารับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง วิวรรณศิลป์ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นจากที่นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอ ว่าสะท้อนวัฒนธรรมด้านอาหารอย่างไรบ้าง</p> <p>แนวคำตอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาหารบางชนิดในวรรณคดี มีอยู่จริงในท้องถิ่นตน - เคยได้ยินแต่ชื่อ แต่ท้องถิ่นตนเองไม่มี - อาหารในวรรณคดีบางอย่างเหมือนท้องถิ่นตนเอง - อาหารในวรรณคดีบางอย่างต่างจากท้องถิ่นตนเอง <p>ฯลฯ</p>	

บทอ่าน
“ภาพย์เห็นชมเครื่องควาหวาน”

แกงไก่มีสมันเนื้อ
หอมยี่ห้าร่ารส
ชายใดบริโภคนก
แรงอยากยอหัตถ์ซ้อน

มีสมันแกงแก้วตา
ชายใดได้กลิ่นแกง
ยำใหญ่ใส่สารพัด
รสดีด้วยน้ำปลา
ดับเหล็กกลวกหล่อนต้ม
โอชาจะหาไหน
หมูแฉะแลมเลิศรส
พิศห่อเห็นรางข้าง
ก้อยกึ่งปรุงประทีน
รสทิพย์หยิบมาโปรย
เทพีพื้นเนื้อห้อง
นำชดรสครามครัน
ความรักยกเปลี่ยนท่า
กล่อมกล่อมเกลี้ยงกลม
ข้าวหุงปรุงอย่างเทศ
ใครหุงปรุงไม่เป็น
เหลือรู้หมูป่าต้ม
รอยแจ้งแห่งความขำ
ข้าข้าพลาเนื้อสด
คิดความยามถนอม
ล่าเพียงคิดเพียงน้อง
ลดหลั่นชั้นชอบกล
เห็นห่มรุ่มทรวงเศร้า
เจ็บไกลใจอารมณ์
รังนกนึ่งน่าชด
นกพรากจากรังรวง
ไตปลาเสแสร้งว่า
ไบศอกบอกศอกครวญ
ผักโหมซื้อเพราะพร้อม
ผักหวานชานทรวงใน

นพคุณ พี่เอ๋ย
เฉียบร้อน
พิศวาส หวังนา
อกให้หวานแสดงๆ

หอมยี่ห้าร่ารสแรง
แรงอยากให้ไฟฝนหา
วางจานจัดหลายเหลือตรา
ญี่ปุ่นล้ำย่ายวนใจ
เจื่อน้ำส้มโรยพริกไทย
ไม่มีเทียบเปรียบมือนาง
พร้อมพริกสดใบทองกลาง
ห่างห่อหวานป่วนใจโหย
วางถึงลิ้นดินแดโดย
ฤจะเปรียบเทียบทันขวัญ
เป็นมันย่องล่องลอยมัน
ของสวรรค์เสวยรมย์
ทำน้ำยาอย่างแกงชม
ชมไม่วายคลับคล้ายเห็น
รสพิเศษใส่ลูกเอ็น
เช่นเชิงมิตรประดิษฐ์ทำ
แกงคั่วส้มใส่ระกำ
ข้าทรวงเศร้าเจ้าตราครดอม
ฟังปรากฏรสหื่นหอม
สนิทเนื้อเจือเสาวคนธ์
นอนเตียงทองท่าเมืองบน
ยลอยากนิทรคิดแนบนอน
รุ่มรุ่มเร้าคือไฟพอน
ร้อนรุ่มรุ่มกุ่มกลางทรวง
โอชารสกว่าทั้งปวง
เหมือนเรียมร้างห่างห้องหวาน
ดูจวาจากระบิดกระบวน
ให้พี่เศร้าเจ้าดวงใจ
เป็นโหมน้องฤโหมไหน
ใคร่ครวญรักผักหวานนางๆ

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๓๖ - ๑๓๗

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย รู้เลิศรศครบสำรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ท่องถิ่นสื่อสาร (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การเขียนแนะนำ เป็นการเขียนบรรยายประเภทหนึ่งที่มีการบรรยายถึงลักษณะสภาพแวดล้อมและรายละเอียดต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ ที่จะแนะนำ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้นแก่ผู้อ่าน</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุหลักการเขียนแนะนำได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนแนะนำได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>ชั้นนำ นักเรียนสนทนากันเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนประทับใจ เช่น สถานที่ท่องเที่ยว อาหาร เป็นต้น</p> <p>ขั้นสอน นักเรียนจับคู่กับเพื่อนศึกษาใบความรู้ “การเขียนแนะนำ” จากนั้นสรุปความรู้ที่ได้ศึกษา และนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้จากการเรียนรู้ในวันนี้ และแสดงความคิดเห็นประเด็น “นักเรียนจะมีวิธีการเขียนเพื่อสื่อสารอย่างไรในการแนะนำสิ่งต่าง ๆ” เพื่อนำไปสู่การวางแผนการเขียนในช่วงต่อไป</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบความรู้ “การเขียนแนะนำ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>

ใบความรู้ “การเขียนแนะนำ”

ความหมายของการเขียนแนะนำ

การเขียนบรรยายประเภทหนึ่งที่มีการบรรยายถึงลักษณะ รูปทรง สภาพแวดล้อม และรายละเอียดต่าง ๆ ของสิ่งที่ต้องการแนะนำ เพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้อ่าน เช่นหากเป็นสถานที่ท่องเที่ยว การเขียนแนะนำสถานที่ จะมีการบรรยายถึงสถานที่ในลักษณะที่เป็นการชักชวนให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้น ๆ ด้วย

จุดมุ่งหมายของการเขียนแนะนำ

การเขียนแนะนำสามารถแสดงความคิดเห็นได้หลายรูปแบบ เป็นการเขียนเล่าข้อเท็จจริง หรือรายละเอียดของสิ่งนั้น ๆ

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รัฐเลิศศรสบสำรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ท้องถิ่นสี่อสาร (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การเขียนแนะนำ เป็นการเขียนบรรยายประเภทหนึ่งที่มีการบรรยายถึงลักษณะสภาพแวดล้อมและรายละเอียดต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ ที่จะแนะนำ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้นแก่ผู้อ่าน</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุหลักการเขียนแนะนำได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนแนะนำได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>ขั้นนำ นักเรียนสนทนากลับกับการวิจารณ์แผนแนะนำ ขั้นสอน ๑. แบ่งนักเรียนเป็น ๕ กลุ่ม แต่ละกลุ่มวางแผนการนำเสนอ “เมนูสุดฮิต” โดยแต่ละกลุ่มเลือกเมนูอาหารที่ตนสนใจ กลุ่มละ ๑ ชนิด แบ่งเป็นอาหารคาว หวาน และเครื่องดื่มที่สามารถทำได้ง่าย ใช้เวลาในการทำไม่นาน เช่น ข้าวไข่เจียว แซนวิช คุกกี้ ขนมปัง กล้วยทอด เป็นต้น ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอชื่ออาหารของตนเอง โดยไม่ให้ซ้ำกับเพื่อน จากนั้นวางแผนโดยให้มีการนำเสนอ “เมนูสุดฮิต” ในชั่วโมงต่อไป ๓. การนำเสนอให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และวัตถุดิบมาประกอบการทำ “เมนูสุดฮิต” โดยแบ่งพื้นที่ (ร้าน) ให้แต่ละกลุ่มได้ประกอบอาหาร และมีการจัดทำรายละเอียดการแนะนำอาหารของพื้นที่ (ร้านของตนเอง) เช่น ชื่อร้าน ชื่ออาหาร วิธีการทำ ประโยชน์ของอาหาร เป็นต้น โดยเขียนและตกแต่งให้สวยงาม ๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอในชั่วโมงต่อไป ขั้นสรุป นักเรียนสรุปรายการอาหาร และวางแผนเตรียมการสำหรับชั่วโมงต่อไป</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ -</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การนำเสนอผลงาน “เมนูสุดฮิต”</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รู้เลิศรสครบสำรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การเขียนแนะนำ เป็นการเขียนบรรยายประเภทหนึ่งที่มีการบรรยายถึงลักษณะสภาพแวดล้อมและรายละเอียดต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ ที่จะแนะนำ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้นแก่ผู้อ่าน</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุหลักการเขียนแนะนำได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนแนะนำได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>ขั้นนำ นักเรียนเตรียมจัดพื้นที่ (ร้าน) ของตนเอง</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนประกอบอาหารตามที่ตนเองนำมา ๒. เมื่อนักเรียนทุกกลุ่มทำอาหาร และตกแต่งร้านเสร็จให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนี้เรียนพูดแนะนำร้านและรายการอาหารของร้านตนเอง กลุ่มละ ๓ - ๕ นาที (หรือตามที่ครูผู้สอนเห็นตามความเหมาะสม) เมื่อนักเรียนทุกกลุ่มนำเสนอจบ นักเรียนกลุ่มอื่นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอของกลุ่มเพื่อน ๓. นักเรียนร่วมปรับปรุงร้านอาหารจาก “เมนูสุดฮิต”</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรม “เมนูสุดฮิต”</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง เรื่อง ท้องถิ่นสื่อสาร (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p> <p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ แบบทดสอบประจำหน่วย</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำแบบทดสอบประจำหน่วย</p> <p>การวัดและประเมินผล การนำเสนอผลงาน</p>
--	---	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รู้เลิศสรบสำรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ท้องถิ่นสื่อสาร (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การพูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ เป็นการพูดเพื่อแสดงความรู้สึกหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูอย่างสร้างสรรค์ มีเหตุผล มีความสอดคล้องกับเรื่องที่พูด</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุมารยาทในการพูดแสดงความคิดเห็นได้ ด้านทักษะและกระบวนการ พูดแสดงความคิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การสื่อสาร</p>	<p>ชั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นของเพื่อน ๆ จากการปฏิบัติกิจกรรม “เมนูสุดฮิต” ในชั่วโมงที่แล้ว</p> <p>ชั้นสอน นักเรียนร่วมกันอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้ - นักเรียนคิดว่ามารยาทในการแสดงความคิดเห็นสำคัญอย่างไร</p> <p>แนวคำตอบ หากบุคคลแสดงความคิดเห็นอย่างไร มีมารยาทจะเป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ลดความขัดแย้ง และยอมทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข</p> <p>- นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างมารยาทในการแสดงความคิดเห็น และทำเป็นแผนภาพความคิดของห้องเรียน</p> <p>แนวคำตอบ - ข้อมูลที่นำมาใช้ประกอบความคิดต้องเป็นเรื่องจริง - ใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวล หนักแน่น - ใช้กริยาท่าทางที่สุภาพ - ไม่พูดเพื่อเอาชนะ - เป็นผู้ฟังที่ดี</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ - ภาระงาน/ชิ้นงาน แบบทดสอบประจำหน่วย การวัดและประเมินผล แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย รู้เลิศรสครบสำรับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ท้องถิ่นสื่อสาร (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>ขั้นสรุป นักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วย</p>		

แบบทดสอบประจำหน่วย
“รู้เลิศรสครบสำหรับ”

๑. คำประสม มีหลักสำคัญในการสร้างคำอย่างไร

ตอบ

.....

.....

๒. อธิบายลักษณะคำประพันธ์ที่ผู้ประพันธ์ใช้ในกาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน

ตอบ

.....

.....

๓. อาหารคาว อาหารหวานจากเรื่องกาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน สะท้อนถึงวัฒนธรรมได้อย่างไร

ตอบ

.....

.....

๔. คุณค่าทางด้านวรรณศิลป์จากเรื่องกาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน มีอย่างไรบ้าง

ตอบ

.....

.....

๕. นักเรียนสามารถนำแนวคิดจากเรื่องกาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวานไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง

ตอบ

.....

.....

เฉลยแบบทดสอบประจำหน่วย

“รู้เลิศรสครบสำหรับ”

๑. คำประสม มีหลักสำคัญในการสร้างคำอย่างไร
ตอบ คำที่เกิดจากการประกอบคำมูลที่มีความหมายต่างกัน หรือไม่ได้สัมพันธ์กันตั้งแต่สองคำขึ้นไป และมีความหมายใหม่ ซึ่งใกล้เคียงกับความหมายของคำมูลเดิม
๒. อธิบายลักษณะคำประพันธ์ที่ผู้ประพันธ์ใช้ในกาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน
ตอบ กาพย์ยานี ๑ บทมี ๒ บาท คือ บาทเอก และ บาทโท
๑ บาท มี ๒ วรรค คือ วรรคหน้า มี ๕ คำ วรรคหลังมี ๖ คำ คล้องจองหรือสัมผัส
๑. คำสุดท้ายของวรรคแรกบาทเอกสัมผัสกับคำที่ ๓ วรรคหลังของบาทเดียวกัน
๒. คำสุดท้ายของบาทเอกสัมผัสกับคำสุดท้ายวรรคแรกบาทโท
๓. คำสุดท้ายบทแรกสัมผัสกับคำสุดท้ายบาทเอกของบทต่อไป
๓. อาหารคาว อาหารหวานจากเรื่องกาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน สะท้อนถึงวัฒนธรรมได้อย่างไร
ตอบ ลักษณะการปรุงอาหาร และความเป็นอยู่คนไทยในด้านการปฏิบัติตนของหญิงสาวในสมัยนั้น
๔. คุณค่าทางด้านวรรณศิลป์จากเรื่องกาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน มีอย่างไรบ้าง
ตอบ คุณค่าทางวรรณศิลป์ กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวานมีความไพเราะจากการสรรคำและการเล่นเสียง มีสัมผัสในแพรวพราว พรรณนาความได้ละเอียด วางคำได้จังหวะ การเล่นเสียงวรรณยุกต์ในคำว่า “หุ่ม” “รุ่ม” “รุ่ม” และเสียงพยัญชนะในคำว่า “ร้อน” “รุ่ม” “รุ่ม” ซึ่งนอกจากจะฟังไพเราะแล้ว ยังสื่อความรู้สึกได้อย่างชัดเจนการใช้ความเปรียบได้คมคาย ใช้โวหารภาพพจน์หลายอย่าง เช่น อุปมา อุปลักษณ์ อติพจน์ (การกล่าวเกินจริง) ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพวรรณคดีเรื่องนี้เข้าข่ายวรรณคดีบริสุทธิ์ เพราะมุ่งเน้นความงดงามเชิงวรรณศิลป์ยิ่งกว่าอย่างอื่น นับเป็นวรรณคดีที่ถ่ายทอดอารมณ์ ของกวีได้อย่างดียิ่ง
๕. นักเรียนสามารถนำแนวคิดจากเรื่องกาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวานไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง
ตอบ ๑. ได้รับรู้ถึงความเป็นกุลสตรีของแม่บ้านไทยสมัยก่อนในเรื่องฝีมือการปรุงอาหาร
๒. สะท้อนให้เห็นถึงศิลปะการกินอยู่ของคนไทยในราชสำนัก ว่ามีความประณีตบรรจงพิถีพิถันแค่ไหน
๓. สะท้อนให้เห็นสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในสมัยก่อน

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖
“สรรพปัญญาล้ำฝีมือ”

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพนามปัญญาล้ำฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ภาษาพูดและภาษาเขียน เป็นสิ่งที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการใช้ต้องเลือกใช้ตามสถานการณ์และบริบท ภาษาพูดเป็นภาษาที่ใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ ไม่เคร่งครัดด้านกฎเกณฑ์ ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาทางการต้องใช้ให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ การศึกษาในเรื่องภาษาพูดและภาษาเขียน ช่วยให้สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน ด้านทักษะและกระบวนการ ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้อย่างเหมาะสม ด้านคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การคิด</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วิเคราะห์ภาษา (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ชี้แนะ นักเรียนอ่านแถบประโยคต่อไปนี้ แล้วแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาที่ใช้</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-bottom: 5px;">๑. รุ่ง ชื่นไปหาเค้ที่บ้านกันดีกว่า</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;">๒. ร้อย่างนี้ฉันไปหาเขาที่บ้านเสียดีกว่า</div> <p>ชั้นสอน นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ คน แต่ละกลุ่ม ศึกษาใบความรู้ “ภาษาพูด ภาษาเขียน” จากนั้นออกมาสืบค้นความรู้ที่ศึกษาหน้าชั้นเรียน</p> <p>ชั้นสรุป นักเรียนช่วยกันสรุปว่าในประเด็นภาษาพูดและภาษาเขียนมีการใช้ที่แตกต่างกันอย่างไร</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ๑. ห้องสมุด ๒. ใบความรู้</p> <p>สื่อ ๑. แถบประโยค ๒. ใบความรู้ “ภาษาพูด ภาษาเขียน”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>
--	--	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาลำฟ้ามีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วิเคราะห์ภาษา (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>๒. การสื่อสาร</p>		

แถบประโยค

๑. รู้จึ๋น ฌึ๋นไปหาเค้าที่บ้านกันตึกกว่า

๒. รู้จึ๋นอย่างนี้ฉันไปหาเข้าที่บ้านเสียดึกกว่า

ใบความรู้ “ภาษาพูด ภาษาเขียน”

ภาษาพูด - ภาษาเขียน

ภาษาพูด และ **ภาษาเขียน** เป็นคำที่ใช้เรียกระดับของภาษา มิได้มีความหมายตรงตามตัวอักษรว่า ภาษาที่ใช้สำหรับพูด และภาษาที่ใช้สำหรับเขียน ภาษาพูด หมายถึง ภาษาระดับลำลองหรือภาษาระดับไม่เป็นทางการ ส่วนภาษาเขียน หมายถึง ภาษาระดับแบบแผนหรือภาษาระดับทางการ ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนสามารถใช้สื่อสารโดยวิธีพูดหรือโดยวิธีเขียนก็ได้ กล่าวคือ เราอาจพูดเป็นภาษาเขียน หรือเขียนเป็นภาษาพูดก็ได้ เช่น

ข้อความว่า *แต่ละบ้านควรทำบัญชีให้รู้ว่าเดือนนี้ มีรายรับและรายจ่ายเท่าไร* เป็นภาษาพูด

ข้อความเดียวกันนี้ ถ้าเป็นภาษาเขียนจะใช้ว่า *แต่ละครอบครัวควรทำบัญชีให้รู้ว่า แต่ละเดือนมีรายรับและรายจ่ายเท่าไร* ข้อความนี้อาจใช้พูดหรือใช้เขียนก็ได้

ตามปรกติ เมื่อคนเราพูด มักใช้ภาษาที่เป็นทางการน้อยกว่าเมื่อเราเขียนภาษาพูด แม้จะไม่ใช่ทางการนัก แต่ก็สร้างความรู้สึกร่วมกันเองแก่ผู้อ่านหรือผู้ฟัง ส่วนภาษาเขียนมีลักษณะเป็นทางการ จริงจัง และสร้างความรู้สึกร่วมกันแก่ผู้อ่านหรือผู้ฟัง ดังนั้น การจะเลือกใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียนผู้ใช้ภาษาต้องพิจารณาสถานการณ์ ความประสงค์ของผู้ใช้ภาษา สถานภาพและระดับความสัมพันธ์กับผู้อ่านหรือผู้ฟังเป็นสำคัญ เมื่อพูดกับเพื่อน พูดกับพ่อแม่ เขียนบันทึกในไดอารี่ เขียนข้อความสั้น ๆ ฝากให้พี่ ควรใช้ภาษาพูด แต่ถ้าพูดรายงานหน้าชั้นเรียน พูดในที่ประชุม กล่าวสุนทรพจน์ พูดสัมภาษณ์เมื่อสมัครงานหรือเรียนต่อ เขียนจดหมายถึงผู้ใหญ่ เขียนข้อความสั้น ๆ ถึงครู ควรใช้ภาษาเขียน

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพนามปัญญาล้ำฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ภาษาพูดและภาษาเขียน เป็นสิ่งที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการใช้ต้องเลือกใช้ตามสถานการณ์และบริบท ภาษาพูดเป็นการใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ ไม่เคร่งครัดด้านกฎเกณฑ์ ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาทางการต้องใช้ให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ การศึกษาในเรื่องภาษาพูดและภาษาเขียน ช่วยให้สามารถเลือกใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุนามแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน ด้านทักษะและกระบวนการ ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้อย่างเหมาะสม ด้านคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การคิด ๒. การสื่อสาร</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง วิเคราะห์ภาษา (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเล่นเกม “สิ่งนี้เรียกว่าอะไรให้สุภาพ” โดยนักเรียนทายคำตอบจากบัตรเกม จากนั้นอภิปรายร่วมกันว่า เพราะเหตุใดของบางอย่างจึงมีคำเรียกต่าง ๆ แตกต่างกัน แนวคำถาม ของบางอย่างมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันเพื่อใช้ในโอกาสที่ต่างกัน เช่น ในโอกาสเป็นกันเอง หรือในโอกาสที่แตกต่างกัน) ขั้นสอน ๑. นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้ - ยกตัวอย่างคำที่วัยรุ่นนิยมพูดกันในชีวิตประจำวัน เช่น มโนดัง ฟิน เป็นต้น - นักเรียนเคยใช้หรือเคยได้ยินคำเหล่านี้หรือไม่ - นักเรียนคิดว่าคำเหล่านี้เป็นคำในภาษาพูดหรือภาษาเขียน ๒. นักเรียนช่วยกันเปลี่ยนคำที่ยกตัวอย่างให้เป็นภาษาเขียน เช่น จินตนาการ แทนคลับ มีความสุข เป็นต้น ๓. นักเรียนจับคู่กับเพื่อนศึกษาใบความรู้ “ภาษาพูด ภาษาเขียน” จากนั้นสรุปความรู้</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. เกม “สิ่งนี้เรียกว่าอะไรให้สุภาพ” ๒. ใบความรู้ “ภาษาพูด ภาษาเขียน”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล -</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ชื่อหน่วยสรรพนามบุรุษที่ ๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง วิเคราะห์ภาษา (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p> <p>๔. นักเรียนเล่นเกม “ช่วย ขว ซ้าย” โดยมีวิธีการเล่น ดังนี้ ๑) นักเรียนทุกคนออกมายืนหน้าห้อง และฟังข้อความที่ครูพูด ว่าเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน หากนักเรียนคิดว่า เป็นภาษาพูดให้ เลือก ยืนทางด้านซ้าย แต่ถ้าเป็นภาษาเขียน ให้เลือกยืนทางด้าน ขวา</p> <p>ข้อความที่ครูพูด</p> <ul style="list-style-type: none"> - “ข้อสอบในวันนี้น่ากลัว ๆ เธอทำได้ใช่ไหม” (ภาษาพูด) - “เธอรับประทานอาหารหรือยัง” (ภาษาเขียน) - “หนูขอความช่วยเหลือเพราะปวดหัวจัง” (ภาษาพูด) - “ส้มโละก็บาอะคะ” (ภาษาพูด) - “ดิฉันมีเหตุจำเป็น จึงขออนุญาตลาไปเป็นเวลา ๑ วัน” (ภาษาเขียน) - “เขาดูดีมากเชนนั่น จะไม่มีคู่ครองได้อย่างไร” (ภาษาเขียน) - “สมุดเล่มนี้สวยจัง” (ภาษาพูด) - “วันนี้ปวดท้องเลยขอกลับบ้านก่อน” (ภาษาพูด) - “ขอขอบคุณที่มองเห็นคุณค่าและสนับสนุนให้ดิฉันเป็นหัวหน้า กลุ่ม” (ภาษาเขียน) - “อย่าหัวร้อน ลุงตั้งใจเย็น ๆ” (ภาษาพูด) 	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
---	--	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ชื่อหน่วยสรรพนามคำที่มีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง วิเคราะห์ภาษา (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p> <p style="text-align: right;">เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
	<p>๕. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปจากเกม “ชาย ขวา ซ้าย” ว่าควรจะเลือกใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนในสถานการณ์ใดบ้าง</p> <p>แนวคำตอบ ภาษาพูดใช้กับเพื่อน เช่น พูดคุยเรื่องส่วนตัว เรื่องทำงาน ส่วนภาษาเขียนใช้กับเรื่องทางการ เช่น รายงานส่งครู คำตอบข้อสอบอัตนัย การเขียนเรียงความ</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะภาษาพูดและภาษาเขียน</p> <p>แนวคำตอบ ภาษาเขียนใช้คำภาษามาตรฐาน ภาษาพูดมักจะออกเสียงไม่ตรงกับภาษาเขียน ภาษาพูดสามารถแสดงอารมณ์ของผู้พูดได้ดีกว่าภาษาเขียน ภาษาพูดนิยมใช้คำช่วยพูดหรือคำลงท้าย</p>

เกม
“สิ่งนี้เรียกอย่างไรให้สุภาพ”

	<p>คุณแรง นางแรง</p> <p>นกแรง อีแรง</p>
	<p>รถเครื่อง มอเตอร์ไซด์</p> <p>จักรยานยนต์ จักรยานเครื่อง</p>

ใบความรู้ “ภาษาพูด ภาษาเขียน”

ในนิยาย เรื่องสั้น หรือนวนิยาย เมื่อตัวละครพูดคุยกัน ผู้แต่งมักใช้ภาษาพูด และอาจเขียนเลียนตามเสียงที่พูด เช่น เขียนว่า รุ่งรี่ ขึ้นไปหาเค้าที่บ้านชะติกว่า แทนที่จะเขียนว่า รุ่งอย่างนี้นั้นไปหาเขาที่บ้านเสียดีกว่า **ภาษาพูดมีข้อควรสังเกตดังนี้**

๑. เป็นภาษาที่ไม่ได้ตกแต่งเรียบเรียงขึ้นเป็นพิเศษ เช่น
 - ผมว่าตอนนี้ปู่ชั้กจะพูดมากไปสักหน่อย ภาษาที่ตกแต่งเรียบเรียงแล้ว อาจใช้ว่า *ผมคิดว่าตอนนี้ปู่ค่อนข้างจะพูดมากเกินไป*
 - ไม่ว่าผมจะทำอะไร จะไปไหนมาไหน ภาษาที่ตกแต่งเรียบเรียงแล้ว อาจใช้ว่า *ไม่ว่าผมจะทำอะไรหรือจะไปที่ไหน*
 - ปู่หันขวับมาทางผมทันทีแล้วส่งเสียงดังใส่ผม ภาษาที่ตกแต่งเรียบเรียงแล้วอาจใช้ว่า *ปู่หันมาทางผมทันทีแล้วพูดกับผมด้วยเสียงอันดัง*
 - นี่แหละครับเป็นตอนที่ผมไม่ชอบ ภาษาที่ตกแต่งเรียบเรียงแล้ว อาจใช้ว่า *คำพูดอย่างนี้ผมไม่ชอบครับ*
 - ผมละหมั่นไส้ไอ้เจ้าของปู่จริง ๆ ภาษาที่ตกแต่งเรียบเรียงแล้ว อาจใช้ว่า *ผมรู้สึกขวางหูขวางตาเจ้าไอ้ของปู่มากหรือผมไม่ชอบเจ้าไอ้ของปู่เลย*
 - ผมเป็นคนปั่นจักรยานนะครั้บมีปู่อ้อมไอ้เจ้านั่งซ้อนท้าย ภาษาที่ตกแต่งเรียบเรียงแล้ว อาจใช้ว่า *ผมเป็นคนขี่จักรยานให้ปู่อ้อมเจ้าไอ้เจ้านั่งซ้อนท้าย*

๒. สำนวนที่ใช้ในภาษาพูดบางสำนวน หรือบางส่วนของสำนวน อาจตัดทิ้งได้ หากเป็นภาษาเขียน เช่น คำหรือข้อความที่พิมพ์ด้วยตัวเอนต่อไปนี้

- ไม่ว่าผมจะทำอะไร จะไปไหนมาไหน ปู่เป็นต้องถามอยู่นั้นแล้วว่าจะไปไหน
- ผมออกจะรำคาญ ๆ อยู่
- ห้ามเอาเปลือกอะไรต่อมื่ออะไร ทิ้งในถังขยะ
- คนอย่างผมนะหรือจะเอาตัวไปเทียบกับไก่ ไปอิจฉาไก่ ไม่มีทางหรอกพ่อ

๓. คำและสำนวนที่ใช้ในภาษาพูดมักมีคำลงท้าย ซึ่งแสดงความรู้สึกเจตนาหรือทัศนคติบางประการ เช่น *นะ นะ ลี ละ* คำลงท้ายเหล่านี้จะไม่ปรากฏในภาษาเขียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาษาเขียนที่เป็นคำอธิบายหรือคำบรรยายทางวิชาการ

นอกจากนี้ ในภาษาไทยยังมีคำลงท้ายอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งแสดงความรู้สึกในภาษาพูด เช่น *ครั้บ ขวคะ ค่ะ จ๊ะ จั้ะ ฮะ* และคำลงท้ายอีกกลุ่มหนึ่งจัดเป็นคำไม่สุภาพ เช่น *ยะ ยะ วะ วะ ไว้ย* คำลงท้ายทั้ง ๒ กลุ่มนี้ก็ไม่ปรากฏในภาษาเขียนเช่นเดียวกัน

๔. ในภาษาพูด มีคำจำนวนหนึ่งมักออกเสียงไม่ตรงกับรูปเขียน ได้แก่ คำที่มีความหมายเป็นคำถาม เช่น

หรือ	ออกเสียงว่า	รี, เทรอ, เรอะ
อย่างไร	ออกเสียงว่า	ยังไง, ไง
เท่าไร	ออกเสียงว่า	เท่าไหร่
เมื่อไร	ออกเสียงว่า	เมื่อไหร่
ไหม	ออกเสียงว่า	มัย, มะ

ใบความรู้ “ภาษาพูด ภาษาเขียน” (ต่อ)

คำสรรพนามบางคำก็มักออกเสียงไม่ตรงกับรูปเขียน เช่น

ฉัน ออกเสียงว่า *ฉัน*

ผม ออกเสียงว่า *พื้ม*

เขา ออกเสียงว่า *เค้า*

ดิฉัน ออกเสียงว่า *ดิฉัน ดึ้น, เตี้ยน*

นอกจากนี้ยังมีคำบางคำที่มักออกเสียงไม่ตรงกับรูปเขียน เช่น

อย่างนี้ ออกเสียงว่า *ยังจี้*

อย่างนั้น ออกเสียงว่า *ยังจั้น, ัจั้น*

สัก ออกเสียงว่า *ซั๊ก, ซะ*

หนึ่ง ออกเสียงว่า *นึ่ง*

คำเหล่านี้เป็นคำที่ต้องอ่านหรือออกเสียงอย่างภาษาพูด แต่ในการเขียนต้องเขียนตามรูปเขียนที่กำหนดไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔

จากหนังสือวิธีภาษา มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๓๙-๔๒

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาล้ำฟ้ามีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง วิเคราะห์ภาษา (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ภาษาพูดและภาษาเขียน เป็นสิ่งที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการใช้ต้องเลือกใช้ตามสถานการณ์ และบริบท ภาษายกเว้นการใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ ไม่เคร่งครัดด้านกฎเกณฑ์ ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาทางการต้องใช้ให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ การศึกษาในเรื่องภาษาพูดและภาษาเขียน ช่วยให้สามารถใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนยกตัวอย่างภาษาพูดที่นักเรียนใช้ในชีวิตประจำวัน และช่วยกันคิดว่าหากต้องเปลี่ยนเป็นภาษาเขียน นักเรียนจะเปลี่ยนว่าอย่างไร</p> <p>ขั้นสอน ๑. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน แต่ละกลุ่มทำใบงาน “ภาษาพูด ภาษาเขียน” ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการทำใบงานหน้าชั้นเรียน ๓. เมื่อทุกกลุ่มนำเสนอเสร็จ ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันตรวจสอบคำตอบ และแสดงความคิดเห็นในใจแต่ละข้อ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบงาน “ภาษาพูด ภาษาเขียน” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “ภาษาพูด ภาษาเขียน” การวัดและประเมินผล -</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุนิยมแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน ด้านทักษะและกระบวนการ ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้อย่างเหมาะสม ด้านคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การคิด</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมสรุปความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียนและโอกาสที่ใช้</p>	

ใบงาน
“ภาษาพูด ภาษาเขียน”

กิจกรรมที่ ๑ ให้นักเรียนเติมตัวเลขที่ตรงตามลักษณะภาษาในแต่ละข้อให้ถูกต้องเหมาะสม และเปลี่ยนคำที่เป็นภาษาพูดในประโยคให้เป็นภาษาเขียนที่ถูกต้อง

- (๑) เป็นภาษาที่ไม่ได้ตกแต่งเรียบเรียงขึ้นเป็นพิเศษ
- (๒) สำนวนที่ใช้ในภาษาพูดบางสำนวน หรือบางส่วนของสำนวนอาจตัดทิ้งได้หากเป็นภาษาเขียน
- (๓) คำและสำนวนที่ใช้ในภาษาพูดมักมีคำลงท้าย
- (๔) ภาษาพูด มีคำจำนวนหนึ่งมักออกเสียงไม่ตรงกับรูปเขียน

๑. เราขอไปเที่ยวด้วยคนนะ	(.....) (.....)
๒. เธอจะไปเที่ยวภูเก็ตจริง ๆ เหรอ	(.....) (.....)
๓. ฉันไม่มีเงินในกระเป๋าซักบาท	(.....) (.....)
๔. เรื่องนี้เธอรู้แล้วใช่ไหม	(.....) (.....)
๕. วันนี้มีผู้มาชมการแสดงเยะเยะ	(.....) (.....)
๖. ฉันชอบหนังเรื่องพระนเรศวรมาก	(.....) (.....)
๗. พรุ่งนี้พบกันที่โรงเรียนแปดโมงเช้า	(.....) (.....)
๘. ผมตั้งใจจะไปเที่ยวบ้านของเขาอยู่	(.....) (.....)
๙. บ้านของท่านก้านหลังเบ้อเริ่มเต็ม	(.....) (.....)
๑๐. เธอทำยังไง คุณปู่จึงรักเธอมาก	(.....) (.....)

เฉลยใบงาน
“ภาษาพูด ภาษาเขียน”

กิจกรรมที่ ๑ ให้นักเรียนเติมตัวเลขที่ตรงตามลักษณะภาษาในแต่ละข้อให้ถูกต้องเหมาะสม และเปลี่ยนคำที่เป็นภาษาพูดในประโยคให้เป็นภาษาเขียนที่ถูกต้อง

- (๑) เป็นภาษาที่ไม่ได้ตกแต่งเรียบเรียงขึ้นเป็นพิเศษ
- (๒) สำนวนที่ใช้ในภาษาพูดบางสำนวน หรือบางส่วนของสำนวนอาจตัดทิ้งได้หากเป็นภาษาเขียน
- (๓) คำและสำนวนที่ใช้ในภาษาพูดมักมีคำลงท้าย
- (๔) ภาษาพูด มีคำจำนวนหนึ่งมักออกเสียงไม่ตรงกับรูปเขียน

๑. เราขอไปเที่ยวด้วยคนนะ	(...๓...) (...คนนะ.....นะ.....)
๒. เธอจะไปเที่ยวภูเก็ตจริง ๆ เหรอ	(...๔...) (...เหรอ.....หรือ.....)
๓. ฉันไม่มีเงินในกระเป๋าซักบาท	(..๕...) (...ซัก.....สัก.....)
๔. เรื่องนี้เธอรู้แล้วใช่ไหม	(..๕...) (...มี.....ไหม.....)
๕. วันนี้มีผู้มาชมการแสดงเยอะแยะ	(...๑...) (...เยอะแยะ.....มาก.....)
๖. ฉันชอบหนังเรื่องพระนเรศวรมาก	(...๑...) (...หนัง.....ภาพยนตร์.....)
๗. พรุ่งนี้พบกันที่โรงเรียนแปดโมงเช้า	(...๑...) (...แปดโมงเช้า.....แปดนาฬิกา.....)
๘. ผมตั้งใจจะไปเที่ยวบ้านของเขาอยู่	(..๒...) (...อยู่.....-.....)
๙. บ้านของท่านก้านหลังเบ้อเริ่มเต็ม	(...๑...) (...เบ้อเริ่มเต็ม.....ใหญ่โต.....)
๑๐. เธอทำยังไง คุณปู่จึงรักเธอมาก	(..๔...) (...ยังไง.....อย่างไร.....)

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ชื่อหน่วยสรรพนามปทััญญาล้ำมีมีอ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำนวณความรู้ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด วรรณคดีเรื่อง ราชชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา เป็นวรรณคดีร้อยแก้ว มีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำสงครามระหว่างพม่ากับมอญ ซึ่งในตอนสมิงพระรามอาสา เป็นตอนที่เกี่ยวกับการอาสาออกรบของสมิงพระราม ซึ่งเป็นทหารมอญให้กับกรุงอังวะ (พม่า) การศึกษา วรรณคดีเรื่องนี้นักเรียนจะได้ศึกษาการใช้ภาษา แบบร้อยแก้ว ไวยากรณ์ต่าง ๆ และคุณค่าด้านสังคม รวมถึงความรักชาติ รักแผ่นดินเกิด</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนทำกิจกรรม “วาดภาพใบคำ” โดยมีวิธีการ ดังนี้ ซึ่งคำใบ้เช่น ได้แก่ พระเจ้าแผ่นดิน ทหาร ม้า สนามรบ - ตัวแทนนักเรียน ๔ คน วาดภาพคำที่ตนเองจับสลากได้บนกระดาน ทีละคน โดยห้ามพูดคำใบ้หรือเขียนตัวอักษรอธิบายคำที่จับได้ ๒. นักเรียนในชั้นร่วมกันทายคำจากภาพที่เพื่อนวาด จากนั้นตัวแทนนักเรียนที่วาดภาพเฉลยคำตอบ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. บัตรคำกิจกรรม “วาดภาพคำใบ้” ๒. ใบความรู้ “ความเป็นมาเรื่องราชชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุความเป็นมาของเรื่องราชชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา ได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ สรุปเนื้อหาราชชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสาได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔ - ๕ คน แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “ความเป็นมาเรื่องราชชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา” ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มจัดทำแผนภาพความคิดสรุปความรู้ที่ได้ศึกษา จากนั้นออกมานำหน้าชั้นเรียน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็น “เพราะเหตุใดเราจึงต้องเรียนเรื่องราชชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา”</p> <p>แนวคำตอบ - เพราะได้ความรู้เนื้อหาอิงประวัติศาสตร์</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพปัญหาตีพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ต้นศิวาความรู้ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิด</p>	<p>- มีข้อคิดจากเรื่อง - ได้เรียนรู้ค่านิยมในสมัยก่อน)</p>	

บัตรคำ

พระเจ้าแผ่นดิน

ทหาร

ม้า

สนามรบ

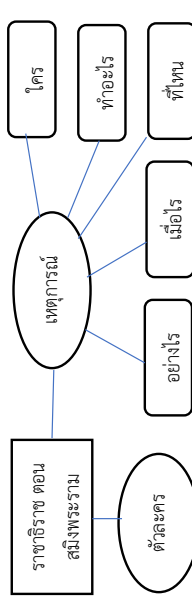
ใบความรู้ “ความเป็นมาเรื่องราชาธิราช”

งานเขียนที่บันทึกเรื่องราวของพระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุขของชาติหรือเหตุการณ์ ในประวัติศาสตร์เกี่ยวกับประเทศชาติ เรียกว่า พงศาวดาร เช่น พงศาวดารพม่า พงศาวดารมอญ เป็นต้น ราชาธิราชเป็นหนังสือที่ขวามอญ (รามัญ) เชื่อถือว่าเป็นพงศาวดารที่เขียนขึ้นจากเรื่องจริงโดยบันทึกข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ของชนชาติมอญจึงเป็นหนังสือที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์สำหรับขวามอญ

ในต้นรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชมีผู้แปลราชาธิราช เป็นภาษาไทยถวายสมเด็จพระอนุชาธิราชกรมพระราชวังบวรสถานมงคลแต่ไม่ปรากฏว่าผู้แปลเป็นใคร พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงปรารภว่าเรื่องราชาธิราชซึ่งแปลจากภาษารามัญ (คือภาษามอญเป็นภาษาตระกูลมอญ-เขมร มีอักษรและหลักภาษาต่างกับภาษาไทย) นั้นแปลกไปจากเรื่องที่ทรงฟังมาแต่ก่อนใน พ.ศ.๒๓๒๘ จึงโปรดเกล้าฯ ให้กวีในราชสำนักแปลเรียบเรียงขึ้นใหม่เพื่อเป็นประโยชน์แก่พระบรมวงศานุวงศ์ และข้าราชการบริพาร เจ้าพระยาพระคลัง (หน) พร้อมด้วยพระยาอินทอัครราชพระภิรมย์รัศมีและพระศรีภูริปริชาจึงรับสนองพระราชดำริแปลและเรียบเรียงราชาธิราชขึ้นนิยายร้อยแก้วเรื่องยาว

สำหรับคนไทย ราชาธิราชคือวรรณคดีประเภทนิยายหรือเรื่องแต่งที่มีเรื่องราวสนุกสนานชวนติดตาม และมีข้อคิดเป็นคติเตือนใจเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่จะเป็นหัวหน้าปกครองผู้คน เนื้อหาของราชาธิราชเกี่ยวกับการปกครองบ้านเมืองให้สงบสุขและการต่อสู้เพื่อปราบศัตรู มีข้อคิดจากพฤติกรรมของตัวละครและมีบทสนทนาที่เป็นคติสอนใจ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชคงจะทรงเล็งเห็นคุณค่าดังกล่าว จึงโปรดเกล้าฯ ให้แปลและเรียบเรียงขึ้นไว้ ด้วยพระราชหฤทัยประสงค์จะให้เป็นที่ทานุหิต ประโยชน์แก่พระบรมวงศานุวงศ์ ข้าทูลละอองธุลีพระบาท ผู้น้อยผู้ใหญ่ ฝ่ายทหาร ฝ่ายพลเรือน จะได้สลับจำไว้เป็นคติบำรุงสติปัญญาไปภายหน้า

จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๐๕

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาล้ำฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คັນคว่าความรู้อันสูง (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด วรรณคดีเรื่อง ราชอิริราช ตอนสมิงพระรามอาสา เป็นวรรณคดีร้อยแก้ว มีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำสงครามระหว่างพม่ากับมอญ ซึ่งในตอนสมิงพระรามอาสา นี้ เป็นตอนที่เกี่ยวกับการอาสาออกรบของสมิงพระราม ซึ่งเป็นทหารมอญให้กับกรุงอังวะ (พม่า) การศึกษา วรรณคดีเรื่องนี้ให้นักเรียนจะได้ศึกษาการใช้ภาษา แบบร้อยแก้ว ไวยากรณ์ต่าง ๆ และคุณค่าด้านสังคม รวมถึงความรักชาติ รักแผ่นดินเกิด</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุแนวคิดของเรื่องราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา ได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ สรุปเรื่องย่อราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนอ่านบัตรคำที่ได้ทำกิจกรรมจาก “วาดภาพใช้คำ” จากชั่วโมงที่ผ่านมา ๒. นักเรียนพิจารณาคำเหล่านี้เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่กำลังจะศึกษาอย่างไร (แนวคำตอบ : เป็นตัวละครและองค์ประกอบที่ปรากฏในวรรณคดีเรื่องราชอิริราช)</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนอ่านใบความรู้ “ราชอิริราช ตอนสมิงพระรามอาสา” ๒. นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดสรุปเรื่องย่อราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา โดยแผนภาพความคิดประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ เช่น</p> <p>๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอแผนภาพความคิดของกลุ่ม</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ๑. ห้องสมุด ๒. สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา” ๒. ใบงาน “สรุปเรื่องย่อราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา” ๓. บัตรคำถาม</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “สรุปเรื่องย่อราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินผลมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาล้ำฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คัมภีร์ความรู้ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิด</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนที่กิจกรรม “กำจัดจุดอ่อน” โดยมีกติกา ดังนี้ - นักเรียนทุกคนพิจารณาข้อความที่ครูแสดงว่าถูกหรือผิด หากนักเรียนคิดว่าข้อความนั้นถูก ให้นักเรียนจะต้องชูนิ้วโป้ง ยกนิ้วขึ้น 👍 แต่หากนักเรียนคิดว่าข้อความนั้นผิดให้นักเรียน คว้านิ้วโป้งลงด้านล่าง 👎 หากนักเรียนคนใดตอบผิดจะหมดสิทธิ์ ตอบข้อต่อไป - เมื่อตอบคำถามไปเรื่อย ๆ ผู้ที่เหลืออยู่คนสุดท้ายคือผู้ชนะ - คำถามมีดังนี้ ๑) เรื่องนี้เป็นการทำสงครามระหว่างพม่ากับมอญ (ถูกต้อง) ๒) แต่งขึ้นในรัชกาลที่ ๕ (ผิด รัชกาลที่ ๑) ๓) ร้อยแก้วแนวนิทานอิงประวัติศาสตร์ (ถูกต้อง) ๔) สมิงพระรามเป็นขามอญ (ผิด ชาวหงสาวดี) ๕) กามะนีต่อสู้ชนะสมิงพระราม (ผิด สมิงพระรามชนะ) ๖) พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องประธานตำแหน่งและพระราชาธิดา แก่สมิงพระราม (ถูกต้อง)</p>	

บัตรคำ

พระเจ้าแผ่นดิน

ทหาร

ม้า

สนามรบ

ใบความรู้ “ความสำคัญของฝีมือและปัญญา”

แนวคิดหรือแก่นเรื่องของราชาธิราชคือ “แม้จะมีอุปสรรคหรือข้อด้อยแต่ความสำเร็จก็เกิดได้ด้วยฝีมือและปัญญา” ดังจะเห็นได้จากเรื่องราวของตัวละครต่าง ๆ ในเรื่องราชาธิราชนับตั้งแต่พระเจ้าแผ่นดินอย่างพระเจ้าฟ้ารั่ว พระเจ้าราชาธิราช พระเจ้ามหาปิฎกธร มาจนถึงทหาร เช่น สมิงพระราม เนื้อเรื่องของราชาธิราชอาจแบ่งได้ ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เรื่องของพระเจ้าฟ้ารั่วปฐมกษัตริย์มอญ มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับการกำเนิดของมะกะโทบุตรพ่อค้าเมืองเมาะตะมะซึ่งคุมกองสินค้าไปค้าขายที่สุโขทัย มะกะโทเป็นผู้มีสติปัญญามีความสามารถและมีความเพียรจึงได้เข้าไปอยู่ในราชสำนักสมเด็จพระร่วงเจ้า ต่อมาเดินทางกลับบ้านเมืองและได้ครองเมืองเมาะตะมะเป็นพระเจ้าฟ้ารั่ว เมาะตะมะมีกษัตริย์สืบต่อจากพระเจ้าฟ้ารั่วจนถึงลำดับที่ ๘ คือ พระเจ้าอุทองหรือพระเจ้าข้างเฝือก

ตอนที่ ๒ เรื่องของพระยาน้อยหรือพระเจ้าราชาธิราช ซึ่งเป็นเนื้อหาหลักของวรรณคดีนี้ เมื่อพระเจ้าอุทองขึ้นครองราชย์ได้ย้ายเมืองหลวงจากเมาะตะมะไปที่พะโค พระเจ้าอุทองมีโอรสองค์หนึ่งชื่อมังสุระมณีจักร เมื่อเจริญวัยขึ้นมาได้อีกชื่อหนึ่งว่าพระยาน้อย พระเจ้าอุโหมโปรดพระยาน้อย พระยาน้อยจึงมีพระเจ้าป่าเป็นผู้เลี้ยงดูมาตลอด พระยาน้อยมีชายาชื่อตะละแม่ท้าว และมีโอรสชื่อลาวแก่นท้าว ต่อมาพระเจ้าป่าของพระยาน้อยคบคิดกับขู้รักพยายามชิงราชสมบัติ พระยาน้อยจึงหนี ไปตั้งตนเป็นใหญ่อยู่ที่เมืองตะเกิง ได้เมี้ยมะนิกเป็นชายาด้วยพระปรีชาสามารถ และพระอุตสาหะ พระยาน้อยเอาชนะศัตรู และขจัดอุปสรรคต่าง ๆ จนได้ขึ้นครองราชย์เป็นพระเจ้าสีหราชาธิราชหรือพระเจ้าราชาธิราชแห่งเมืองพะโค และโปรดให้เรียกเมืองพะโคว่าหงสาวดีตามชื่อเดิม พระเจ้าราชาธิราชมีทหารเอกผู้มีฝีมือหลายคน เช่น สมิงนครอินทร์ สมิงพ่อเพชร สมิงพระราม พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่มีจิตวิทยาในการปกครอง จึงทรงสามารถถูกใจทหารทั้งปวงให้จงรักภักดีต่อพระองค์ได้อย่างดียิ่ง ในสมัยของพระเจ้าราชาธิราชมอญทำศึกชนะพม่าหลายครั้ง ศัตรูสำคัญของพระเจ้าราชาธิราช คือพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องผู้ปกครองกรุงอังวะ แต่พระเจ้าราชาธิราชก็เอาชนะศึกครั้งสำคัญ ๆ กับพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องได้เสมอมา เนื้อเรื่องในราชาธิราชตอนที่ ๒ มีเรื่องของสมิงพระรามซึ่งเป็นทหารเอกของพระเจ้าราชาธิราชกษัตริย์มอญแห่งกรุงหงสาวดี สมิงพระรามมีฝีมือเก่งกล้าจนเป็นที่เลื่องลือ เมื่อครั้งที่สมิงนครอินทร์ทหารอีกผู้หนึ่งของพระเจ้าราชาธิราชถูกพม่าจับตัวไปได้สมิงพระรามซึ่งข้างบุกเข้าไปถึงหน้าค่ายพม่าและสังหารพม่าเสียหลายคนจนเป็นที่ขยาดฝีมือ พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องกษัตริย์แห่งกรุงอังวะทรงได้ยินคำเล่าลือ จึงขอดูตัวสมิงพระราม สมิงพระรามเข้าไปอยู่ต่อหน้า ศัตรูโดยไม่พกอาวุธแต่ใช้ฝีปากพูดจนเอาตัวรอดกลับมาได้ทำให้พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องชื่นชมสมิงพระรามมาก

ตอนที่ ๓ เรื่องของตะละเจ้าท้าว นางกษัตริย์ผู้ครองราชย์เป็นลำดับที่ ๘ นับจากพระเจ้าราชาธิราชตะละเจ้าท้าวทรงชื่นชมสามเณรผู้หนึ่งซึ่งเฉลียวฉลาดและมีชื่อเสียง ในการเทศนาจึงทรงรับเป็นพระมารดาอุปฐากสามเณรบวชเป็นพระมหาปิฎกธร เมื่อตะละเจ้าท้าวถูกพม่าลักตัวไปพระมหาปิฎกธร ตามไปชิงตัวกลับมาได้ ตะละเจ้าท้าวโปรดให้พระมหาปิฎกธรขึ้นเป็นพระเจ้าแผ่นดินทรงพระนามว่าพระเจ้าหงสาวดีหรือพระเจ้ามหาปิฎกธร เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่พระเจ้าหงสาวดีต้องแก้ไข มีทั้งปัญหาการเจริญไมตรีกับต่างเมืองและคดีความของชาวเมือง เรื่องราชาธิราชจบลงตอนที่ตะละเจ้าท้าวสวรรคต พระเจ้าหงสาวดีจัดการพระศพแล้วทรงปกครองบ้านเมืองอย่างสงบสุขต่อมา

จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๙๙-๑๐๑

บัตรคำถาม

๑. เรื่องนี้เป็นการทำสงครามระหว่างพม่ากับมอญ
๒. แต่งขึ้นในรัชกาลที่ ๕
๓. ร้อยแก้วแนวนิทานอิงประวัติศาสตร์
๔. สมิงพระรามเป็นชาวมอญ
๕. กามะนีต่อสู้อุชนะสมิงพระราม
๖. พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องประทานตำแหน่งและพระราชธิดาแก่สมิงพระราม

แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูดของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การไม่พูดคุยกััน	ไม่พูดคุย ตลอดระยะเวลาที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๑ - ๒ ครั้ง ในขณะที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๓ ครั้งขึ้นไป ในขณะที่ฟังหรือดู
๒. ความตั้งใจ	ตั้งใจและมีสมาธิในเรื่องที่ฟังหรือดู	ตั้งใจแต่ขาดสมาธิบางครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังหรือดู
๓. การให้เกียรติผู้พูดโดยการปรบมือ	ปรบมือทุกครั้งก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ปรบมือบางครั้งก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ไม่ปรบมือก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง
๔. การแสดงกิริยาที่เหมาะสม	ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ขณะฟังหรือดู	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๑ - ๒ ครั้ง	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๓ - ๔ ครั้ง
๕. การยกมือถามเมื่อต้องการถาม	ยกมือก่อนถามทุกครั้ง เมื่อมีข้อสงสัย	ยกมือก่อนถามบางครั้ง เมื่อมีข้อสงสัย	ชักถามโดยไม่ยกมือทุกครั้ง

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาล้ำฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ค้นคว้าความรู้ (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๗ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด วรรณคดีเรื่อง ราชอิริราช ตอน สมิงพระราม อาสา เป็นวรรณคดีร้อยแก้ว มีเนื้อหาเกี่ยวกับการ ทำสงครามระหว่างพม่ากับมอญ ซึ่งในตอนสมิง พระรามอาสา นี้ เป็นตอนที่เกี่ยวกับการอาสาออกรบ ของสมิงพระราม ซึ่งเป็นทหารมอญให้กับกรุงอังวะ (พม่า) การศึกษารวรรณคดีเรื่องนี้ นักเรียนจะได้ศึกษา การใช้ภาษาแบบร้อยแก้ว ไวยากรณ์ต่าง ๆ และคุณค่า ด้านสังคม รวมถึงความรักชาติ รักแผ่นดินเกิด</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราชอิริราช ตอนสมิงพระรามอาสา ที่ได้เรียนในช่วงนี้แล้ว - มงกะโทเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะอย่างไร คำตอบ มีสติปัญญา มีความสามารถ และมีใจเพียร - สมิงพระรามเป็นทหารของเมืองใด คำตอบ หงสาวดี</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. บัตรหมายเลข ๒. ใบความรู้ “ราชอิริราช ตอน สมิงพระราม อาสา” ภาระงาน/ชิ้นงาน การแสดงบทบาทสมมุติจากเรื่อง ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา การวัดและประเมินผล แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ราชอิริราช ตอนสมิงพระรามอาสา ได้ ด้านทักษะและกระบวนการ แสดงความคิดเห็นจากเรื่องราชอิริราช ตอนสมิง พระรามอาสา ได้ ด้านคุณลักษณะ มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นนำ ๑. นักเรียนแบ่งเป็น ๗ กลุ่ม แต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นและ เขียนแผนภาพความคิดเกี่ยวกับมารยาทในการชมการแสดง แนวคำถาม - ไปถึงก่อนเวลาเริ่มการแสดงเพื่อเข้าที่นั่งโดยไม่รบกวนผู้อื่น - ไม่ลุกเดินไปมาระหว่างมีการแสดง - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงกิริยาอาการใด ๆ รบกวนผู้อื่น - ไม่ควรมอมดอกไม้ ถ่ายรูป หรือกระทำการใด ๆ ระหว่าง การแสดง เพราะจะทำให้ผู้แสดงขาดสมาธิ - ควรแสดงการชื่นชมด้วยการปรบมือเมื่อการแสดงเริ่มต้น หรือจบลง</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพนามบุรุษที่สาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำนวามรู้ (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๗ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การสื่อสาร ๒. การคิด 	<p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกบัตรหมายเลข ๑ - ๗ เพื่อศึกษาใบความรู้ “ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา” ๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ตามหมายเลขที่ได้รับ จากนั้นวางแผนการแสดงผลงานต่อหน้าชั้นเรียน (นักเรียนร่วมกันวางแผนการทำงานต่อจากการเรียนรู้ในชั่วโมงนี้)</p>	
	<p>ขั้นสรุป นักเรียนสรุปมารยาทในการชมการแสดงเพื่อเป็นแนวปฏิบัติอย่างเหมาะสมสำหรับกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติในการเรียนครั้งต่อไป</p>	

ใบความรู้

หมายเลข ๑

ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา

“พระเจ้ากรุงจีนยกทัพมาทำรบพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องแห่งกรุงอังวะ”

พระเจ้ากรุงจีนยกทัพมาทำรบพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องแห่งกรุงอังวะ

ฝ่ายพระเจ้ากรุงต้าฉิง ซึ่งเสวยราชสมบัติอยู่ในกรุงจีนนั้น มีทหารเอกคนหนึ่งชื่อกามะนี มีฝีมือขี่ม้าแทงทวนสันทัดดีหาผู้เสมอมิได้ จีนทั้งปวงก็สรรเสริญว่ากามะนีมิใช่มนุษย์ดุจเทพยดากว่าได้

อยู่มาวันหนึ่งพระเจ้ากรุงจีนเสด็จออก ตรัสปรึกษาด้วยเสนาบดีมนตรีมุขทั้งปวงว่า ทำไฉนเราจะได้เห็นทหารขี่ม้าสู้กันกับกามะนีตัวต่อตัว ดูเล่นให้เป็นขวัญตาสักครั้งหนึ่ง กษัตริย์กรุงไคยังจะมีทแกล้วทหารที่สามารถจะสู้กามะนีได้แต่พอชมเล่นเป็นที่เจริญตาได้บ้าง เสนาบดีทั้งปวงจึงกราบทูลว่า กษัตริย์ที่จะมีทแกล้วทหารขี่ม้าสันทัดนั้นมีอยู่แต่กรุงรัตนบุระอังวะกับกรุงหงสาวดี กษัตริย์ทั้งสองพระองค์นี้ย่อมทำสงครามแก่กันอยู่มิได้ขาด

พระเจ้ากรุงจีนได้ทรงฟังก็มีพระทัยยินดีนัก จึงสั่งให้จัดพลยุทเสนาทั้งปวงเป็นอันมากจะนับประมาณมิได้ ครั้นได้ศฤกษ์แล้วพระองค์ก็เสด็จทรงม้าพระที่นั่งยกทัพบมายังกรุงรัตนบุระอังวะ พระเจ้ากรุงจีนยกมาครั้งนั้นอุปมาดังฝนตกทำให้ใหญ่ตกลงน้ำนองท่วมป่าไหล่เชื่อมมาเมื่อวันตฤนั้น หารสิ่งใดจะต้านทานมิได้ครั้นเสด็จดำเนินกองทัพมาถึงกรุงรัตนบุระอังวะ ทอดพระเนตรเห็นกำแพงเมืองถนัดก็ให้ตั้งทัพมั่นลง

ฝ่ายพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องได้แจ้งว่า ทัพจีนยกมามากเหลือกำลังก็มีให้ออกรบสู้ต้านทานให้แต่รักษาพระนครมั่นไว้เป็นสามารถ ฝ่ายพระเจ้ากรุงจีนจึงให้มีพระราชกำหนดประกาศแก่ทหารทั้งปวงว่าถ้าผู้ใดไม่มีอาวุธสู้รบ อย่าได้ทำอันตรายเป็นอันขาด ถ้าผู้ใดมิฟังจะให้ตัดศีรษะเสียเสียครั้นพระเจ้ากรุงจีนให้ตั้งค่ายมั่นลงแล้วก็ให้แต่งพระราชสาส์นฉบับหนึ่ง แล้วให้จัดแพรลายมังกร้อยม้วน แพรลายทองร้อยม้วน กับเครื่องยศประดับหยกอย่างกษัตริย์สำหรับหนึ่งให้ขุนนางในตำแหน่งฝ่ายพลเรือน ชื่อโจเปียวพูดภาษาพม่าได้ กับไพร่พอสมควรเชิญพระราชสาส์นกับเครื่องราชบรรณาการเข้ามาถวายพระเจ้าฝรั่งมังฆ้อง

ฯลฯ

ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา
“พระเจ้ากรุงจีนยกทัพมาทำรบพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องแห่งกรุงอังวะ” (ต่อ)

พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องได้แจ้งในพระราชสาสน์นั้นแล้ว ก็ตีพระทัยนัก ด้วยทรงพระดำริว่า การสงครามครั้งนี้ เป็นธรรมยุติใหญ่ยิ่ง สมณชีพรามณ์อาณาประชาราษฎร์จะมีได้ ความเดือดร้อนสมควรแก่พระเจ้าแผ่นดิน ผู้ตั้งอยู่ในยุติธรรมทรงพระดำริแล้วจึงให้พระราชทานเงินทองเสื้อผ้าแก่ผู้ถือหนังสือเป็นอันมาก แล้วให้แต่งพระราชสาสน์ตอบฉบับหนึ่งให้จัดเครื่องราชบรรณาการ ผ้าสักหลาดยี่สิบพันอระมาดห้าสิบยอด น้ำดอกไม้เทศสามสิบเต้า ช้างพลายผูกเครื่องทองช้างหนึ่งมอบให้ใจเปียวผู้จ้่าทูลพระราชสาสน์นำกลับไปถวายพระเจ้ากรุงจีน

ฯลฯ

ฝ่ายพระเจ้ามณฑิรทอง ครั้นส่งพระราชสาสน์และเครื่องราชบรรณาการไปแล้ว จึงตรัสปรึกษาเสนาพฤตมาตย์ราชบุโรหิตข้าราชการผู้ใหญ่ผู้น้อยทแกล้วทหารทั้งปวงว่า ผู้ใดจะรับอาสาขี่ม้าแทงทวนสู้กามะนิทหารพระเจ้ากรุงจีนตัวต่อตัวได้บ้าง เสนาพฤตมาตย์ ผู้ใหญ่ผู้น้อยทแกล้วทหารทั้งปวงก็มีอาจรับอาสาได้ พระเจ้ามณฑิรทองก็ทรงพระวิตกเป็นทุกข์พระทัยนัก จึงให้หาโหรมาคำนวณพระชันษาและชะตาเมืองดูโหรก็คำนวณฎีกาดูทูลถวายว่า พระชันษาและชะตาเมืองยังดีอยู่หาเสียไม่นานไปจะได้ลาภอันประเสริฐอีก

จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๐๘-๑๑๐

ใบความรู้
หมายเลข ๒

ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา
“สมิงพระราม เพลยจากหงสาวดีอาสาออกรบ”

สมิงพระราม เพลยจากหงสาวดีอาสาออกรบ

พระเจ้ามณฑลทิพย์ทรงได้ทรงฟังกิติพระทัย จึงให้ตั้งร้องป่าวทั่วทั้งพระนครว่าถ้าผู้ใดอาสาสู้กับ กามะนีทหารพระเจ้ากรุงจีนได้ พระเจ้าแผ่นดินจะโปรดให้เป็นมหาอุปราช เสนาบริบสั่งแล้วก็ให้ป่าวร้องไปทั่ว พระนคร ไม่มีผู้ใดที่จะอาสาออกรบอาสาได้ ฝ่ายผู้คุมซึ่งคุมสมิงพระรามนั้น จึงเจรจากับเพื่อนกันตามเรื่องราว แล้วว่าครั้งนี้พระเจ้าอยู่หัวจะแบ่งสมบัติให้กึ่งหนึ่ง ก็ยังไม่มีผู้ใดอาสา เห็นเมืองจะตกต่ำเสียละกรรมัง

สมิงพระรามได้ยินดังนั้นก็คิดว่า แต่เราต้องพันธนาการตรารออยู่นานแล้ว มิได้ชี้ข้าง ซี่มาเหยียดมือ เหยียดเท้า เยื้องแขนซ้ายย้ายแขนขวาเล่นบ้างเลยรำคาญใจนัก เราจะกลัวอะไรกับกามะนีทหารจีน อันจะเอาชัย ชชนะนั้น ไม่สู้ยากนัก ครั้นจะรับอาสาบัดนี้เล่า ก็เหมือนหาบสองบ่าอาสาสองเจ้าหาควรไม่คิดแล้วก็นิ่งอยู่

ครั้นรุ่งขึ้นผู้คุมได้ยินข่าวหลวงมาป่าวร้องอีก จึงพูดกับเพื่อนกันว่า ทพจนิยกมาครั้งนี้ใหญ่หลวงนัก หากทหารผู้ใดที่จะรับอาสาป้องกันพระนครไว้เป็นอันยากแล้ว อย่าว่าแต่เมืองพม่าเท่านั้นเลย ถึงเมืองใหญ่ ๆ กว่าเมืองพม่าสักสิบเมืองก็เห็นจะสู้ไม่ได้ น่าที่จะเสียเมืองแก่จีนเป็นมั่นคง

สมิงพระรามได้ฟังดังนั้นก็คิดว่า กรุงอังวะนี้เป็นต้นทาง อุปมาดั่งหน้าด่านหงสาวดี พระเจ้ากรุงจีน ยกทัพมาครั้งนี้ก็มีความปรารถนาจะใคร่ดูทแกล้วทหารอันมีฝีมือซึ่ม่ารำเพลงทวนสู้กันตัวต่อตัว ถ้าไม่มีผู้ใดสู้รบ ถึงจะได้เมืองอังวะแล้วก็ไม่สิ้นความปรารถนาแต่เพียงนี้ เห็นศึกจีนจะกำเริบยกถ่วงเลยลงไปติดกรุงหงสาวดีด้วย เป็นมั่นคง ตัวเราเล่าก็ต้องจงจอตราตรารออยู่ ถ้าเสียกรุงอังวะแล้วจะหมายใจว่าจะรอดคั้นไปเมืองหงสาวดีได้ก็ ไข้ที่ จำเราจะรับอาสาตัดศึกเสียจึงจะชอบ อย่าให้ศึกจีนยกกลงไปติดกรุงหงสาวดีได้

คิดแล้วจึงพูดกับผู้คุมว่ากลัวอะไรกับกามะนีทหารพระเจ้ากรุงจีนนั้นจะมีฝีมือดีสักเพียงไหน เรากลัว แต่ทหารเพยดาที่เหาะได้ ซึ่งกามะนีกับเราก็คือเป็นมนุษย์เดินดินเหมือนกันเราหากกลัวไม่ พอจะสู้รบเอาชัยชนะได้ นายผู้คุมได้ฟังก็ดีใจจึงตอบว่า ถ้าท่านรับอาสาได้แล้วก็ดียิ่งนัก เห็นท่านจะพันโทษ ได้ที่มหาอุปราชมีศกาศศักดิ์ ใหญ่เป็นมั่นคง ไปเบื้องหน้าเราจะขอพึ่งบุญท่าน สมิงพระรามตอบว่า ซึ่งเรารับอาสาที่จะหวังยศถาบรรดาศักดิ์ หามิได้ ประสงค์จะกู้พระนครให้เป็นเกียรติยศไว้ และจะให้ราษฎรสมณชีพราหมณ์อยู่เย็นเป็นสุขเท่านั้น ผู้คุม ได้ฟังก็ชอบใจ จึงนำถ้อยคำสมิงพระรามรีบเข้าไปแจ้งแก่เสนาบดี เสนาบดีได้ฟังก็มีความชื่นชม จึงนำความเข้า กราบทูลพระเจ้ามณฑลทิพย์ตามคำสมิงพระรามว่านั้นทุกประการ พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องได้ทรงฟังก็เฉลียวพระทัย ทรงพระดำริระลึกขึ้นมาได้ว่า สมิงพระรามนี้ชี้ข้างซึ่ม่าสันทัดดี ฝีมือเข้มแข็งแกล้วกล้าในการสงครามหาผู้เสมอตัว ยาก เห็นจะสู้ทหารพระเจ้ากรุงจีนได้เป็นแท้ ทรงพระดำริแล้วก็มิพระทัยยินดีนัก จึงตรัสแก่เสนาบดีทั้งปวงว่า สมิงพระรามนี้มีฝีมือเป็นทหารเอกเมืองหงสาวดี เราลืมนึกไปพึ่งระลึกขึ้นได้ จึงตรัสสั่งขุนนางกรมนครบาล ให้ไป ถอดสมิงพระรามมากระทำสัตย์เสียจึงนำเข้าเฝ้า สมิงพระรามก็เข้ามากราบถวายบังคมหน้าพระที่นั่ง พระเจ้า ฝรั่งมังฆ้องทอดพระเนตรเห็นสมิงพระรามก็มีพระทัยยินดีนัก จึงตรัสถามว่า ศีกมาติดกรุงอังวะครั้งนี้ หาผู้ใดที่จะ อาสาออกสู้กับทหารจีนมิได้ ท่านจะรับอาสาเราหรือประการใด สมิงพระรามจึงกราบทูลว่า อันการสงครามเพียง นี้มิพอเป็นไรนัก ข้าพเจ้าจะขอรับอาสาพระองค์ออกไปต่อสู้ด้วยกามะนี สนองพระเดชพระคุณ มิให้อภัยแก่ พระเจ้ากรุงจีนนั้นพอจะได้อยู่ แต่ข้าพเจ้าจะขอรับพระราชทานม้าที่ตีมีเท้าตัวหนึ่ง ถ้าได้สมคะเนแล้ว อย่าว่า แต่กามะนีผู้เดียวเลย เว้นไว้แต่เพยดานอกกว่านั้นข้าพเจ้าจะสู้ได้สิ้น

จากหนังสือวรรณคดีวิจิตร
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๑๐-๑๑๓

ใบความรู้

หมายเลข ๓

ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา

“สมิงพระรามเลือกม้าศึก”

สมิงพระรามเลือกม้าศึก

ฝ่ายพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องได้ทรงฟังสมิงพระรามทูลดังนั้น ก็มีความโสมนัสยินดียิ่งนัก จึงตรัสว่าม้าของเรา มีอยู่เป็นอันมากนับได้หลายหมื่นแสน ท่านจะปรารภไปโดยตัวเดียว ที่จะให้ชอบใจนั้นพอจะหาได้ ถ้าชอบใจตัวใดแล้วก็เลือกเอาเถิด สมิงพระรามจึงทูลว่าลักษณะข้างดีต่อเมื่อขี่จึงรู้ว่าดี ม้าดีได้ต้องเอามือต้องหลัง ดูก่อนจึงจะรู้ว่าดีทีทแกล้วทหารก็ดี ถ้าอาสาออกสงครามทำศึกจึงจะรู้ว่าดี ทองนพคุณเล่าขีดลงหน้าศิลาก่อนจึงจะรู้ว่าดี สตรีรูปงามถ้าพร้อมด้วยลักษณะกิริยามารยาทต้องอย่างจึงควรนับว่างาม ถ้าจะให้รู้รสร้อยได้สัมผัส ถูกต้องก่อนจึงนับถือว่ามีโอชาอร้อย ถ้าใจดีต้องทดลองให้สิ้นเชิงปัญญาก่อนจึงจะนับว่าดี ความอุปมาสี่ข้อ ข้าพเจ้าทูลถวายดังนี้เป็นของหายากซึ่งพระองค์ ตรัสว่าม้ามีมากนั้นก็มากจริง แต่ข้าพเจ้าเกรงว่าจะไม่มีใครมีดีที่ดี จะหายาก พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องได้ทรงฟังสมิงพระรามทูลเปรียบเทียบหลักแหลมดังนั้น ก็แยมพระสรวลชอบ พระทัย จึงสั่งกรมม้าให้จัดม้าต้น ม้าทรงระวางนอกระวางในและม้าทั้งปวงมาให้สมิงพระรามดูที่หน้าพระลาน หลวง พระองค์ก็เสด็จไปทอดพระเนตรพร้อมด้วยเสนาบดี ขุนนางผู้ใหญ่ทั้งปวง กรมม้าผู้รับรับสั่งให้จัดม้าส่งเข้ามา มากกว่าหมื่นแสน สมิงพระรามกราบถวายบังคมแล้วก็ออกไปยกมือขึ้นต้องหลังดู ม้าบรรดาที่ส่งเข้ามาเป็นอัน มากนั้นเลือกเสียสิ้น ไม่ชอบใจสักตัวหนึ่ง ขุนนางทั้งปวงเห็นดังนั้นก็พากันหัวเราะเยาะเล่นว่า มอญพุดมาก อวดแต่ปาก ครั้นจะเอาจริงแสรังเลือกม้าเสียนับหมื่นนับแสน ม้าทั้งปวงนี้ก็สามารถเคยผจญทำสงครามได้รับอั บจนมาเป็นอันมาก แต่ล้วนดี ๆ ทั้งนี้เลือกมิได้ แกล้งทำบิดเบือนแก้ไขแต่พอให้เนิ่นช้าไปกว่าจะได้ช่องก็จะหนี เอาตัวรอดกลับไปเมือง แต่พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องนั้นพระองค์มิได้สงสัย เพราะทรงทราบอยู่ว่าสมิงพระรามเป็นคนดี มีฝีมือจริง

สมิงพระรามก็เข้ามากราบทูลว่า ข้าพเจ้าเลือกม้ามิได้ชอบใจสักตัวหนึ่ง พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องจึงตรัสว่า เราจะให้หามาเลือกอีกให้ชอบใจท่านจงได้ จึงตรัสสั่งเสนาบดีให้จัดหามาเฉลยศึกดีในพระนครนอกพระนครมา ให้สิ้นเชิง ขณะเมื่อพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องให้มีพระราชกำหนดออกไปแก่พระเจ้ากรุงจีนไปครั้งนั้น ไพร่พลทั้งสองฝ่าย และชาวบ้านชาวเมืองก็เที่ยวไปมา เดินซื้อขายแก่กันเป็นปรกติอยู่ หาทำอันตรายแก่กันไม่ พวกเสนาข้าหลวง จึงเที่ยวจัดหามาเฉลยศึกดีไปใกล้กองทัพนอกเมือง พบม้าสองตัวแม่ลูก หญิงม่ายผู้หนึ่งเป็นเจ้าของเลี้ยงไว้ ม้า สองตัวนั้นกินหญ้าอยู่ริมแม่น้ำแห่งหนึ่งลึกเพียงขาม้า กว้างประมาณห้าวา ลูกม้านั้นโจนข้ามไปปากข้างหนึ่งได้ ทุกวัน หญิงม่ายเจ้าของตาข้าวผัดรำไว้แล้ว ก็ร้องเรียกลูกม้านั้น ม้านั้นก็กระโจนข้ามแม่น้ำมากิน แต่แม่ม้านั้น กำลังน้อยโจนข้ามลำบากมาได้ ลงลุยข้ามน้ำมาแต่ตั้งนั้นทุกวันมิได้ขาด เสนาบดีเห็นลูกม้าตัวนั้นมีกำลังมาก และประกอบด้วยลักษณะต้องอย่างก็ชอบใจ จึงให้พวกข้าหลวงช่วยกันล้อมเข้าจะจับเอาลูกม้า ลูกม้าเปรียวอยู่ ก็ติดขัดกับกำลึงจับมิได้ เสนาบดีจึงให้เรียกหญิงเจ้าของมาแล้วบอกว่า บัดนี้พระเจ้าแผ่นดินมีพระราช ประสงค์ม้า เราเห็นม้าของท่านงามดีต้องลักษณะในตำรา ท่านจงยอมให้เรานำไปถวายเถิด จะได้รับพระราชทาน รางวัล แต่ท่านเป็นเจ้าของคุ้นเคยช่วยจับให้เราด้วย

ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา “สมิงพระรามเลือกม้าศึก” (ต่อ)

หญิงเจ้าของจึงคำนับว่า ถ้าท่านจะให้ข้าพเจ้าจับให้แล้ว เชิญท่านกับข้าหลวงพากันหลีกไปเสียก่อนเถิด อย่าทำวุ่นวายเลย หญิงเจ้าของว่าดังนั้นแล้ว เสนาบดีกับข้าหลวงทั้งปวงก็ชวนกันถอยออกไปให้ห่างไกล หญิงเจ้าของจึงเอาข้าวเปลือกมาตำได้รำแล้ว ก็ร้องเรียกลูกม้าดุจดั่งทุกวัน แม่ม้านั้นก็ท่องน้ำข้าม คลองมา ลูกม้านั้นโจนข้ามคลองมากินรำหญิงเจ้าของจึง ยกมือขึ้นลูบหน้าลูบหลังลูกม้าแล้วก็ปลอบโยนให้กินรำ จึงค่อยเอาเชือกสอดผูกคอเข้าไว้กับต้นไม้ให้มันคง แล้วไปคำนับเชิญเสนาบดีกับข้าหลวงทั้งปวงให้ผูกเอาลูกม้านั้นไป

เสนาบดีแจ้งแล้วก็ดีใจ จึงชวนกันมาดูให้ลูกม้านั้นจงเข้าไปถวาย พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องเสด็จออกเสนาบดี นำม้าเข้าไปถวายกราบทูลโดยความที่ได้แต่หญิงม่ายนั้นทุกประการ พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องทอดพระเนตรเห็นลูกม้า รูปร่างอ้วนงามดีก็ชอบพระทัยจึงตรัสสั่งให้สมิงพระรามมาดูม้าหน้าพระที่นั่ง

สมิงพระรามกราบถวายบังคมแล้ว ก็ออกไปพิจารณาดูเห็นลูกม้านั้นรูปร่างประกอบด้วยลักษณะดี ต้องอย่างสมเป็นม้าสำหรับรบศึก จึงเอามือต้องหลังดูม้านั้นมิได้อ่อนหลังทรุดลงดูม้าทั้งปวงที่เลือกมาแต่หน้าหลัง ก็รู้ว่าม้าตัวนี้ดีมีกำลังมาก หาม้าอื่นเสมอมิได้ จึงให้เอาบังเหียนมาใส่ผูกอาวนเข้าแล้วก็กราบทูลว่าม้าตัวนี้ ดีได้ลักษณะตามตำรับที่เคยเชื่อถือชอบใจข้าพเจ้านัก ข้าพเจ้าจะขอทดลองฝึกหัดเสียให้เชื่องก่อน กราบถวายบังคมแล้วก็จึงม้าออกมาพันทหน้าพระที่นั่ง จึงถือทวนสะพายแส้แผ่นขึ้นหลังม้า พาควบออกไปนอกเมือง ผงคลีกลุ่มตลบมีดไป แลมิได้เห็นตัวม้าและคน

ฝ่ายเสนาบดีก็ร้องอ้ออึงว่า อ้ายมอญโกหกมันหลวงพระองค์หนีกลับไปเมืองหงสาวดีแล้ว พระเจ้าฝรั่งมังฆ้อง ได้ทรงฟังเสนาบดีว่าดังนั้นก็ตกพระทัย จึงให้หาผู้คุมเข้ามาตราบถามด้วยพระองค์ว่า สมิงพระรามจะล่อลวงเรา หนีไปจริงหรือประการใด ผู้คุมก็กราบทูลว่า อันสมิงพระรามผู้นี้มีความสัตย์ซื่อมั่นคงนัก ซึ่งจะหนีพระองค์ไปนั้น ข้าพเจ้าเห็นหาเป็นไม่ เพราะม้าตัวนี้เป็นลูกม้าหนุ่มยังมีได้พาตอานมีกำลังนัก สมิงพระรามจึงควบไปไกลหวังจะทรมาณให้เหนื่อยอ่อนลง จึงจะฝึกสอนได้โดยง่าย ข้าพเจ้าเห็นคงจะกลับมา ขอพระองค์ทรงเสด็จคอยทำ อยู่ก่อนเถิด พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องได้ทรงฟังผู้คุมทูลดังนั้นก็ยังไม่คลายพระวิตก มิได้เสด็จเข้าตราบัญชาการด้วย เสนาบดีทั้งปวง ตั้งพระทัยคอยท่าสมิงพระรามอยู่ ฝ่ายสมิงพระรามขึ้นม้าควบไป แต่เวลาเช้าจนสามโมงบ่าย ฝึกหัดม้านั้นให้รู้จักทำนองรบจับได้แคล่วคล่องสันหัดแล้ว ก็ชักม้าสะบัดย่างน้อยเป็นเพลงทวนกลับเข้ามา เสนาบดีทั้งปวงแลเห็นสมิงพระรามขี่ม้ามาแต่ไกล ก็ร้องอ้ออึงขึ้นว่าสมิงพระรามกลับมาแล้ว เหมือนคำผู้คุม ทูลจริงทุกประการ พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องทอดพระเนตรเห็น ก็ดีพระทัยนักจึงตรัสสรรเสริญว่าสมิงพระรามนี้นับว่า เป็นชายผู้หนึ่ง มีความสัตย์ซื่อยิ่งนัก และกล้าหาญเข้มแข็ง รู้ศิลปศาสตร์สันหัดหาตัวเปรียบเสมอมิได้

ฝ่ายสมิงพระรามก็ชักม้ารำเป็นเพลงทวนเข้ามา จนถึงหน้าพระที่นั่งก็ลงจากหลังม้า เข้าเฝ้ากราบถวายบังคมพระเจ้ามณฑลทิพย์ทองแล้วทูลว่า ข้าพเจ้าได้มาสมคะเนชอบใจแล้ว อันศีระกามาณีนั้นก็อยู่ในเงื้อมมือข้าพเจ้า จะเอามาถวายพระองค์ให้จงได้ ข้าพเจ้าจะขอรับพระราชทานขอเหล็กกับตะกรวยใบหนึ่งสำหรับผูกข้างม้า เมื่อข้าพเจ้าตัดศีระกามาณีขาดแล้ว จะได้รับเอาศีระกามาณีให้ทันตกลงถึงดิน ใส่ในตะกรวยซึ่งแขวนไปกับข้างม้านั้น เข้ามาถวายพระองค์

จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๓๓-๑๓๖

ใบความรู้ หมายเลข ๔

ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา “สมิงพระรามสู้กับกามะนีทหารเอกของพระเจ้ากรุงจีน”

สมิงพระรามสู้กับกามะนีทหารเอกของพระเจ้ากรุงจีน

ครั้นถึงวันนัดกำหนดแล้ว กษัตริย์ทั้งสองก็พร้อมไปด้วยพยุหเสนาแห่แห่น้ำหลังเป็นอันมาก ตามขบวนพิชัยสงครามเสด็จไปสู่ท้องสนาม ขึ้นยังที่พลับพลาประทับพร้อมกัน ฝ่ายกามะนีก็แต่งตัวใส่เสื้อหุ้มเกราะแล้วด้วยทองเป็นอันงาม คาดสายรัดเอวประดับหยกเหน็บกระเป๋ ขึ้นขี่ม้าราทวนออกมา ณ ท้องสนาม

ฝ่ายสมิงพระรามก็แต่งตัวใส่เสื้อสีชมพูขลิบทองจีบเอว โปกผ้าชมพูขลิบแล้วไปด้วยทอง ใส่กำไลต้นแขนปลายแขนแหวนสอดก้อยแล้วไปด้วยเนาวรัตน์ แต่ล้วนทองเป็นอันงาม แล้วสอดดาบสะพายแล่งขึ้นม้า ฟ้อนรำเป็นเพลงทวนออกมายังท้องสนาม แลเห็นกามะนีขี่ม้าแต่งตัวหุ้มเกราะอยู่ ไม่เห็นสำคัญที่จะหมายแทงได้จึงคิดว่ กามะนีคนนี้ชำนาญ ในเพลงทวนว่องไวนักแล้วก็หุ้มเกราะใส่เสื้อบังอยู่ยังไม่เห็นช่องที่จะสอดทวนแทงแทงใดได้ จำจะชวนให้รำ ดูสำคัญก่อน อนึ่งเล่ากำลังม้าก็ยกกันอยู่กับกำลังม้าเรา จำจะขับเคี่ยวกันไปก่อนจึงจะหย่อนกำลังลง เห็นจะเสียทีทำนองจึงเอาชัยชนะได้โดยง่าย คิดแล้วก็ให้ล่ำมร้องแปลไปว่า เราทั้งสองเป็นทหารเอกอันประเสริฐ จะสู้กันครั้งนี้เป็นที่สุด จะไว้เกียรติยศการงานจนตลอดกาลปาวสาน ครั้นจะสู้กันเอาแพ้ชนะทีเดียวก็น่าสับสนฝีมือไม่ เราทั้งสองอย่าเพ่อทำอันตรายแก่กันก่อน ให้ท่านรำเพลงทวนถวายไปให้สิ้นฝีมือแล้ว เราจะรำตามท่านให้เหมือนจงได้ แล้วเราจะรำให้ท่านรำตามเราบ้างให้สิ้นฝีมือเหมือนกัน ให้พระเจ้าอยู่หัวทั้งสองพระองค์ทอดทศนาเจริญพระเนตรและทแกล้วทหารทั้งสองฝ่ายดูเล่นเป็นขวัญตา ถ้าเรารำสิ้นเพลงหยุดหายใจเหนื่อยแล้วเมื่อจะสู้กันเอาแพ้และชนะนั้นจึงจะบอกกันให้รู้ตัวทั้งสองฝ่าย

กามะนีได้ฟังล่ำมร้องออกมาดังนั้นก็มีความยินดีนัก จึงร้องตอบมาว่าชอบแล้ว แต่เราเป็นแขกมาท่านเป็นเจ้าของบ้าน เราจะรำก่อนให้ท่านทำตามเราไปเถิด

ว่าแล้วกามะนีก็ขับม้าสะบัดอย่างเป็นเพลงทวนฟ้อนรำออกมา สมิงพระรามก็ขับมาฟ้อนรำตามกามะนีได้ทุกเพลง ขณะเมื่อสมิงพระรามรำตามกันนั้น พระเจ้ากรุงต้าฉิงและพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องทอดพระเนตรเห็นทหารเอกทั้งสอง รำเยื้องกรายตามขบวนเพลงทวน ดูท่วงทีรับรองว่องไวนัก งามเป็นอัศจรรย์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย เปรียบประดุจได้เห็นเทพยดาและพิทยาธรรอันรำณรงค์ประลองกันในกลางสนาม นายทัพนายกองทแกล้วทหารทั้งสองฝ่ายก็สรรเสริญกามะนีและสมิงพระรามว่าเหมือนเทพยดาลงฟ้อนรำกลางสนามยิ่งนัก มีตาสองตาคูมิทันเลย ดูกามะนีแล้วกลับมาดูสมิงพระรามเล่า ดูสมิงพระรามแล้วกลับมาดูกามะนีเป็นขวัญตายิ่งนัก ครั้นกามะนีรำสิ้นเพลงแล้ว สมิงพระรามก็รำให้กามะนีรำตามบ้าง

ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา “สมิงพระรามสู้กับกามะนีทหารเอกของพระเจ้ากรุงจีน” (ต่อ)

ขณะเมื่อสมิงพระรามรำสื้นเพลงทวนแล้ว แกล้งทำกลอุบายหวังจะดูช่องเกราะ หมายถึงสำคัญที่จะสอดทวนแทงนั้น ก็สร้างทำยกแขนซ้ายเหยียดตรงเหยียดแขนขวาเบื้องบนแล้วทำยื่นควมม้าไปมา แล้วกลับห้อยศีรษะลงบ้าง แล้วทำกลับเอาหลังนอนลงควบกวเวียนไปต่าง ๆ กามะนีหารู้กลไม่ สำคัญว่าเพลงทวนฝ่ายพม่าตั้งนั้นจริง ก็มีได้สงสัย รำตามไปสิ้นทุกประการ สมิงพระรามทอดตาแลดู เห็นเป็นช่องได้รักแร้ทั้งสองเป็นหว่างอยู่พอจะสอดทวนแทงได้ แล้วเมื่อกลับศีรษะลงมานั้น เห็นเกราะซ้อนท้ายหมวกเปิดออกพอจะยื้อนฟันได้แห่งหนึ่ง หมายถึงสำคัญได้ถนัดมั่นคงแล้ว ก็ชักม้าหยุดพักพอหายเหนื่อยจึงให้ล่ามร้องบอกว่า เราทั้งสองรำถวายก็สิ้นเพลงด้วยกันแล้ว ทีนี้เราทั้งสองจะสู้กันเอาแพ้และชนะแก่กัน กามะนีได้ฟังตั้งนั้นก็ขับม้าเข้ามาสมิงพระรามก็ขับม้าออกไปสู้กันเป็นหลายสิบเพลง ต่างคนต่างรับรองว่องไว ยังหาเพลิงพล้ำแก่กันไม่สมิงพระรามจึงคิดว่า ถ้าจะสู้กันอยู่ขณะนี้เห็นจะเอาชัยชนะยาก ด้วยม้ากามะนีก็ยังมีถอยกำลัง จำจะลองให้ม้ากามะนีหย่อนกำลังลงจงได้จึงจะทำถนัด คิดแล้วแกล้งทำเป็นเสียทีควมม้าหนีออกไป กามะนีเห็นได้ทีก็ควมม้าทะลวงไล่ตามม้าสมิงพระรามไป

ครั้นสมิงพระรามแลเห็นกามะนีควมม้าเต็มกำลังแล้วมีทัน ก็สร้างรอม้าไว้หวังจะดูท่วงที เห็นกามะนียังไกลเชิงนักษอยู่ สำคัญได้ว่าเหื่องม้ากามะนีตกจนถึงก็รับรู้ว่ามีม้าหย่อนกำลังลงแล้ว จึงชักม้าวกเป็นเพลงโคมเวียนเข้ารับกามะนี กามะนีชักม้าเป็นเพลงผ่าหมากแลกเปลี่ยนกันต่าง ๆ ฝ่ายม้ากามะนีหอบรอนหย่อนกำลังลงกลับตัวตามเพลงไม่ทัน

สมิงพระรามได้ทีก็สอดทวนแทงถูกซอกรักแร้กามะนี กามะนีเอนตัวลงสมิงพระรามจึงชักดาบกระที่บม้าเข้าฟันยื้อนตามกลีบเกราะขึ้นไป ต้องศีรษะกามะนีขาดออกตกลงมา ยังมีทันถึงดิน ก็เอาขอเหล็กสับศีรษะกามะนีได้ ใส่ตะกรวยแล้วก็ชักม้าพ้อนรำเป็นเพลงทวนเข้ามาตรงหน้าพลับพลาพระเจ้าฝรั่งมังฆ้อง

พระเจ้ากรุงจีนและนายทัพนายกองทแกล้วทหารทั้งปวงเห็นตั้งนั้นก็อัศจรรย์ยิ่งนัก จึงให้ทหารไปเอาศพกามะนีมาทำศีรษะต่อเข้า ใส่หีบไปฝังเสียในที่สมควร พระเจ้ากรุงจีนก็เสด็จกลับเข้าค่าย สมิงพระรามก็เอาศีรษะเข้ามาถวายพระเจ้ามณฑลเทศาภิบาล พระเจ้ามณฑลเทศาภิบาลทอดพระเนตรเห็นตั้งนั้นก็มิพระทัยยินดีนักแล้วเสด็จกลับคืนเข้าสู่พระนคร ฝ่ายพม่าเสนาบดีขุนนางน้อยใหญ่ไพร่พลทั้งปวงก็สรรเสริญสมิงพระรามว่ามีใช้มนุษย์เลยเสมอเทพยดา แต่ศีรษะกามะนีนั้นก็มิให้ตกถึงดิน เอาขอเหล็กสับเอาได้ตั้งทูลไว้ทุกประการ ฝ่ายเสนาบดีนายทัพนายกองจีนทั้งปวง ครั้นเห็นเสียกามะนีตั้งนั้นแล้วก็โกรธ จึงกราบทูลพระเจ้ากรุงจีนว่า พระองค์เสด็จยาตราทัพมาครั้งนี้ ตั้งพระทัยจะทำสงครามให้พระเจ้ากรุงอังวะอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ ถึงมาตราเสียกามะนีทหารเอกแล้ว ไซ้ข้าพเจ้าทั้งปวงนี้ จะตีกรุงอังวะถวายไม่ได้นั่นหามิได้ เสียแรงดำเนินกองทัพเข้ามาเหยียบถึงขานกำแพงเมืองแล้ว จะกลับไปเปล่านั้นได้ความอัปยศแก่พม่ามาก ทำไมกับเมืองอังวะสักหีบมือหนึ่งเท่านั้นจะเอาแต่มูลดินที่เข้าไปในกำแพงเมืองคนละก้อน ๆ เท่านั้น ถมเสียให้เต็มกำแพงเมืองในเวลาเดียวก็จะได้พระเจ้ากรุงจีนได้ฟังก็ตรัสห้ามนายทัพนายกองทแกล้วทหารทั้งปวงว่าเราเป็นกษัตริย์ผู้ใหญ่อันประเสริฐได้ให้คำมั่นสัญญาไว้แก่เขาแล้ว จะกลับคำไปตั้งนั้นหาควรไม่ พม่าทั้งปวงจะชวนกันดูหมิ่นได้ว่าเงินพุดมิจริงเรารักสัตย์ยิ่งกว่าทรัพย์ ออย่าว่าแต่สมบัติมนุษย์นี้เลย ถึงท่านจะเอาทิพยสมบัติของสมเด็จพระจอมรินทร์มายกให้เราเราก็มิได้ปรารถนา ตรัสตั้งนั้นแล้วก็สั่งให้เลิกทัพเสด็จกลับไปยังกรุงจีน

จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๑๗-๑๒๐

ใบความรู้
หมายเลข ๕

ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา
“พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องบำเหน็จความชอบ”

พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องบำเหน็จความชอบ

พระเจ้ามณฑลเศียรทองเสด็จออกทรงบัญชาการพร้อมด้วยเสนาพฤตมาตย์ราชบุโรhitทั้งปวง จึงตรัสว่าโหรซึ่งดูชะตาเมืองว่าไม่ขาด พระชนษาเล่าก็ได้อยู่ยาวนานไป จะได้ลาภอันประเสริฐอีกนั้น ก็ต้องด้วยคำทำนาย จึงให้พระราชทานบำเหน็จและเครื่องอุปโภคบริโภคเป็นอันมาก แล้วพระราชทานบ้านส่วยแห่งหนึ่ง ให้เป็นค่าผลหมากรักด้วย และหญิงม่ายเจ้าของม้านั้นก็พระราชทานเครื่องอุปโภคบริโภคให้ตามสมควรและอำเภอแขวงบ้านซึ่งอยู่นั้นก็ให้ขึ้นแก่หญิงม่ายนั้น

แล้วตรัสว่าพระเจ้ากรุงจีนยกพลทแกล้วทหารมาเหยียบเมืองเราครั้งนี้ประดุจดั่งแผ่นดินจะถล่มลง หามีผู้ใดที่จะรบสู้ต้านทานไม่ ครั้งนี้สมิงพระรามรับอาสากู้เมืองเราไว้ได้ชัยชนะแล้ว ศีกจีนยกทัพเล็กกลับไป สมิงพระรามมีความชอบมาก บัดนี้ควรเราจะให้สมิงพระรามเป็นมหาอุปราช และราชาธิราชเราจะประทานให้เป็นบาทบริจาริกาด้วยตามสัญญาจึงจะชอบ ท่านทั้งปวงจะเห็นเป็นประการใด เสนาพฤตมาตย์ราชกระวีมนตรีमुख ทั้งปวงยังมีทันจะกราบทูล ขณะนั้นสมิงพระรามเฝ้าอยู่ด้วย ครั้นได้ฟังพระราชโองการก็กราบทูลว่าข้าพเจ้ารับอาสาพระองค์ครั้งนี้ มีความปรารถนาสี่ประการ คือข้าพเจ้าต้องพ้นจากการตรากตรำลำบากอยู่ยาวนานแล้ว หวังจะให้พ้นจากเครื่องจองจำหนึ่ง จะไว้ฝีมือให้เป็นเกียรติยศไปชั่วนิรันดร์ประการหนึ่ง จะให้พระองค์ฆ่าข้าพเจ้าหนึ่ง ถ้าพระองค์มีฆ่าข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะขอกราบถวายบังคมลากลับไปเมืองหงสาวดีหนึ่ง เป็นความปรารถนาสี่ประการ ซึ่งพระองค์จะพระราชทานให้ข้าพเจ้าเป็นมหาอุปราช และพระราชทานพระราชธิดานั้นพระคุณหาที่สุดมิได้ ข้าพเจ้ามิได้รับพระราชทานแล้วจะขอคืนถวายไว้ดังเก่า

พระเจ้ามณฑลเศียรทองได้ทรงฟังก็ทรงพระดำริว่า สมิงพระรามคนนี้มีเสียที่ที่เกิดมาเป็นเชื้อชาติทหารนับว่าชายชาติตรีแท้ มิได้เกรงกลัวแก่ความตาย ทั้งราชสมบัติก็มีได้รักใคร่ แล้วองอาจแกล้วกล้าหาญผู้ใดเปรียบเสมอมิได้ ครั้นจะฆ่าเสียตามคำบัดนี้เล่าก็มิควร เขาได้มีคุณแก่เรา ช่วยกู้พระนครไว้เป็นความชอบใหญ่ หลวงยังเสียตายนั้ ครั้นจะปล่อยให้กลับไปเมืองหงสาวดีเล่า การสงครามพระเจ้าราชาธิราชกับเราก็กังติดพันกัน อยู่หาขาดกันไม่ ทรงพระดำรินั้นแล้ว ก็ทรงนิ่งอยู่มิได้ตรัสประการใด แล้วก็เสด็จเข้าข้างใน

ฯลฯ

[พระมเหสีพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องชักจูงให้พระราชธิดายอมรับสมิงพระราม]

ใบความรู้ หมายเลข ๒

ราชาธิราช ตอน สมิิงพระรามอาสา “พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องบ้ำาเหน็จความชอบ”

พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องประทานตำแหน่งและพระราชธิดาให้สมิิงพระราม

ครั้นเวลาวันหนึ่ง เสด็จออกพร้อมด้วยเสนาบดีข้าราชการทั้งปวง พระองค์จึงตรัสแก่สมิิงพระรามว่า ท่านอาสาสู้พระนครเราไว้ได้ครั้งนี้ มีพระเกียรติยศปรากฏไปแก่ประเทศราชธานีทั้งปวงจนตลอดกาลปาวสาน ซึ่งท่านจะไม่รับรางวัลนั้นมิชอบ ดุจทำลายเกียรติยศเราให้เสื่อมเสีย เพราะจะเป็นที่ติเตียนแก่กษัตริย์ทั้งปวง ท่านดำริดูจงควรเถิด

สมิิงพระรามได้ฟังดังนั้นก็คิดว่า เรารับอาสาทำความชอบครั้งนี้คิดจะแก้ตัวกลับไปเมือง เมื่อพระเจ้ามณเฑียรทองมีทรงพระอนุญาตจะหนุนงวั้นเหนียวไว้ฉะนี้ ครั้นเราจะหนีไปก็กลัวจะเสียสัตย์หาควรไม่ ทั้งนี้ก็ตามแต่วาสนา เมื่อพระเจ้าอังวะจะไปรดพระราชทานพระราชธิดาแล้ว เราก็จะอยู่ชมรสนางพม่าเสียก่อน เพื่อจะมีโอกาสหวานดีกว่ารสมอญกระมัง ถ้าแม้บุญยังจะกลับไปเมืองหงสาวดีได้โดยสัตย์

คิดแล้วจึงทูลว่า ซึ่งพระองค์ทรงพระราชทานที่มหาอุปราชแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีรับนั้นเหตุด้วย พระราชบุตรของพระองค์ยังมีอยู่ อยู่นิ่งข้าพเจ้าเล่าก็ต่างประเทศภาษา อุปมาดั่งนกเค้า ถึงมีกำลังอยู่ก็จริง แต่ตกเข้าอยู่ในท่ามกลางฝูงกาเมื่อกลางวัน ข้าพเจ้าจะบัญชาราชกิจฉนั้นใด ครั้นข้าพเจ้ามีรับบำเหน็จรางวัลเล่าก็จะเสียราชประเพณีของพระองค์ไป ข้าพเจ้าจะยอมเป็นทหารอยู่กับพระองค์แล้ว แต่จะขอรับพระราชทานความอนุญาตอยู่สองประการ ประการหนึ่งห้ามมิให้คนทั้งปวงเรียกว่าเชลย ถ้าผู้ใดมีฟังขึ้นเรียก ข้าพเจ้าได้ยินแล้วก็จะถวายบังคมลากลับไปเมืองหงสาวดี ประการหนึ่งถ้ามีสงครามสมเด็จเจ้าราชาธิราชมาเมื่อใดข้าพเจ้ามิขอเข้าทำสงครามด้วยทั้งสองฝ่าย แม้นมีสงครามกษัตริย์อื่นมา ข้าพเจ้าจะขอรับอาสา สู้รบกว่าจะสิ้นชีวิต ถ้าพระองค์โปรดอนุญาตความสองประการนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็จะยอมรับพระราชทานรางวัลอยู่ด้วยพระองค์สืบไป

พระเจ้ามณเฑียรทองได้ทรงฟังก็ดีพระทัยนัก จึงตรัสว่าเหตุเท่านี้เราจะอนุญาตให้ได้ อย่าวว่าแต่ท่านจะขออนุญาตเท่านี้เลย ถึงจะให้มากกว่านี้สักร้อยประการ ถ้าควรแล้วเราจะอนุญาตให้ท่านสิ้น จึงสั่งให้เสนาบดีข้าราชการผู้ใหญ่ผู้น้อยทั้งปวงให้ตีฆ้องร้องป่าวทั่วทั้งพระนครว่า ตั้งแต่นี้ไปให้คนทั้งปวงเรียกว่า เจ้าสมิิงพระรามกู้เมือง ถ้าผู้ใดเรียกเชลยแล้วจะฆ่าเสียให้สิ้นทั้งโคตร ถ้าเราแต่งการอภิเชก สมิิงพระรามขึ้นเป็นอุปราชแล้วให้ออกนามว่า พระมหาอุปราชผดุงพระนคร

เสนาบดีข้าราชการใหญ่ผู้น้อยรับสั่งแล้วก็ถวายบังคมลาออกจากเฝ้า จึงแต่งคนให้เที่ยวตีฆ้องร้องป่าวไปทั่วกรุงรัตนบุรีอังวะ ชาวเมืองทั้งปวงรู้แล้วก็เกรงพระราชอาญา ต่างคนชวนกันสรรเสริญพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องว่า พระเจ้าอยู่หัวของเราทรงโปรดท้าวทหารรักยิ่งกว่า พระราชธิดาอันเกิดแต่พระอูระ หวังจะบำรุงพระนครให้คนทั้งปวงอยู่เป็นสุข และจะให้ข้าศึกยำเกรงพระเดชานุภาพจึงทรงปลุกเลี้ยงสมิิงพระรามไว้ ตั้งให้เป็นมหาอุปราชแล้วชมฝีมือและบุญญาธิการสมิิงพระรามเป็นอันมาก

จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๒๑-๑๒๓

ใบความรู้ หมายเลข ๗

ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา “สมิงพระรามน้อยใจ หนีกลับหงสาวดี”

สมิงพระรามน้อยใจ หนีกลับหงสาวดี

พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องจึงตรัสสั่งให้ปลุกตำแหน่งใหญ่อย่างเพิ่มหาอุปราช และแต่งการเฉลิมพระตำหนักเครื่องภิเษกทั้งปวงเสร็จแล้ว พระโหราจึงถวายฤกษ์อันเป็นศุภมงคล เข้าพิธีเฉลิมพระตำหนักพร้อมด้วยพระญาติวงศ์ พราหมณ์พฤตมาตย์ราชบุโรhitทั้งปวง อภิเษกพระราชธิดากับเจ้าสมิงพระรามเป็นมหาอุปราชตามราชประเพณีมาแต่ก่อนแล้ว พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องก็พระราชทานเครื่องยศสำหรับที่ลูกหลวงเอกให้สมิงพระรามเป็นมหาอุปราช ครั้นนั้นกรุงรัตนบุรีอั้งวะที่เสียบสงบศึกลง สมณพราหมณ์อาณาประชาราษฎร์อยู่เย็นเป็นสุข

ครั้นอยู่มาประมาณสามเดือน พระราชธิดาพระเจ้ามณฑลเกียรติทองก็ทรงพระครรภ์ถ้วนไตรมาสแล้วก็ประสูติพระราชโอรส พระเจ้ามณฑลเกียรติทองได้ทราบก็มีพระทัยเสนหายิ่งนักเสด็จไปรับพระราชนัดดาด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ แล้วพระราชทานเครื่องประดับทั้งปวงสำหรับพระราชกุมารโดยชบวนลูกหลวงเอก

ครั้นพระราชกุมารมีชันษาได้ขวบเศษ พออย่างพระบาทดำเนินได้ พระเจ้ามณฑลเกียรติทองเสด็จออกราชการครั้งใด ก็ทรงอุ้มพระราชนัดดาขึ้นนั่งเหนือพระเพลาทุกครั้ง อยู่มาวันหนึ่งทรงอุ้มพระราชนัดดาเสด็จออก ณ พระที่นั่งพร้อมด้วยเสนาบดีทั้งปวง สมิงพระรามมหาอุปราชก็เฝ้าอยู่ที่นั่นด้วย ฝ่ายพระราชกุมารเป็นทารกยังทรงพระเยาว์ไม่แจ้งความ กำดัดคะนองลูกจากพระเพลา ยืนขึ้นยุตพระอังกษาพระเจ้ามณฑลเกียรติทองไว้แล้วเอ้อมพระหัตถ์ขึ้นไปเล่นบนที่สูง พระเจ้ามณฑลเกียรติทองฝันพระพักตร์มาทอดพระเนตรเห็นดั่งนั้นก็ตรัสพลั้งพระโอษฐ์ออกไปว่า ลูกอ้ายเขลยนี้กล้าหาญนัก นานไปเห็นองอาจแถมมังรายกะยออะวะได้ สมิงพระรามได้ยินพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องดั่งนั้นก็น้อยใจ จึงคิดว่าครั้งนี้สิ้นวาสนากันแล้ว เป็นผลที่เราจะได้กลับไปเมืองหงสาวดีด้วยความสัสดี

ครั้นพระเจ้ามณฑลเกียรติทองเสด็จขึ้นแล้ว ฝ่ายสมิงพระรามก็กลับมาที่อยู่จึงเขียนหนังสือสองฉบับฉบับหนึ่งซ่อนไว้ใต้หมอน ฉบับหนึ่งเหน็บพกไว้ แล้วคิดเป็นห่วงอาลัยบุตรและพระราชธิดา แล้วหักจิตขมลงได้มิได้บอกผู้ใด พระราชธิดาอันเป็นที่รักนั้นก็มิแจ้งให้รู้ กลัวจะห้ามปรามขัดขวาง ความจะทราบถึงพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องจึงเอาเบาะบังเขียนมาผูกม้าซึ่งขี่สู่กับกามะนิ้น แล้วจัดแจงแต่งกายนุ่งห่มเสร็จ ถือทวนสะพายดาบแผ่นขึ้นหลังม้าควบหนีออกจากเมืองอั้งวะ

ฝ่ายพม่าชาวเมืองเห็นก็ร้องอื้ออึงขึ้นว่า มหาอุปราชผดุงพระนครหนีไปแล้ว ความทราบถึงเสนาบดีเสนาบดีก็รีบเข้าไปกราบทูลพระเจ้ามณฑลเกียรติทอง พระเจ้ามณฑลเกียรติทองได้แจ้งแล้วก็เสด็จตักพระทัยจึงสั่งให้จัดทัพม้าพันหนึ่ง ไปตามเจ้าสมิงพระราม สมิงพระรามก็ควบม้าหนีมาเต็มพักม้าแล้ว ก็หยุดพักม้า นั่งคอยท่าอยู่กลางท้องนาใต้ต้นไม้แห่งหนึ่ง มีต้นตาลเรียงอยู่ที่นั่นสามต้น สูงประมาณสิบห้าวาสิบหกวา มีผลสุกต้นละสี่ทะลายบ้างห้าทะลายบ้าง ครั้นแลเห็นทัพพม่ายกตามมาแต่ไกล จึงขึ้นบนหลังม้า ชักม้าพ้อนรำเป็นเพลงทวน แล้วพุ่งผลตาลสุกทั้งสามต้นหล่นลงที่ละผล มือขวารับทวนมือซ้ายรับผลตาลหล่นลงมา หาทันจะตกถึงดินไม่ แล้วก็โยนไปให้นายทัพนายกองพม่า นายทัพนายกองพม่าเห็นดั่งนั้นก็ตกใจ หยุดยืนอยู่สิ้น กลัวขยาดฝีมือนัก ไม่มีผู้ใดจะสามารถเข้าหักหาญจับกุมได้ ก็ค่อยรอดตามมาจนสุดแดน สมิงพระรามจึงเอาหนังสือนั้นใส่ไม้คิปปักไว้ แล้วก็รีบควบม้ากลับเข้ากรุงหงสาวดี

จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๒๓-๑๒๔

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาล้ำฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความดีความชอบ วรรณคดีเรื่อง ราชาริราช ตอน สมิงพระรามอาสา เป็นวรรณคดีร้อยแก้ว มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การทำสงคราม ระหว่างพม่ากับมอญ ซึ่งในตอนสมิงพระรามอาสานี้เป็น ตอนที่เกี่ยวกับการอาสาออกรบของสมิงพระรามซึ่งเป็น ทหารมอญให้กับกรุงอังวะ (พม่า) การศึกษาวรรณคดีเรื่องนี้ นักเรียนจะได้ศึกษาการใช้ภาษาแบบร้อยแก้ว โวหารต่าง ๆ และคุณค่าด้านสังคม รวมถึงความรักชาติรักแผ่นดินเกิด</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมการนำเสนอบทบาทสมมติ จากเรื่อง ราชาริราช ตอน สมิงพระรามอาสา ขั้นสอน ๑. นักเรียนที่ได้ใบความรู้หมายเลข ๑ ออกมาแสดงบทบาท สมมติหน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่เพื่อนำเสนอ แล้วช่วยกัน ตอบคำถาม ตัวอย่างคำถาม ๑) แม่ทัพฝ่ายเงินที่มีฝีมือในการเข้ามาแทงทวนคือใคร ตอบ กามะณี ๒) สมิงพระรามอาสาสู้ศึก เพื่อปกป้องเมืองใด ตอบ เมืองหงสาวดี ๓) พระเจ้ากรุงจีนยกทัพมาทำประลองยุทธ์กับเมืองใด ตอบ เมืองอังวะ ๔) สมิงพระรามเป็นทหารของใคร ตอบ พระเจ้าราชาริราช</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ - ภาระงาน/ชิ้นงาน การแสดงบทบาทสมมติ การวัดและประเมินผล ๑. แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ๒. การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพัญญูลักษณ์มีอ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เขตสุวีรกรรม (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร</p> <p>๒. การคิด</p>	<p>๕) หากสมิงพระรามแพ่ตึกในครั้งนี้ เมื่ออั้งจะจะตกเป็นเมืองขึ้นของเมืองใด ตอบ กรุงจีน</p> <p>๖) ขุนนางผู้เชิญพระราชสาส์นกับเครื่องราชบรรณาการเข้ามาถวายพระเจ้าฝรั่งมังฆ้อง ตอบ โจเปียว</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องในแต่ละตอน จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนเขียนสรุปเรื่องแต่ละตอนลงในสมุด</p>	

แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูดของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การไม่พูดคุยกััน	ไม่พูดคุย ตลอดระยะเวลาที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๑ - ๒ ครั้ง ในขณะที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๓ ครั้งขึ้นไป ในขณะที่ฟังหรือดู
๒. ความตั้งใจ	ตั้งใจและมีสมาธิในเรื่องที่ฟังหรือดู	ตั้งใจแต่ขาดสมาธิบางครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังหรือดู
๓. การให้เกียรติผู้พูดโดยการปรบมือ	ปรบมือทุกครั้งก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ปรบมือบางครั้งก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ไม่ปรบมือก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง
๔. การแสดงกิริยาที่เหมาะสม	ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ขณะฟังหรือดู	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๑ - ๒ ครั้ง	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๓ - ๔ ครั้ง
๕. การยกมือถามเมื่อต้องการถาม	ยกมือก่อนถามทุกครั้ง เมื่อมีข้อสงสัย	ยกมือก่อนถามบางครั้ง เมื่อมีข้อสงสัย	ชักถามโดยไม่ยกมือทุกครั้ง

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาล้ำฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง เติชวีรกรรม (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด วรรณคดีเรื่อง ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา เป็นวรรณคดีร้อยแก้ว มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การทำสงคราม ระหว่างพม่ากับอยุธยา ซึ่งในตอนสมิงพระรามอาสานี้เป็น ตอนที่เกี่ยวกับการอาสาออกรบของสมิงพระรามซึ่งเป็น พุทธมอญให้กับกรุงอังวะ (พม่า) การศึกษาวรรณคดีเรื่องนี้ นักเรียนจะได้ศึกษาการใช้ภาษาแบบร้อยแก้ว ไวยากรณ์ต่าง ๆ และคุณค่าด้านสังคม รวมถึงความรักกันแผ่นดินเกิด</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ สรุปเรื่องย่อ ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา ได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา ได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมการนำเสนอบทบาทสมมติ จากเรื่อง ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนที่ได้ไปความรู้หมายเลข ๒ ออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องเพื่อนำเสนอ แล้วช่วยกันตอบคำถาม</p> <p>ตัวอย่างคำถาม - สาเหตุใดที่ทำให้สมิงพระรามอาสาออกรบ</p> <p>แนวคำตอบ ถ้าเมืองอังวะพ่ายแพ้ เป้าหมายต่อไปของพระเจ้ากรุงจีนคงเป็นหงสาวดี จึงอาสาออกรบเพราะเกรงว่าหงสาวดีจะตกอยู่ในอันตราย</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องในแต่ละตอน จากนั้นนักเรียนแต่ละคนเขียนสรุปเรื่องแต่ละตอนลงในสมุด</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ -</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การแสดงบทบาทสมมติ</p> <p>การวัดและประเมินผล ๑. แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการการพูด ๒. การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาล้ำฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิด</p>		

แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูดของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การไม่พูดคุยกััน	ไม่พูดคุย ตลอดระยะเวลาที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๑ - ๒ ครั้ง ในขณะที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๓ ครั้งขึ้นไป ในขณะที่ฟังหรือดู
๒. ความตั้งใจ	ตั้งใจและมีสมาธิในเรื่องที่ฟังหรือดู	ตั้งใจแต่ขาดสมาธิบางครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังหรือดู
๓. การให้เกียรติผู้พูดโดยการปรบมือ	ปรบมือทุกครั้งก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ปรบมือบางครั้งก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ไม่ปรบมือก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง
๔. การแสดงกิริยาที่เหมาะสม	ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ขณะฟังหรือดู	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๑ - ๒ ครั้ง	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๓ - ๔ ครั้ง
๕. การยกมือถามเมื่อต้องการถาม	ยกมือก่อนถามทุกครั้ง เมื่อมีข้อสงสัย	ยกมือก่อนถามบางครั้ง เมื่อมีข้อสงสัย	ซักถามโดยไม่ยกมือทุกครั้ง

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาเล่าผีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด วรรณคดีเรื่อง ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา เป็นวรรณคดีที่ร้อยแก้ว มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การทำสงคราม ระหว่างพม่ากับมอญ ซึ่งในตอนสมิงพระรามอาสาเป็น ตอนที่เกี่ยวกับการอาสาออกรบของสมิงพระรามซึ่งเป็น พุทธมอญให้กับกรุงอังวะ (พม่า) การศึกษาวรรณคดีเรื่องนี้ นักเรียนจะได้ศึกษาการใช้ภาษาแบบร้อยแก้ว ไวยากรณ์ต่าง ๆ และคุณค่าด้านสังคม รวมถึงความรักชาติรักแผ่นดินเกิด</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ สรุปเรื่องย่อ ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา ได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ แสดงความความคิดเห็นเกี่ยวกับราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา ได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมการนำเสนอบทบาทสมมติ จากเรื่อง ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนที่ได้ใบความรู้หมายเลข ๓ ออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่เพื่อนำเสนอ แล้วช่วยกันตอบคำถาม</p> <p>ตัวอย่างคำถาม - เหตุใดสมิงพระรามถึงใช้วิธีการดังกล่าวในการเล็ดลอดมาศึกษาคำตอบ เพื่อประเมินกำลังของมอญ</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องในแต่ละตอน จากนั้นนักเรียนแต่ละคนเขียนสรุปเรื่องแต่ละตอนลงในสมุด</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ -</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การแสดงบทบาทสมมติ</p> <p>การวัดและประเมินผล ๑. แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ๒. การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาคำสี่มีอ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิด</p>		

แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูดของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การไม่พูดคุยกััน	ไม่พูดคุย ตลอดระยะเวลาที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๑ - ๒ ครั้ง ในขณะที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๓ ครั้งขึ้นไป ในขณะที่ฟังหรือดู
๒. ความตั้งใจ	ตั้งใจและมีสมาธิในเรื่องที่ฟังหรือดู	ตั้งใจแต่ขาดสมาธิบางครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังหรือดู
๓. การให้เกียรติผู้พูดโดยการปรบมือ	ปรบมือทุกครั้งก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ปรบมือบางครั้งก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ไม่ปรบมือก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง
๔. การแสดงกิริยาที่เหมาะสม	ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสมขณะฟังหรือดู	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๑ - ๒ ครั้ง	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๓ - ๔ ครั้ง
๕. การยกมือถามเมื่อต้องการถาม	ยกมือก่อนถามทุกครั้งเมื่อมีข้อสงสัย	ยกมือก่อนถามบางครั้งเมื่อมีข้อสงสัย	ชักถามโดยไม่ยกมือทุกครั้ง

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพนามบุรุษที่สาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>	<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด วรรณคดีเรื่อง ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา เป็นวรรณคดีร้อยแก้ว มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การทำสงคราม ระหว่างพม่ากับมอญ ซึ่งในตอนสมิงพระรามอาสาเป็น ตอนที่เกี่ยวข้องกับการอาสาออกรบของสมิงพระรามซึ่งเป็นที่ทราบมอญให้กับกรุงอังวะ (พม่า) การศึกษาวรรณคดีเรื่องนี้ นักเรียนจะได้ศึกษาการใช้ภาษาแบบร้อยแก้ว โวหารต่าง ๆ และคุณค่าด้านสังคม รวมถึงความรักชาติรักแผ่นดินเกิด</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ สรุปเรื่องย่อ ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา ได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา ได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมการนำเสนอบทบาทสมมติ จากเรื่อง ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนที่ได้ใบความรู้หมายเลข ๔ ออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่เพื่อนนำเสนอ แล้วช่วยกันตอบคำถาม</p> <p>ตัวอย่างคำถาม - เรารักสตัยยิ่งกว่าทรัพย์ คือคำพูดของใคร คำตอบ พระเจ้ากรุงจีน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องในแต่ละตอน จากนั้นนักเรียนแต่ละคนเขียนสรุปเรื่องแต่ละตอนลงในสมุด</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ -</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การแสดงบทบาทสมมติ</p> <p>การวัดและประเมินผล ๑. แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการการพูด ๒. การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
---	---	---	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาเล่าผีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิด</p>		

แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูดของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การไม่พูดคุยกััน	ไม่พูดคุย ตลอดระยะเวลาที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๑ - ๒ ครั้ง ในขณะที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๓ ครั้งขึ้นไป ในขณะที่ฟังหรือดู
๒. ความตั้งใจ	ตั้งใจและมีสมาธิในเรื่องที่ฟังหรือดู	ตั้งใจแต่ขาดสมาธิบางครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังหรือดู
๓. การให้เกียรติผู้พูดโดยการปรบมือ	ปรบมือทุกครั้งก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ปรบมือบางครั้งก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ไม่ปรบมือก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง
๔. การแสดงกิริยาที่เหมาะสม	ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสมขณะฟังหรือดู	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๑ - ๒ ครั้ง	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๓ - ๔ ครั้ง
๕. การยกมือถามเมื่อต้องการถาม	ยกมือก่อนถามทุกครั้งเมื่อมีข้อสงสัย	ยกมือก่อนถามบางครั้งเมื่อมีข้อสงสัย	ชักถามโดยไม่ยกมือทุกครั้ง

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพนามปัญญาล้ำฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๕) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด วรรณคดีเรื่อง ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา เป็นวรรณคดีร้อยแก้ว มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การทำสงคราม ระหว่างพม่ากับมอญ ซึ่งในตอนสมิงพระรามซึ่งเป็นตอนที่เกี่ยวกับการอาสาออกรบของสมิงพระรามซึ่งเป็น ทหารมอญให้กับกรุงอังวะ (พม่า) การศึกษาวรรณคดีเรื่องนี้ นักเรียนจะได้ศึกษาการใช้ภาษาแบบร้อยแก้ว ไวยากรณ์ต่าง ๆ และคุณค่าด้านสังคม รวมถึงความรักชาติรักแผ่นดินเกิด</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ สรุปเรื่องย่อ ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา ได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา ได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้อ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมการนำเสนอบทบาทสมมติ จากเรื่อง ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนที่ได้ใบความรู้หมายเลข ๕ ออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่เพื่อนนำเสนอ แล้วช่วยกันตอบคำถาม</p> <p>ตัวอย่างคำถาม - สมิงพระรามได้รับพระราชทานรางวัลได้บ้าง คำตอบ ตำแหน่งและพระราชาธิดา</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องในแต่ละตอน จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนเขียนสรุปเรื่องแต่ละตอนลงในสมุด</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ -</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การแสดงบทบาทสมมติ</p> <p>การวัดและประเมินผล ๑. แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการการพูด ๒. การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรุปปัญหาแล้วมีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๕) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ตรงกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิด</p>		

แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูดของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การไม่พูดคุยกััน	ไม่พูดคุย ตลอดระยะเวลาที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๑ - ๒ ครั้ง ในขณะที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๓ ครั้งขึ้นไป ในขณะที่ฟังหรือดู
๒. ความตั้งใจ	ตั้งใจและมีสมาธิในเรื่องที่ฟังหรือดู	ตั้งใจแต่ขาดสมาธิบางครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังหรือดู
๓. การให้เกียรติผู้พูดโดยการประมมือ	ประมมือทุกครั้งก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ประมมือบางครั้งก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ไม่ประมมือก่อนฟังขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง
๔. การแสดงกิริยาที่เหมาะสม	ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสมขณะฟังหรือดู	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๑ - ๒ ครั้ง	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๓ - ๔ ครั้ง
๕. การยกมือถามเมื่อต้องการถาม	ยกมือก่อนถามทุกครั้งเมื่อมีข้อสงสัย	ยกมือก่อนถามบางครั้งเมื่อมีข้อสงสัย	ซักถามโดยไม่ยกมือทุกครั้ง

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพนามบุรุษที่สาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๖) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>	
<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพนามบุรุษที่สาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด วรรณคดีเรื่อง ราชอิริยาช ตอน สมิงพระรามอาสา เป็นวรรณคดีร้อยแก้ว มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การทำสงคราม ระหว่างพม่ากับมอญ ซึ่งในตอนสมิงพระรามอาสานี้เป็น ตอนที่เกี่ยวข้องกับการอาสาออกรบของสมิงพระรามซึ่งเป็น ทหารมอญใช้กับกรุงอังวะ (พม่า) การศึกษาวรรณคดีเรื่องนี้ นักเรียนจะได้ศึกษาการใช้ภาษาแบบร้อยแก้ว ไวยากรณ์ และคุณค่าด้านสังคม รวมถึงความรักชาติรักแผ่นดินเกิด</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมการนำเสนอบทบาทสมมติ จากเรื่อง ราชอิริยาช ตอน สมิงพระรามอาสา</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนที่ได้ใบความรู้หมายเลข ๕ - ๖ ออกมาแสดง บทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องเพื่อนำเสนอ แล้วช่วยกัน ตอบคำถาม</p> <p>ตัวอย่างคำถาม - ใครเป็นสาเหตุที่ทำให้สมิงพระรามกลับกรุงหงสาวดี คำตอบ พระเจ้าฝรั่งมังฆ้อง</p> <p>ขั้นสรุป ๑. นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง ราชอิริยาช ตอน สมิงพระรามอาสา โดยทำใบงาน “เรียงลำดับเหตุการณ์” ๒. นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องในแต่ละตอน จากนั้นนักเรียน แต่ละคนเขียนสรุปเรื่องแต่ละตอนลงในสมุด</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบงาน “เรียงลำดับเหตุการณ์”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน ๑. การแสดงบทบาทสมมติ ๒. การทำใบงาน “เรียงลำดับเหตุการณ์”</p> <p>การวัดและประเมินผล ๑. แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ๒. การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาล้ำฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง เชิดชูวีรกรรม (๖) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร</p> <p>๒. การคิด</p>		

ใบงาน “เรียงลำดับเหตุการณ์”

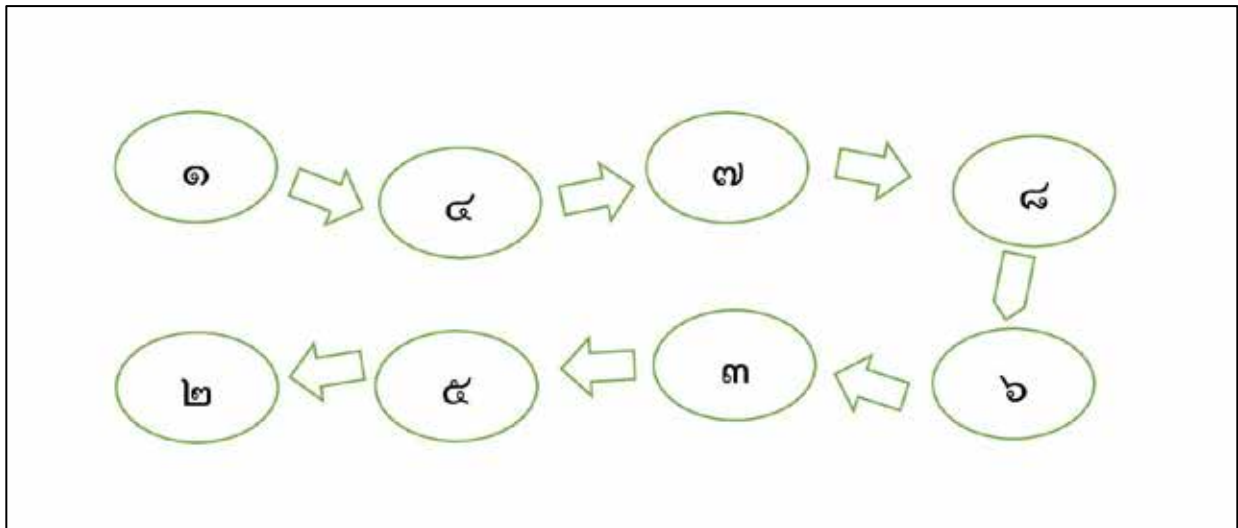
คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา ให้ถูกต้อง

๑. สมิงพระรามขี่ช้างบุกไปช่วยสมิงนครินทร์ที่ถูกพม่าจับตัวไปและสังหารพม่าหลายคน พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องชื่นชมสมิงพระราม
๒. สมิงพระรามน้อยใจหนีกลับหงสาวดี
๓. สมิงพระรามอภิเษกกับพระราชธิดา และมีพระกุมาร
๔. สมิงพระรามขี่ช้างพลายประกายมาศเข้าโจมตีพม่า ช้างตกหล่ม สมิงพระรามถูกจับเป็นเชลย
๕. พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องอุ้มพระราชธิดา ด้วยวัยที่กำลังซน ทำให้พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องตรัสออกมาโดยไม่ตั้งใจว่า “อ้ายลูกเชลยคนนี้กล้าหาญนัก”
๖. พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องแต่งตั้งสมิงพระรามเป็นอุปราชและพระราชทานพระธิดาให้ สมิงพระรามยอมรับบ่าเหน็บแต่มีข้อแม้ ๒ ประการ คือ ห้ามผู้ใดเรียกตนว่าเชลย และเมื่อมีศึกกับพระเจ้าราชาธิราชจะไม่ขอเข้าด้วยทั้ง ๒ ฝ่าย
๗. พระเจ้ากรุงจีนระดมไพร่พลมากองอังวะให้สังหารที่มีฝีมือมารบกับกามะนีผู้มีฝีมือในการขี่ม้าแทงทวน
๘. ขาวนี้ทราบไปถึงสมิงพระรามที่อยู่ในคุก จึงอาสาออกรบกับกามะนีและเอาชนะได้ในที่สุด

ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์โดยนำตัวเลขหน้าเหตุการณ์มาใส่ในวงกลมตามลำดับ

(เฉลย)ใบงาน
“เรียงลำดับเหตุการณ์”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา ให้ถูกต้อง

แบบประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูดของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การไม่พูดคุยกััน	ไม่พูดคุย ตลอดระยะเวลาที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๑ - ๒ ครั้ง ในขณะที่ฟังหรือดู	พูดคุย ๓ ครั้งขึ้นไป ในขณะที่ฟังหรือดู
๒. ความตั้งใจ	ตั้งใจและมีสมาธิในเรื่องที่ฟังหรือดู	ตั้งใจแต่ขาดสมาธิบางครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังหรือดู
๓. การให้เกียรติผู้พูดโดยการปรบมือ	ปรบมือทุกครั้งก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ปรบมือบางครั้งก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง	ไม่ปรบมือก่อนฟัง ขณะฟัง หรือหลังจบการฟัง
๔. การแสดงกิริยาที่เหมาะสม	ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ขณะฟังหรือดู	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๑ - ๒ ครั้ง	แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม ๓ - ๔ ครั้ง
๕. การยกมือถามเมื่อต้องการถาม	ยกมือก่อนถามทุกครั้ง เมื่อมีข้อสงสัย	ยกมือก่อนถามบางครั้ง เมื่อมีข้อสงสัย	ชักถามโดยไม่ยกมือทุกครั้ง

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพนามที่ ๑๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง คำและหน้าที่ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด คำเชื่อม หมายถึง คำที่ใช้เชื่อมระหว่างคำกับคำหรือประโยคกับประโยค ให้มีเนื้อความที่สอดคล้องชัดเจน เป็นเหตุเป็นผลกัน หรือให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง คำเชื่อมมีส่วนสำคัญในการสร้างประโยค การรู้จักหน้าที่ คำเชื่อมที่เปล่งเสียงออกมาเพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้พูด เช่น ตกใจ ดีใจ ฯลฯ การรู้จักหน้าที่ของคำอุทาน จะช่วยให้สื่อสารโดยใช้ประโยคได้ตรงตามจุดหมายและมีความมีประสิทธิภาพในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้ คำพิเศษ คือ คำซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายกริยา และเป็นส่วนหลักของวิเศษณ์วลี คำพิเศษซึ่งเป็นส่วนประกอบของวิเศษณ์วลีมักปรากฏหลังหน่วยกริยา หากเป็นคำกริยาออกกรมหรือคำกริยาคุณศัพท์ คำพิเศษมักปรากฏหลังคำกริยาโดยตรง ประโยค คือ การนำคำนาม คำกริยา และคำขยายมาเรียงกันแล้วได้ใจความสมบูรณ์ว่าใครทำอะไรอย่างไร ที่ไหน ซึ่งในชีวิตประจำวันเราจะใช้ประโยคเพื่อสื่อสารมาากกาย การเรียนรู้ให้เข้าใจ และนำไปใช้ให้ถูกต้องก็จะทำให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างมา</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนากันแค้นคัมที่ครูเขียนบนกระดานดำ ๑. เมื่อวานฝนตก วันนี้อากาศ ดี คำตอบ จึง ๒. เธอจะซื้อดินสอ ปากกา คำตอบ หรือ ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๓ กลุ่ม แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ ดังนี้ กลุ่มที่ ๑ ใบความรู้ “คำเชื่อม” กลุ่มที่ ๒ ใบความรู้ “คำอุทาน” กลุ่มที่ ๓ ใบความรู้ “คำพิเศษ” ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าที่ค้นพบ เมื่อแต่ละกลุ่มนำเสนอเสร็จ ให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้ศึกษา ขั้นสรุป นักเรียนช่วยกันบอกหน้าที่ของคำเชื่อม คำอุทาน และคำพิเศษ คำตอบ คำเชื่อม คือ คำที่ใช้เชื่อมคำ วลี หรือประโยคเข้าด้วยกัน คำอุทาน คือ คำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “คำเชื่อม” ๒. ใบความรู้ “คำอุทาน” ๓. ใบความรู้ “คำพิเศษ” ๔. กิจกรรม “ใบคำ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน ฝึกแต่งประโยคที่ใช้คำเชื่อมลงในสมุด</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพนามคำสรรพนาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง คำและหน้าที่ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้</p>	<p>คำวิเศษณ์ คือ คำซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายกริยา และเป็นส่วนหลักของวิเศษณ์วลี</p>	
<p>๑. อธิบายหน้าที่ของคำเชื่อม คำอุทาน และคำวิเศษณ์ ได้</p>		
<p>๒. อธิบายส่วนประกอบของประโยคได้</p>		
<p>ด้านทักษะและกระบวนการ</p>		
<p>จำแนกคำและประโยคได้</p>		
<p>ด้านคุณลักษณะ</p>		
<p>๑. ไม่เรียนรู้</p>		
<p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>		
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

ใบความรู้ “คำเชื่อม”

คำเชื่อม

การใช้ภาษาอธิบายหรือเล่าเรื่องราวใด ๆ ข้อความนั้น ๆ ต้องต่อเนื่องกันวิธีการ ทำให้ข้อความต่อเนื่องกัน วิธีหนึ่งคือ การใช้คำเชื่อมเพื่อเชื่อมคำ ประโยคหรือข้อความเข้าด้วยกัน การเชื่อมหน่วยทางภาษามีทั้งการเชื่อมหน่วยที่เสมอภาคกัน เช่น เชื่อมคำกับคำ เชื่อมประโยคกับประโยค หรือเชื่อมข้อความกับข้อความ และการเชื่อมหน่วยที่ไม่เสมอภาคกัน เช่น เชื่อมอนุประโยคเข้ากับमुख्यประโยค การเชื่อมนี้อาจเชื่อมเพื่อแสดงการรวมกัน แสดงความแย้งกัน แสดงเหตุผล หรือแสดงความหมายอื่นก็ได้

คำที่พิมพ์ด้วยตัวหนาต่อไปนี้เป็น**คำเชื่อม**ที่เชื่อมคำกับคำ

แสดงความรวมกัน เช่น **พี่กับน้อง ยายกะตา อ่านและเขียน**

แสดงการเลือก เช่น **หมูหรือเนื้อ ขนมหรือผลไม้**

คำที่พิมพ์ด้วยตัวหนาต่อไปนี้เป็น**คำเชื่อม**ที่เชื่อมประโยคกับประโยค

แสดงความรวมกัน เช่น **เขาชอบอ่านหนังสือและชอบฟังเพลง**

แสดงความแย้งกัน เช่น **พี่ขยันทำขนม แต่น้องขยันจัดบ้าน**

แสดงการเลือก เช่น **คุณจะกินอาหารไทยหรือจะลองอาหารจีน**

คำที่พิมพ์ด้วยตัวหนาต่อไปนี้เป็น**คำเชื่อม**ที่เชื่อมประโยคอนุประโยคเข้ากับमुख्यประโยค

ครูที่มาใหม่เป็นศิษย์เก่าโรงเรียนนี้

(**ครูเป็นศิษย์เก่าโรงเรียนนี้** เป็นमुख्यประโยค)

ที่มาใหม่ เป็นอนุประโยค)

เขาพูดไม่ชัด ฉะนั้นจึงฟังไม่เข้าใจ

(**เขาพูดไม่ชัด** เป็นमुख्यประโยค)

ฉะนั้นจึงฟังไม่เข้าใจ เป็นอนุประโยค)

ที่เขาบอกมานั้นเป็นความจริง

(**เป็นความจริง** เป็นमुख्यประโยค)

ที่เขาบอกมานั้น เป็นอนุประโยค)

เขาทำงานหนักเพื่อให้ลูก ๆ สบาย

(**เขาทำงานหนัก** เป็นमुख्यประโยค)

เพื่อให้ลูก ๆ สบาย เป็นอนุประโยค)

จากหนังสือวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๒๓-๒๔

ใบความรู้ “คำอุทาน”

คำอุทาน

คำอุทาน คือ คำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ แสดงความรู้สึกตกใจดีใจ แสดงความรู้สึกเจ็บปวด ทุกข์ทน หรือเพื่อแสดงเจตนาอย่างใดอย่างหนึ่งคำอุทาน เป็นคำกล่าวขึ้นต้นประโยค มักมีเครื่องหมายอัศเจรีย์ กำกับหลังคำอุทาน

ตัวอย่างคำอุทานแสดงความรู้สึก

ตกใจ	เช่น	ว้าย! โผล่มาเงียบ ๆ
แปลกใจ	เช่น	อ้าว! ไม่สนุกหรือก้อย
ดีใจ	เช่น	ไชโย! สอบเสร็จแล้ว
โล่งใจ	เช่น	เฮ้อ! คอนเสิร์ตจบซะที
ห้าม	เช่น	จู่ ๆ! ก้อยอย่าเหี่ยวว่าใครเขา

จากหนังสือวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๑๐

ใบความรู้ “คำวิเศษณ์”

คำวิเศษณ์

คำวิเศษณ์ คือ คำซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายกริยา ในงานเขียนเชิงพรรณนาอาจพบคำวิเศษณ์ได้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้เขียนต้องการบรรยายหรือพรรณนาลักษณะเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งของกริยา เช่น พุดเนิบ ๆ ร้องงอแง เดินกั้นขวั๊กไขว่ แล่นฉิว หอมกรุ่น ฯลฯ

คำวิเศษณ์ และคำที่ใช้เป็นวิเศษณ์มักปรากฏอยู่หลังกริยาหรือกริยาวลีมีหลายลักษณะ เช่น

๑. คำวิเศษณ์ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายกริยาโดยตรง เช่น ชยั้งจิ่ง สนุกทีเดียว ทำเอง ระวังหน่อย อธิบายอีก เทียวไปเรื่อย คงไม่มากระมัง จัดการทันที เป็นต้น

๒. คำวิเศษณ์ที่มีความหมายเป็นคำถาม เช่น มาทำไม พุดไปเอย ทำไฉน ป่วยเพราะเหตุใด ถูกลงโทษ เพราะอะไร เป็นต้น

๓. คำที่ใช้ขยายกริยาเพื่อบอกเวลา เช่น ทำงานกลางคืน มาโรงเรียนเช้า ๆ บานสาย ๆ นัดไว้พรุ่งนี้ พบกันตะกี้ เป็นต้น

๔. คำที่แสดงลักษณะเฉพาะของกริยา เช่น กัดฟันกรอด ๆ เคี้ยวกรวม ๆ สิ้นจู้ คมกริบ พุดน้ำไหล ไฟดับ โกรธเป็นพินเป็นไฟ

คำที่นำด้วยคำว่า โดย อย่าง เป็น และใช้ขยายหน่วยกริยา เช่น

โดยดี ในประโยคที่ว่า เขาปฏิบัติตามคำสั่งโดยดี

โดยทั่วไป ในประโยคที่ว่า โดยทั่วไปคนเราชอบให้คนอื่นเอาใจ

อย่างประณีต ในประโยคที่ว่า เขาจัดแจกันอย่างประณีต

อย่างเรียบร้อย ในประโยคที่ว่า นักเรียนเดินเข้าห้องประชุมอย่างเรียบร้อย

เป็นอันขาด ในประโยคที่ว่า เขาไม่ยอมโกงกินเป็นอันขาด

จากหนังสือวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๑๒๕

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาเล่าฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง คำและหน้าที่ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด คำเชื่อม หมายถึง คำที่ใช้เชื่อมระหว่างคำกับคำ หรือประโยคกับประโยค ให้มีเนื้อความที่สอดคล้อง ชัดแจ้ง เป็นเหตุเป็นผลกัน หรือให้เลื่อมใสใจ อย่างหนึ่ง คำเชื่อมมีส่วนสำคัญในการสร้างประโยค การรู้จักหน้าที่ คำอุทาน คือ คำที่เปล่งเสียงออกมาเพื่อแสดง อารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้พูด เช่น ตกใจ ดีใจ ฯลฯ การรู้จักหน้าที่ของคำอุทาน จะช่วยให้ สื่อสารโดยใช้ประโยคได้ตรงตามจุดมุ่งหมายและมี ประสิทธิภาพในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้ คำวิเศษณ์ คือ คำซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยขยาย กริยา และเป็นส่วนหลักของวิเศษณ์วลี คำวิเศษณ์ซึ่ง เป็นส่วนประกอบของวิเศษณ์วลีมักปรากฏหลังหน่วย กริยา หากเป็นคำกริยากรรมหรือคำกริยาคุณศัพท์ คำวิเศษณ์มักปรากฏหลังคำกริยาโดยตรง ประโยค คือ การนำคำนาม คำกริยา และคำขยาย มาเรียงกันแล้วได้ใจความสมบูรณ์ว่าใครทำอะไร อย่างไร ที่ไหน ซึ่งในชีวิตประจำวันเราจะใช้ประโยค เพื่อสื่อสารมากมาย การเรียนรู้ให้เข้าใจ และนำไปใช้ให้</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนพิจารณาข้อความบนกระดานที่ครูเขียนว่าแตกต่างกันอย่างไร ดังนี้ - เธอคนนั้น - เธอคนนั้นขอบร้องเพลง - เธอที่ยืนอยู่ตรงนั้นขอบร้องเพลง - เธอคนนั้นขอบร้องเพลงและร้องเพลงเพราะมาก (แนวคำตอบ : เธอคนนั้น ไม่มีภาคแสดงหรือกริยาวิเศษณ์ จึงไม่เป็น ประโยค ส่วน เธอคนนั้นขอบร้องเพลง, เธอที่ยืนอยู่ตรงนั้นขอบร้อง เพลง, เธอคนนั้นขอบร้องเพลงและร้องเพลงเพราะมาก เป็นประโยคต่างชนิดกัน) ขั้นสอน ๑. นักเรียนจับคู่กับเพื่อนศึกษาใบความรู้ “ประโยค” จากนั้นนักเรียน แต่ละคู่ฝึกแต่งประโยคตามที่ได้ศึกษาจากใบความรู้ ดังนี้ - ประโยคที่ ๑ ประธาน+กริยา - ประโยคที่ ๒ ประธาน+กริยา+กรรม ๒. นักเรียนแต่ละคนทำใบงาน “ประโยค” จากนั้นช่วยกันตรวจสอบกับ เพื่อน ๆ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. ใบความรู้ “ประโยค” ๒. ใบงาน “ประโยค” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “ประโยค” การวัดและประเมินผล การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพนามบุรุษที่สาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง คำและหน้าที่ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>ชั้นสรุป นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ เรื่อง “ประโยค” แนวคำตอบ - ประโยค คือ การนำคำตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไป มาเรียงต่อกัน แล้วได้ใจความสมบูรณ์ ประกอบด้วยภาคประธาน และภาคแสดง - ภาคประธาน ได้แก่ ส่วนที่เป็นผู้กระทำ อาจมีส่วนขยาย หรือไม่มีก็ได้ - ภาคแสดง ได้แก่ ส่วนที่บอกอาการ หรือ บอกสภาพของประธาน อาจมีส่วนขยายหรือไม่ก็ได้ - ส่วนขยายของประโยค คือ คำหรือกลุ่มคำ ที่เพิ่มขึ้นให้มีรายละเอียด เพื่อเป็นการขยายภาคประธานหรือภาคแสดงให้มีความชัดเจนมากขึ้น</p>	<p>ถูกต้องก็จะทำให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างมากจุดประสงค์ การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. อธิบายหน้าที่ของคำเชื่อม คำอุทาน และคำวิเศษณ์ได้ ๒. อธิบายส่วนประกอบของประโยคได้ ด้านทักษะและกระบวนการ จำแนกคำและประโยคได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>
--	---	--	--

ใบความรู้ “ประโยค”

ประโยค

คำเป็นหน่วยทางภาษาที่มีความหมายและใช้สื่อสารกันได้ แต่ถ้าเราต้องการสื่อสารให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ครอบคลุมเรื่องทั้งหมดอย่างดี ต้องใช้คำหลายคำมาเรียงประกอบกันเป็นประโยค ประโยคจึงเป็นหน่วยทางภาษาที่ใช้สื่อสารเรื่องราวต่าง ๆ ได้สมบูรณ์ โดยมากประโยคประกอบด้วยคำมากกว่าหนึ่งคำ ประโยคอาจมีเพียงคำเดียวก็ได้ แต่คำเดียวที่ใช้เป็นประโยคต้องเป็นคำกริยาเสมอ ประโยคที่มีคำกริยาเพียงคำเดียวได้แก่ ประโยคแสดงความรู้สึกหรือแสดงความต้องการ อาจแสดงว่าผู้พูดต้องการอะไรหรือผู้พูดต้องการให้ใครสักคนทำอะไรก็ได้ เช่น

พี่บอกความรู้สึกกับน้องว่า	“กลุ้มใจ”
ลูกบอกแม่ว่า	“หิว”
ครูพูดสั่งนักเรียนว่า	“เงียบ”

โดยมากประโยคไม่ว่ายาวหรือสั้นมักมีส่วนประกอบสำคัญ ๒ ส่วน คือ ส่วนประกอบที่มีค่านามเป็นหลัก กับส่วนประกอบที่มีคำกริยาเป็นหลัก ส่วนประกอบทั้ง ๒ ส่วนนี้ต้องมีความสัมพันธ์แบบประธาน-ภาคแสดง ส่วนประกอบของประโยคทั้ง ๒ ประเภทนี้ อาจมีคำชนิดต่าง ๆ อยู่ด้วยก็ได้ เช่น

ประโยค *เด็กร้องไห้* มีส่วนประกอบ ๒ ส่วน คือ *เด็ก* (เป็นค่านาม) กับ *ร้องไห้* (เป็นคำกริยา)

ประโยค *เด็กอายุ ๒-๓ ขวบ ที่พลัดหลงกับแม่ร้องไห้หาแม่เสียงดังลั่น* มีส่วนประกอบหลัก ๒ ส่วน คือ *เด็กอายุ ๒-๓ ขวบที่พลัดหลงกับแม่* (*เด็ก* เป็นคำหลักและเป็นค่านาม) กับ *ร้องไห้หาแม่เสียงดังลั่น* (*ร้องไห้* เป็นคำหลักและเป็นคำกริยา)

ประโยค *ต้นชมพูภูคานั่นมีอยู่ที่จังหวัดน่านที่เดียวในโลก* มีส่วนประกอบหลัก ๒ ส่วน คือ *ต้นชมพูภูคานั่น* (*ต้นชมพูภูคา* เป็นคำหลักและเป็นค่านาม) กับ *มีอยู่ที่จังหวัดน่านที่เดียวในโลก* (*มี* เป็นคำหลักและเป็นคำกริยา)

ข้อความใด ๆ ที่มีคำหลายคำมาเรียงต่อกันคล้ายประโยค แต่หากมีเฉพาะส่วนประกอบที่มีค่านามเป็นหลัก ไม่ปรากฏคำกริยาที่เป็นคำหลักอยู่ด้วย ข้อความนั้นจะไม่จัดเป็นประโยค เช่น

ประโยค *งานประเพณีแห่ผีตาโขนของชาวอำเภอด่านซ้ายจังหวัดเลย* (ไม่เป็นประโยค เพราะมีแต่ส่วนประกอบที่มีค่านามเป็นหลัก ไม่มีส่วนประกอบที่มีคำกริยาเป็นคำหลัก)

ใบงาน “ประโยค”

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความต่อไปนี้ ว่าเป็นประโยคหรือไม่ และแยกส่วนประกอบของประโยคให้ชัดเจน

ข้อความ	ประโยค		ส่วนประกอบ	
	เป็น	ไม่เป็น	ประธาน	ภาคแสดง
๐. ฝนตกหนักมาก	✓		ฝน	ตกหนักมาก
๑. ราชาธิราชเป็นหนังสือที่มีคุณค่า				
๒. แนวคิดหรือแก่นเรื่องของราชาธิราช				
๓. สมิงพระรามซึ่งเป็นทหารเอกของพระเจ้าราชาธิราช มีฝีมือเก่งกล้ามาก				
๔. ทหารพม่าจับตัวสมิงพระรามอาสาได้				
๕. ข้อคิดจากพฤติกรรมของตัวละครที่เป็นคติสอนใจ				

ตกหนักมาก

เฉลยใบงาน
“ประโยค”

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความต่อไปนี้ ว่าเป็นประโยคหรือไม่ และแยกส่วนประกอบของประโยคให้ชัดเจน

ข้อความ	ประโยค		ส่วนประกอบ	
	เป็น	ไม่เป็น	ประธาน	ภาคแสดง
ฝนตกหนักมา	✓		ฝน	ตกหนักมาก
๑. ราชาริราชเป็นหนังสือที่มีคุณค่า	✓		ราชาริราช	เป็นหนังสือที่มีคุณค่า
๒. แนวคิดหรือแก่นเรื่องของราชาริราช		✓	-	-
๓. สมิงพระรามซึ่งเป็นทหารเอกของพระเจ้าราชาริราช มีฝีมือเก่งกล้ามาก	✓		สมิงพระรามซึ่งเป็นทหารเอกของพระเจ้าราชาริราช	มีฝีมือเก่งกล้ามาก
๔. ทหารพม่าจับตัวสมิงพระรามอาสาได้	✓		ทหารพม่า	จับตัวสมิงพระรามอาสาได้
๕. ข้อคิดจากพฤติกรรมของตัวละครที่เป็นคติสอนใจ		✓	-	

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพนามไปญญาลัทธิมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>การทำโครงงานเป็นการเรียนรู้จากการได้ลงมือปฏิบัติจริง ทดลองจริง เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อตอบปัญหาที่นักเรียนสงสัย หรือต้องการรู้ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ๕ ขั้นตอน ได้แก่</p> <p>๑. ตั้งปัญหา ๒. เก็บรวบรวมข้อมูล ๓. ตั้งสมมติฐาน (การเดาคำตอบของปัญหาไว้ก่อนทำ) ๔. ทดลอง และ ๕. สรุปผล</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>๑. อธิบายความหมายของโครงงาน</p> <p>๒. อธิบายขั้นตอนการทำโครงงาน</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ</p> <p>เขียนโครงงานได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕</p> <p>เรื่อง วิธีการเขียนโครงงาน (๑)</p> <p>รายวิชา ภาษาไทย ๑</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>ครูสนทนากับนักเรียนถึงการเรียนรู้แบบโครงงาน</p> <p>- นักเรียนเคยมีประสบการณ์การทำโครงงานหรือไม่</p> <p>แนวคำตอบ เคย/ไม่เคย</p> <p>- ถ้าเคย นักเรียนเคยทำโครงงานในวิชาใดบ้าง มีชื่อเรื่องว่าอะไร และศึกษาเกี่ยวกับสิ่งใด</p> <p>แนวคำตอบ ตอบตามประสบการณ์จริงของนักเรียน</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔ - ๕ คน แต่ละคนศึกษาใบความรู้ “การเขียนเค้าโครงงาน”</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการศึกษาหน้าชั้นเรียน โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิดในการนำเสนอ</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้ศึกษาในชั่วโมงนี้</p>	<p>แหล่งเรียนรู้</p> <p>ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>ใบความรู้ “การเขียนเค้าโครงงาน”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>-</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>-</p>
---	--	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาล้ำฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง วิธีการเขียนโครงงาน (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิด</p>		

ใบความรู้ “การเขียนโครงงาน”

โครงงาน หมายถึง การศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่นักเรียนเป็นผู้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ภายใต้คำแนะนำปรึกษาและดูแลของครูที่ปรึกษาโครงงาน โดยอาจใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ช่วยในการศึกษา เพื่อให้การศึกษาค้นคว้านั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์

การเขียนรายงานโครงงาน เป็นรูปแบบหนึ่งของการนำเสนอผลงานของโครงงานที่ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าตั้งแต่ต้นจนจบ การกำหนดหัวข้อในการเขียนรายงานต้องเหมาะสมกับประเภทของโครงงานและระดับชั้นของผู้เรียน

รูปแบบการเขียนรายงานโครงงาน ประกอบด้วย

๑. ชื่อโครงงาน
๒. ผู้จัดทำโครงงาน/ครูที่ปรึกษา/ชื่อโรงเรียน/ชั้นเรียน
๓. บทคัดย่อ/กิตติกรรมประกาศ/สารบัญ
๔. บทนำ/หลักการและเหตุผล/ที่มาและความสำคัญของปัญหา/วัตถุประสงค์/สมมติฐาน/ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า/ผลที่คาดว่าจะได้รับ/ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
๕. วิธีการดำเนินงาน/ระบุอุปกรณ์/ระยะเวลา
๖. ผลการศึกษาค้นคว้า/สรุปผลการดำเนินงาน/ข้อเสนอแนะ
๗. เอกสารที่ใช้ในการศึกษา

คุณค่าของการเขียนรายงานโครงงาน

๑. ทำให้รู้จักวิธีการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ฝึกทักษะด้านการอ่านและสร้างนิสัยรักการอ่าน
๒. ส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่ม รู้จักคิดอย่างมีระเบียบ มีเหตุผล
๓. ช่วยให้ผู้สามารถวิเคราะห์เรื่องราวต่าง ๆ ได้
๔. เป็นการฝึกทักษะด้านการเขียน

ขั้นตอนการทำโครงงานตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ๕ ขั้นตอน

๑. ตั้งปัญหา	คือ การกำหนดสิ่งที่สงสัยหรืออยากรู้
๒. เก็บรวบรวมข้อมูล	คือ คือการหาข้อมูลจากการอ่าน หรือสอบถามผู้รู้
๓. ตั้งสมมติฐาน	คือ การเดาคำตอบของปัญหาไว้ก่อนทำ
เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผน และออกแบบวิธีการ
หาคำตอบ
๔. ทดลอง คือ	คือ การดำเนินการทำโครงงานตามแผนที่วางไว้
๕. สรุปผล คือ	คือ การเขียนผลการทดลองว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพนามบุรุษที่ ๑</p> <p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ - ๑๘</p> <p>เรื่อง วิธีการเขียนโครงงาน (๒)</p> <p>รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>การทำโครงงานเป็นการเรียนรู้จากการได้ลงมือปฏิบัติจริง ทดลองจริง เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อตอบปัญหาที่นักเรียนสงสัย หรือต้องการรู้ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ๕ ขั้นตอน ได้แก่</p> <p>๑. ตั้งปัญหา ๒. เก็บรวบรวมข้อมูล ๓. ตั้งสมมติฐาน (การเดาคำตอบของปัญหาไว้ก่อนทำ) ๔. ทดลอง และ ๕. สรุปผล</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการเขียนเค้าโครงงานที่ได้เรียนในช่วงที่ผ่านมา</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>๑. แบ่งนักเรียนเป็น ๔ กลุ่ม แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดวางแผนการทำโครงงานจากเรื่อง ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา เช่น คุณธรรมจริยธรรม การใช้ภาษา สภาพลังคัมภีร์ และวัฒนธรรม เป็นต้น</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกประเด็นที่กลุ่มสนใจ ๑ ประเด็น จากนั้นวางแผนการเขียนโครงงาน (โดยศึกษาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด)</p>	<p>แหล่งเรียนรู้</p> <p>ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>-</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>การเขียนโครงงาน”</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>๑. อธิบายความหมายของโครงงาน</p> <p>๒. อธิบายขั้นตอนการทำโครงงาน</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ</p> <p>เขียนโครงงานได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอประเด็นที่ตนเองสนใจ และวิธีการดำเนินการจัดทำโครงงาน (โดยศึกษาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด)</p>	
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร</p> <p>๒. การคิด</p>		

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาล้ำฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง เสนอผลงานสร้างสรรค์ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การทำโครงการเป็นการเรียนรู้จากการทำงาน ปฏิบัติจริง ทดลองจริง เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อตอบปัญหาที่นักเรียนสงสัย หรือต้องการรู้ โดยใช้ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ๕ ขั้นตอน ได้แก่ ๑. ตั้งปัญหา ๒. เก็บรวบรวมข้อมูล ๓. ตั้งสมมติฐาน (การเดาคำตอบของปัญหาไว้ก่อนทำ) ๔. ทดลอง และ ๕. สรุปผล</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมการนำเสนอโครงการ</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนกลุ่มที่ ๑ และ ๒ นำเสนอโครงงาน ๒. เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเสร็จ ให้นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ แสดงความความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงงานของเพื่อน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับจากการนำเสนอโครงงานของแต่ละ กลุ่ม</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ -</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การเขียนโครงการ”</p> <p>การวัดและประเมินผล ๑. การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น ๒. การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. อธิบายความหมายของโครงงาน ๒. อธิบายขั้นตอนการทำโครงงาน</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนโครงงานได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิด</p>		

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) × ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) × ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาล้ำฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การทำโครงงานเป็นการเรียนรู้จากการได้ลงมือปฏิบัติจริง ทดลองจริง เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อตอบปัญหาที่นักเรียนสงสัย หรือต้องการรู้ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ๕ ขั้นตอน ได้แก่ ๑. ตั้งปัญหา ๒. เก็บรวบรวมข้อมูล ๓. ตั้งสมมติฐาน (การเดาคำตอบของปัญหาไว้ก่อนทำ) ๔. ทดลอง และ ๕. สรุปผล</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. อธิบายความหมายของโครงงาน ๒. อธิบายขั้นตอนการทำโครงงาน ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนโครงงานได้ ด้านคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิด</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง เสนอผลงานสร้างสรรค์ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมการนำเสนอโครงการ</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนกลุ่มที่ ๓ และ ๔ นำเสนอโครงงาน ๒. เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเสร็จ ให้นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงงานของเพื่อน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับจากการทำงานนำเสนอของแต่ละกลุ่ม</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ -</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การเขียนโครงงาน”</p> <p>การวัดและประเมินผล ๑. การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น ๒. การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
--	--	--	---

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ ความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วยสรรพปัญญาล้ำฝีมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๑ เรื่อง เสนอผลงานสร้างสรรค์ (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๑</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การทำโครงงานเป็นการเรียนรู้จากการได้ลงมือปฏิบัติจริง ทดลองจริง เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อตอบปัญหาที่นักเรียนสงสัย หรือต้องการรู้ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ๕ ขั้นตอน ได้แก่ ๑. ตั้งปัญหา ๒. เก็บรวบรวมข้อมูล ๓. ตั้งสมมติฐาน (การเดาคำตอบของปัญหาไว้ก่อนทำ) ๔. ทดลอง และ ๕. สรุปผล</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับโครงงานที่ทุกกลุ่มนำเสนอ</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนจับคู่กับเพื่อน และโครงงานที่สนใจ จากนั้นจัดทำแผนภาพความคิดการเขียนโครงงานจากนำเสนอของเพื่อน ๒. นักเรียนอาสาสมัครออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยไม่ให้ซ้ำกัน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>-</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>-</p> <p>การวัดและประเมินผล การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. อธิบายความหมายของโครงงาน ๒. อธิบายขั้นตอนการทำโครงงาน</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนโครงงานได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ไม่เรียนรู้</p>	<p>ขั้นสรุป ๑. นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมการเขียนโครงงาน ๒. นักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วย</p>	
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิด</p>		

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบทดสอบประจำหน่วย
“สรรพปัญญาล้ำฝีมือ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. จุดมุ่งหมายในการแต่งเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา คืออะไรและใช้คำประพันธ์ ประเภทใดในการแต่ง

.....
.....

๒. นักเรียนคิดว่าภาษาพูดและภาษาเขียนมีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง และยกตัวอย่างภาษาพูดและภาษาเขียน
ในความเข้าใจของนักเรียนมาพอสังเขป

.....
.....

๓. คุณธรรมจากการสังเกตพฤติกรรมตัวละครในเรื่องราชาธิราชตอนสมิงพระรามอาสาที่ชัดเจนที่สุดคืออะไร

.....
.....

๔. จากเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา มีข้อคิดใดที่เห็นได้เด่นชัด

.....
.....

๕. นักเรียนสามารถนำแนวคิดจากเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ไปใช้ในชีวิตจริงได้ อย่างไรบ้าง จงยกตัวอย่าง

.....
.....

(เฉลย) แบบทดสอบประจำหน่วย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ราชอิริราช ตอนสมิงพระรามอาสา

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. จุดมุ่งหมายในการแต่งเรื่องราชอิริราช ตอนสมิงพระรามอาสา คืออะไรและใช้คำประพันธ์ ประเภทใดในการแต่ง

ตอบ - รัชกาลที่ ๑ มีพระราชประสงค์ที่จะใช้วรรณคดีเรื่องนี้ให้เกิดประโยชน์

และพระบรมวงศานุวงศ์ข้าทูลละอองธุลีพระบาท จะได้จดจำไว้เป็นคติบำรุงสติปัญญา

- ใช้คำประพันธ์ประเภทร้อยแก้ว

๒. นักเรียนคิดว่าภาษาพูดและภาษาเขียนมีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง และยกตัวอย่างภาษาพูดและภาษาเขียนในความเข้าใจของนักเรียนมาพอสังเขป

ตอบ - ภาษาพูดเป็นภาษาเฉพาะกลุ่มหรือเฉพาะวัยภาษาพูดมักเป็นภาษาไทยแท้ ภาษาชาวบ้าน เข้าใจง่าย

- ภาษาพูดมักเปลี่ยนเสียงสระและเสียงพยัญชนะ รวมทั้งนิยมตัดคำให้สั้นลง

- ภาษาพูดไม่เคร่งครัดในหลักภาษา

- ภาษาพูดสามารถแสดงอารมณ์ของผู้พูดได้ดีกว่าภาษาเขียน

- ภาษาพูดนิยมใช้คำช่วยพูดหรือคำลงท้าย เช่น ค่ะ ค๊ะ จ๊ะ เป็นต้น

- ภาษาเขียนจะใช้ถ้อยคำตามแบบแผนที่กำหนด

- ภาษาเขียนจะไม่ใช้คำลงท้ายที่แสดงความรู้สึก

- ภาษาเขียนจะไม่ใช้คำย่อ

- ภาษาเขียนเคร่งครัดในหลักภาษามากกว่าภาษาพูด

ตัวอย่าง

ภาษาพูด	ภาษาเขียน
ผัว,เมีย	สามี, ภรรยา
ยังไง	อย่างไร
เยอะแยะ	มากมาย
อาทิത്യหน้า	สัปดาห์หน้า
รี, เรอะ	หรือ

๓. คุณธรรมจากการสังเกตพฤติกรรมตัวละครในเรื่องราชอิริราชตอนสมิงพระรามอาสาที่ชัดเจนที่สุดคืออะไร

ตอบ - การรักษาสัตย์จะ

- ความจงรักภักดี

๔. จากเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา มีข้อคิดใดที่เห็นได้เด่นชัด

ตอบ - คนดีมีความสามารถแม้อยู่ในเมืองศัตรูก็ยังมีคนเชิดชูได้เสมอ

- ผู้เป็นกษัตริย์ย่อมถือความสัตย์เป็นสิ่งประเสริฐที่สุด

- ความประมาทเป็นหนทางแห่งความตาย เช่น กามะนี

- ผู้ที่ทำกิจโดยอาศัยปฏิภาณไหวพริบและความสามารถจะประสบความสำเร็จในชีวิตได้

- บ้านเมืองที่ประกอบไปด้วยกษัตริย์ ที่อยู่ในความสัตย์ เสนาอำมาตย์มีความสามัคคี เชื่อฟังผู้บังคับบัญชา และทหารที่มีความสามารถในการรบจัดเป็นบ้านเมืองที่แข็งแกร่ง เป็นที่เกรงขามของประเทศทั่วไป และจะสามารถดำรงเอกราชไว้ตราบนานเท่านาน

๕. นักเรียนสามารถนำแนวคิดจากเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ไปใช้ในชีวิตจริงได้ อย่างไรบ้าง จงยกตัวอย่าง

ตอบ - แสดงความกล้าของตัวเองในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เช่น การเล่นกีฬา การเล่นดนตรี การเรียน และใช้ความสามารถเหล่านั้นสร้างประโยชน์แก่ส่วนรวม เช่น โรงเรียน ชุมชน

- มีศรัทธา ตั้งใจและเอาใจใส่หน้าที่ของตนเอง ขยันหมั่นเพียร ไม่หลงไหลอบายมุขหรือสิ่งที่จะนำความเสื่อมเสียมาสู่ตนและวงศ์ตระกูล ตลอดจนสังคมส่วนรวม

- รู้จักรักษาสัตย์ เพราะจะทำให้ได้รับความไว้วางใจ ความเชื่อถือและได้รับความนับถือจากเพื่อน ครู ผู้ปกครอง และผู้อื่น

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษาสำนักงานโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

คุณหญิงเกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา ที่ปรึกษาโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
นายสมเกียรติ ชอบผล ประจำสำนักพระราชวังพิเศษ ระดับ ๑๐
นางมณฑนา คังชะเกษม ข้าราชการบำนาญ

ที่ปรึกษา

นายอัมพร พิณะสา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายวินทร์เกียรติ นนธ์พล รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายสุชาติ วงศ์สุวรรณ ข้าราชการบำนาญ
นายชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
รองศาสตราจารย์ทิศนา แคมมณี ราชบัณฑิต
นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า ที่ปรึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางวัฒนาพร ระงับทุกข์ ที่ปรึกษาพิเศษ ศูนย์บริหารงานการพัฒนาศักยภาพบุคคลเพื่อความเป็นเลิศ
ศาสตราจารย์ชูกิจ ลิ้มปิ๊งามค์ ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
นางศรินธร วิหะเสรินันท์ ผู้อำนวยการโรงเรียนนานาชาติ เซนต์ แอนดรูวส์ กรุงเทพฯ
นางสาวรัตนา แสงบัวเผื่อน ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ที่ปรึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สร้อยสน สกลรักษ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย สำเนียงงาม คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุษบา บัวสมบุญณ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรตี ปรีชาปัญญากุล คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชนิยา กลิ่นน้ำหอม คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
นายทรงฤทธิ์ ฉิมโหมด คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
นายสันติวัฒน์ จันทร์โต โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
นางสุวิตรา เลิศวรรณวิทย์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
นางสาวสุมิตรา คุณวัฒน์บัณฑิต โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
นางสาวดวงใจ บุญยงภาส ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

๑. นายจิรวัดน์ บุญครอง ศึกษาพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครปฐม
๒. นายทศพล พูลพัฒน์ ศึกษาพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๒
๓. นายอาชวีวิชญ์ อยู่ข้าวอยู่น้ำ ครู โรงเรียนมัธยมปทุมมาวาส
สำนักงานเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร
๔. นางสาวภัทราพร พันธุ์สิวกานต์ ครู โรงเรียนวัดทุ่งหินผุด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด เขต ๑
๕. นางสาวศุภษร นิลนวล ครู โรงเรียนบูรพรัตน์วิทยาการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๒
๖. นางสาวสุธิดา อันต๋ม ครู โรงเรียนบ้านในดง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒
๗. นายธีระพล พงษ์พิมาย ครู โรงเรียนบ้านบาละ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒
๘. นางสาวศุภธินี แก้วรัยยศ ครู โรงเรียนอนุบาลวังม่วง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒
๙. นายสังจานนท์ ชุมวาส ครู โรงเรียนวัดวังไทร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๓
๑๐. นายประจักษ์ น้อยเหนือ ครู โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑
๑๑. นายศิริชัย ญาณปัญญา ครู โรงเรียนศึกษานารีวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑
๑๒. นายนิรรัตน์ อจลพล ครู โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒
๑๓. นางฉัตรชนกานต์ เปรมพัฒนพันธ์ ครู โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครปฐม
๑๔. นางสาวสุชาดา สกุลสีรุ่งโรจน์ ครู โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครปฐม
๑๕. นางสาวพลอยชมพู่ มีบุญ ครู โรงเรียนนวมินทราชูทิศ มัชฌิม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์
๑๖. นางสาวนิตินาถ สรรพอาษา ครู โรงเรียนชุมพลโพธิ์พิสัย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย
๑๗. นางสาวธัญญ์นรี สระทอง ครู โรงเรียนบ้านแหลมรัง “ราชภัฏบำรุง”
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๒
๑๘. นางสาวอัจฉิมา เผ่าจินดา ครู โรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

๑๙. นายพงษ์พิชญ์ นิรุตตินานนท์
๒๐. นายธีรยุทธ มาณะจักร์
๒๑. นางสาววงศัณภัทร ศิริวิชิโรวัฒน์
๒๒. นายอัคนิฤทธิ์ เปรมพัฒนพันธ์
๒๓. นางสาวดวงใจ บุญยะภาส
๒๔. นางสาวพัชรา ตระกูลสิริพันธ์
๒๕. นางสาวอมรลัทภรณ์ วัฒนปิยมรมย์
๒๖. นางสาวสุชาดา สุตาชม

- ครู โรงเรียนหนองโดนวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี
- ครู โรงเรียนปทุมคงคา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ
- นักวิชาการอิสระ
ช่างเขียนอิสระ
- สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้ประสานงาน

- นางสาวปาริชาติ ศรีจุลลา
- นางสาวนัฐติยา จงจิตร
- นางสาวธนพร นิยมพานิช
- นางสาวศศิธร กล่อมจิตร
- นางสาวพงษ์นภา กลอยเดช
- นายบวร เหลือมไทย

- สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
- นิสิตฝึกสหกิจ
มหาวิทยาลัยวิทยาลัยนเรศวร
- นิสิตฝึกสหกิจ
มหาวิทยาลัยวิทยาลัยนเรศวร
- นิสิตฝึกสหกิจ
มหาวิทยาลัยวิทยาลัยนเรศวร

ผู้รับผิดชอบโครงการ

- นางผาณิต ทวีศักดิ์
- นางสาวพรทิพย์ ดินดี
- นางสาวภัทรา ต่านวิวัฒน์
- นางสาวอริฐาน คงช่วยสถิตย์
- นายอภิศักดิ์ สิทธิเวช
- นางสาวอัจฉราพร เพียงภักดิ์
- นางสาวปรมาพร เรืองเจริญ
- นางสาววศินี เขียวเขิน

- รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
ข้าราชการบำนาญ
- นักวิชาการศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
- นักวิชาการศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
- นักวิชาการศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
- นักวิชาการศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
- พนักงานธุรการ
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
- นักวิชาการศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

โครงการจัดทำสื่อ ๖๕ พรรษา
เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

